

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๗๒

วันศุกร์ที่ ๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

มีจำนวนสมาชิกประชุมทั้งหมด ๒๕๗ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เป็นวาระกระทู้ถาม กระทู้ถามแรก เป็นกระทู้ถามด่วนของคุณประทีป เสี่ยงหวาน ถามท่านนายกรัฐมนตรี เรื่อง คำสั่งนายกรัฐมนตรีให้ช่วยเหลือชาวไร่ชาวนา

นายประทีป เสี่ยงหวาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประทีป เสี่ยงหวาน ขอตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐบาล เรื่อง คำสั่งนายกรัฐมนตรีให้ช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาในภาคเหนือ แต่ก่อนจะถาม กระผมใคร่ขอเวลาต่อท่านประธานสักเล็กน้อย เพื่อชี้แจงถึงสาเหตุที่ทำให้กระผมต้องตั้งกระทู้ถามรัฐบาล สาเหตุก็คือ กระผมสงสัยในพฤติการณ์การดำเนินการของรัฐบาลว่าน่าจะมีอะไรชักชวนแอบแฝงอยู่เบื้องหลังเป็นแน่ กล่าวคือ เมื่อประมาณเดือนมีนาคม เมษายนที่ผ่านมาเอง รัฐบาลต้องเสียเงินเสียทองไปเป็นอันมาก เพื่อส่งนิสิต นักศึกษาออกไปเผยแพร่ประชาธิปไตยในชนบท เพื่อให้ประชาชนตื่นตัวในระบบประชาธิปไตย แต่แล้วในขณะที่กลืนอายุประชาธิปไตยยังไม่สิ้น หรือที่เรียกกันตามภาษาตลาดว่า ขอประทานโทษ เพลลมยังไม่หมดกลิ่นดี รัฐบาลก็ประกาศใช้มาตรา ๑๗ เข้าจัดการในเรื่องที่ดินของราษฎร

เสียแล้ว ซึ่งกระผมเห็นว่าเรื่องประชาธิปไตยกับเรื่องมาตรา ๑๗ นั้น จะใช้ปนกันไม่ได้ หรือท่านประธานเองก็น่าจะอนุโลมไว้เป็นเรื่องเดียวกันได้ กระผมก็ไม่ตั้งใจ อีกประการหนึ่ง เรื่องที่สำคัญที่รัฐบาลน่าจะรีบเร่งดำเนินงานโดยไม่ต้องใช้มาตรา ๑๗ ในเรื่องที่อยู่อาศัย ของคนยากคนจนในเมืองหลวง รัฐบาลก็เพิกเฉย ทำแบบขอไปที ซึ่งในเรื่องนี้ กระผมเห็นว่ารัฐบาล ทำไม่ถูกต้อง จึงได้ตั้งกระทู้ถาม และขอถามท่านนายกรัฐมนตรี วันนี้ท่านก็ไม่มา ได้ทราบข่าวว่า ท่านต้องเข้า ๆ ออก ๆ อยู่ตามวัดอยู่เสมอ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจและหวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าท่านจะไปเรื่องการบูรณะบูรณปฏิสังขรณ์วัดบ้างจะไปหาตักบาตรบิณฑบาตบ้างเป็นแน่ ท่านประธานครับ กระผมขอตั้งกระทู้ถามรัฐบาล ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อรัฐบาลได้ประกาศใช้มาตรา ๑๗ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ เพื่อขจัดปัญหาของนายทุนที่ดินกับชาวนาในจังหวัดภาคเหนือ นั้น กระผมเกรงว่าประชาชนโดยทั่วไปจะเข้าใจผิดคิดว่า โครงการเฉยแพ้วประชาธิปไตยของ รัฐบาลประสมกับความล้มเหลว ทำให้เสียเงินงบประมาณของแผ่นดินไปโดยเปล่าประโยชน์ และทาสละมิได้

อีกประการหนึ่ง ที่ดินในส่วนของทางราชการเองซึ่งอยู่ภายในกรุงเทพมหานคร เช่น ย่านสีน้ดำพหลโยธิน และการทำเรือแห่งประเทศไทย กลับก่อสร้างในสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นบ้าง ปล่อยทิ้งไว้ให้รกร้างว่างเปล่าบ้าง ซึ่งลักษณะเช่นนี้ ไม่ใช่ลักษณะการพัฒนา ประเทศเพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้ยากไร้แต่ประการใด แต่เป็นข้อดีให้เห็นถึงความบกพร่องของทางราชการเอง ที่ขาดการดูแลเอาใจใส่ประชาชนโดยทั่วไป ฉะนั้น จึงขอเรียนถามว่า

๑. ตั้งแต่รัฐบาลได้ประกาศใช้มาตรา ๑๗ ไปแล้วนั้น ได้ผลเป็นประการใดบ้าง และได้ใช้ไปแล้วเป็นจำนวนกี่ราย

๒. ที่ดินของทางราชการเอง เช่นที่ดินย่านสีน้ดำพหลโยธิน และที่ทำเรือคลองเตย นั้น ในสายตาของสามัญชนทั้งหลายย่อมแลเห็นได้เป็นอย่างดีว่าที่ดินเหล่านั้น ส่วนใหญ่ได้ถูกปล่อยทิ้งไว้ให้รกร้างว่างเปล่ามาเป็นเวลาช้านานเต็มที ส่วนที่สร้าง เช่นสนามกอล์ฟบ้าง ศูนย์การค้าบ้าง นั้น เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นมิได้ทั้งสิ้น ฉะนั้น ขอให้ทางราชการโอน

กรรมสิทธิ์ที่ดินเหล่านั้นไปให้การเคหะแห่งชาติ เพื่อนำไปสร้างเป็นที่อยู่อาศัยของคนยากจนในเมืองหลวงจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด ถ้าได้จะได้ดำเนินการตั้งแต่เมื่อใด

๓. นอกเหนือจากที่ดินย่านสินค้ำพลโยธิน และที่ทำเรือคลองเตยแล้ว ทางราชการมีที่ดินที่ใดอีกบ้างที่ถูกปล่อยทิ้งไว้ในเมืองหลวง ถ้ามี จะได้จัดการให้เป็นไปดังข้อ ๒ ของกระทู้ถามนี้ จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด ขอบขอบคุณครับ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กระผมมาตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลรู้สึกว่าการกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ออกจะเข้าใจสับสนแก่กันอยู่ คือว่าการที่รัฐบาลใช้มาตรการตามมาตรา ๑๗ เพื่อช่วยเหลือชาวนาชาวไร่ กับโครงการเผยแพร่ประชาธิปไตยของรัฐบาลนั้นเป็นคนละเรื่องกัน คนละเรื่องกันทีเดียว ไม่ได้เกี่ยวข้องปะปนอะไรกันเลย คือโครงการช่วยเหลือประชาธิปไตยนั้น เป็นเรื่องของนิสิตนักศึกษาเขาจะขอใช้เวลาว่างภาคศึกษาไปทำการเผยแพร่ประชาธิปไตย ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องของทางทบวงมหาวิทยาลัย รัฐบาลก็มอบงบประมาณให้ไปส่วนหนึ่ง เพื่อช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าไปเผยแพร่ประชาธิปไตย ส่วนการช่วยเหลือชาวนาชาวไร้นั้น เป็นเรื่องที่เป็นปัญหาค้างค้ำมานานมานาน คือชาวนาชาวไร้นี้ได้รับความเดือดร้อนในการทำงาน โดยเฉพาะมีปัญหาเฉพาะหน้า ก็คือว่าอาจจะจะเป็นเพราะข้าวมียาคาที่ขึ้นในปีนี้ เพราะฉะนั้นเจ้าของที่เขาก็ได้เรียกค่าเช่านาเพิ่มขึ้น และก็ได้มีการขับไล่ชาวนาชาวไร้นั้นซึ่งเขาที่ทำกินอยู่เป็นจำนวนมาก ชาวนาชาวไร้นั้นไม่มีที่จะทำกินก็มีความเดือดร้อน เรื่องเหล่านี้ก็ไม่ใช่เป็นชาวนาชาวไร้นั้นจังหวัดภาคเหนือดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเข้าใจ โดยปกติปัญหาส่วนใหญ่นั้นเป็นชาวนาชาวไร้นั้นจังหวัดภาคกลาง ซึ่งก็มีเรื่องร้องเรียนขึ้นมามากมาย ในการที่รัฐบาลใช้อำนาจตามมาตรา ๑๗ เพื่อจะแก้ไขปัญหานี้ ก็มีวัตถุประสงค์ครบถ้วนอันหนึ่งก็คือว่า ต้องการจะให้ชาวนาชาวไร้นั้นไม่มีที่ทำกินในปี ๒๕๑๗ นี้ แต่ทว่าได้เคยเช่าทำมาแล้วในปี ๒๕๑๖ และถูกขับไล่ออกไปนั้นได้เข้าทำกิน อันนี้จึงได้ใช้มาตรา ๑๗ บังคับเช่าให้ชาวนาชาวไร้นั้นได้กลับเข้าไปทำกินดังที่เดิมได้ นี่เป็นการแก้ปัญหาความเดือดร้อนเบื้องต้น แล้วก็ปัญหาของชาวนาชาวไร้นั้นมีมากมาย นอกจากเรื่องที่จะแก้ทำกินแล้ว ก็เป็นเรื่องหนี้สิน เป็นเรื่องกรรมสิทธิ์อยากจะได้กรรมสิทธิ์คืน เพราะเอาที่ดินเขาไปเช่าทำกิน

อะไรเหล่านี้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงขอตอบในข้อ ๑. เสียก่อนว่าตั้งแต่รัฐบาลได้ใช้มาตรา ๑๗ เพื่อช่วยเหลือชาวนาชาวไรไปแล้ว รัฐบาลก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการช่วยเหลือชาวนาชาวไรให้ไปปฏิบัติงานโดยเฉพาะในภาคกลาง ซึ่งมีคำร้องเรียนขึ้นมากมายมากกว่าห้องที่อื่น ๆ รัฐบาลได้ตั้งกรรมการช่วยเหลือชาวนาชาวไรไปปฏิบัติการในห้องที่อำเภอ ๔ แห่ง ซึ่งได้มีคำร้องเรียนขึ้นมามาก คือ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอเมืองนครสวรรค์ อำเภอท่าตะโก อำเภอเมืองกำแพงเพชร อำเภอวังทอง อำเภอตะพานหิน อำเภอบางมูลนาค อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ และอำเภอเมืองสุพรรณบุรี รัฐบาลได้ตั้งกรรมการช่วยเหลือชาวนาชาวไรขึ้น ๒ ชุด เพื่อไปปฏิบัติการเป็นระยะเวลาชุดละ ๑๕ วัน แล้วก็ดำเนินการสอบสวน ถ้าใกล้เกลี้ยให้ตกลงได้ ก็ดำเนินไกลเกลี้ยไป ถ้าไกลเกลี้ยไม่ได้แล้วก็มีอำนาจอยู่ตามมาตรา ๑๗ ที่จะบังคับให้เข้าได้ ถ้ากรณีเข้าตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๗ นั้นก็บังคับการเข้าได้ ต่อมาปัญหาต่างๆ ได้เกิดขึ้นในเรื่องชาวนาชาวไรนี้มากมาย ไม่เฉพาะแต่เรื่องเข้าเข้าทำอย่างเดียว ส่วนใหญ่ของชาวนาชาวไรที่มายื่นคำร้องเรียนนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับหนี้สิน เป็นเรื่องอยากได้กรรมสิทธิ์คืนและเป็นเรื่องอื่นๆ อีกมากมาย โดยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้ตั้งคณะกรรมการกลางช่วยเหลือชาวนาชาวไรขึ้น เพื่อวินิจฉัยปัญหาต่างๆ ที่กรรมการได้ไปทำการสอบสวนรวบรวมเป็นสำนวนมาแล้ว และยังไม่ได้มีการวินิจฉัย ก็ส่งให้คณะกรรมการกลางนี้เป็นผู้วินิจฉัย เพื่อขยายขอบเขตการให้ความช่วยเหลือให้กว้างขวางยิ่งขึ้นและเพื่อให้ปฏิบัติงานช่วยเหลือนี้เป็นงานถาวรและก็แผ่กระจายไปทั่วประเทศ ไม่ใช่เฉพาะจุดดังที่กล่าว เพราะความจำเป็นที่จะจัดให้ชาวนาชาวไรได้เข้าทำกินในปี ๒๕๑๗ นี้ มันล่วงเลยกำหนดไปแล้ว ความจำเป็นรีบด่วนที่จะให้ทำกินทันฤดูปีนี้มันหมดไปแล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อขยายความช่วยเหลือให้กว้างขวางยิ่งขึ้น รัฐบาลก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคำร้องของราษฎรเพื่อขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับเรื่องหนี้สิน ซึ่งเราเรียกกันว่า ก.ศ.ส. ขึ้นในทุกจังหวัดและในทุกอำเภอ เพื่อปฏิบัติงานแทนคณะกรรมการช่วยเหลือชาวนาชาวไร ๔ จุดดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น งานช่วยเหลือชาวนาชาวไรนี้ ได้กระทำมาตั้งแต่ต้น ปราบกฏผลดังนี้ จำนวนผู้ร้องทั้งสิ้นที่ได้รับเอาโฉนดขณะนี้ทั้งสิ้น ๕๓,๖๕๐ รายด้วยกัน ร้องให้ช่วยหาที่ให้เข้าทำกิน ๒๔,๖๖๗ รายร้องขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับเรื่องหนี้สินและเรื่องอื่นๆ ๒๓,๙๘๒ ราย ในคำร้องเรียนเหล่านี้ คณะกรรมการได้ทำการสอบสวนพยานหลักฐานรวบรวมเป็นสำนวน และที่ได้จัดทำสำเร็จไปแล้วได้ผลไปแล้วคือจัดการบังคับ

เช่าใกล้เกลี่ยให้ประนีประนอมกัน ให้ความช่วยเหลือต่างๆ สำเร็จไปแล้ว ๑๐,๒๗๐ ราย แยกเป็นรายละเอียดได้ดังนี้ ได้บังคับให้เช่าเช่าหรือประนีประนอมให้เช่า ๔๓๔ ราย ใกล้เกลี่ยเรื่องหนี้สินจนตกลงกันได้ ๕,๒๕๑ ราย เจ้าหนี้ยอมลดเงินต้นดอกเบี้ยและค่าเช่า ๕๘๑ ราย รวมเป็นเงิน ๓,๐๘๐,๒๓๖ บาท เจ้าของที่ให้ไถ่ถอนจำนองหรือขายฝากหรือยอมขายที่ดินคืนให้ เพราะกรรมการได้เข้าดำเนินการ ๑,๖๓๕ ราย รวมเป็นเนื้อที่ ๔๐,๑๕๐ ไร่ รวมเป็นเงินถ้าจะคิดเป็นจำนวนเงินก็ ๔๒,๘๗๑,๗๘๑ บาท ธนาคารเกษตรและสหกรณ์การเกษตร รับผิดชอบช่วยเหลือออกเงินไถ่ถอนหรือซื้อที่ดินคืนให้ ๑,๒๔๗ ราย รวมเป็นเนื้อที่ ๓๔,๒๒๔ ไร่ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๔,๔๒๗,๐๑๗ บาท นอกจากนี้ก็ยังได้ให้ความช่วยเหลือในกรณีอื่นๆ ไปอีก ๑,๐๘๒ ราย ซึ่งทั้งนี้ก็มีสถานการณ์ที่ยังค้างค้างอยู่อีกเป็นจำนวนมากเหมือนกัน ซึ่งในขณะนี้คณะกรรมการกลางช่วยเหลือชาวนาชาวไร่ก็ประชุมและทำการวินิจฉัยชี้ขาดเพื่อให้การช่วยเหลือต่อไปอยู่เป็นประจำ

ที่นี้ตามข้อ ๒. ที่ดินย่านพหลโยธินเป็นที่ดินซึ่งการรถไฟได้จัดหาไว้สำหรับรองรับโครงการระยะยาวที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อกิจการในอนาคตของการรถไฟ เพราะกิจการขนส่งทางรถไฟจำเป็นต้องเติบโตสัมพันธ์กับการเติบโตของการเศรษฐกิจและสังคมของชาติ การรถไฟมีโครงการที่จะสร้างสถานีโดยสารใหม่เพิ่มเติมขึ้นที่ย่านพหลโยธิน เพื่อให้เป็นสถานีโดยสารแห่งที่ ๒ แต่ในระหว่างที่ยังไม่ถึงความจำเป็นที่จะต้องขยายกิจการแทนที่จะปล่อยให้ที่ดินรกร้างเป็นที่อาศัยของเหล่าร้ายก่ออาชญากรรมดังเคยปรากฏอยู่ การรถไฟจึงได้ปรับพื้นที่ใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกายต่างๆ เพื่อพละนาถมิของผู้ปฏิบัติงานรถไฟและประชาชนทั่วไปดังที่ทราบกันอยู่แล้ว การดำเนินการดังกล่าวนอกจากจะแก้ปัญหาการปล่อยที่ดินให้รกร้างและส่งเสริมพละนาถมิของประชาชนแล้ว ยังมีส่วนช่วยแก้ปัญหาคนว่างงานและเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวของผู้ปฏิบัติงานรถไฟได้กว่า ๕๐๐ คน กับยังทำรายได้สุทธิให้แก่รัฐประมาณปีละ ๕ แสนบาทอีกด้วย ส่วนข้อเสนอให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินเหล่านี้ให้การเคหะแห่งชาติ เพื่อนำไปสร้างที่อยู่อาศัยของคนยากจนนั้น เห็นว่าที่ดินเหล่านี้ไม่เหมาะสมเพราะเป็นที่ดินซึ่งได้กำหนดไว้สำหรับรองรับการปรับปรุงการขยายกิจการของการรถไฟ โดยเฉพาะดังได้เรียนมาแล้ว สำหรับการท่าเรือก็ได้ปล่อยที่ดินให้รกร้างว่างเปล่าเลย

ได้จัดวางแผนพัฒนาในบริเวณที่ดินไว้เรียบร้อยแล้ว ซึ่งประกอบด้วยย่านรถไฟ , คลังสินค้า
รถเข็น บ้านพักพนักงานและอื่น ๆ ที่จำเป็น ปัจจุบันกำลังดำเนินการก่อสร้างอยู่

ตอบคำถามข้อ ๓. ขอเรียนว่านอกเหนือจากที่ดินย่านสินค้าพหลโยธินและ
การทำเรือแห่งประเทศไทย สำหรับที่ดินของทางราชการในความดูแลและควบคุมของ
กระทรวงการคลัง ก็มีที่ดินราชพัสดุของรัฐบาล ที่ดินราชพัสดุของรัฐบาลที่อยู่ในความควบคุม
ดูแลของกระทรวงการคลังขณะนี้ ส่วนหนึ่งได้ใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการของกระทรวง
ทบวงกรมโดยตรง แต่ที่ดินราชพัสดุโดยยังมีได้ใช้ราชการหรือไม่ประสงค์จะใช้ราชการแล้วก็
ได้ทำออกกักประโยชน์หารายได้เข้าแผ่นดิน ในการนำออกจัดประโยชน์ได้พิจารณาแบ่ง
ออกเป็นหลายประเภทตามภูมิทำเล กล่าวคือทำเลใกล้สถานีรถไฟกำหนดให้เป็นที่อยู่
อาศัยก็จะพิจารณาจัดให้ราษฎรผู้มีรายได้น้อยและชาวที่อยู่อาศัยได้เช่าอยู่อาศัย ถ้าทำเล
ใกล้เขตให้เป็นสวนเป็นนา ก็จะจัดให้ราษฎรที่มีความจำเป็นได้เช่าเพื่อประกอบอาชีพ ถ้าทำเล
ไกลเป็นย่านการค้าก็จัดให้เช่าเป็นอาคารพาณิชย์เพื่อปรับปรุงกันเมืองให้เป็นระเบียบมีความ
สวยงาม และรัฐบาลจะได้รับผลประโยชน์จากค่าเช่ามากขึ้น ที่ราชพัสดุในกรุงเทพมหานคร
กระทรวงการคลังก็ปกครองดูแลโดยยึดหลักการดังกล่าวข้างต้น ซึ่งปรากฏว่าในปัจจุบันได้
จัดให้ใช้ราชการและใช้หมดทุกแปลงและให้เช่าหมดทุกแปลง ไม่มีที่ดินใดที่ถูกปล่อยทิ้งไว้
ได้เปล่าประโยชน์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระทั่งถามลำดับต่อไปเป็นกระหูลามของ
คุณจักรชัย จริยะเวชวัฒนา ถาม ๖. พจนานายกรัฐมนตรี เรื่อง การย้ายข้าราชการในส่วนภูมิภาค

นายจักรชัย จริยะเวชวัฒนา : เรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม
จักรชัย จริยะเวชวัฒนา ขอตั้งกระทู้ถาม ถาม ๖. พจนานายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้

ตามนโยบายของทางราชการที่เกี่ยวกับการหมุนเวียนย้ายข้าราชการไปประจำ
อยู่ตามส่วนภูมิภาคแต่ละแห่งมีกำหนดไม่เกิน ๓ ปีนั้นเพื่อเป็นการป้องกันมิให้ข้าราชการ
ผู้ถูกส่งย้ายไปประจำอยู่มีอิทธิพลภายในจังหวัดนั้น ๆ แต่ข้าราชการผู้ถูกย้ายไปประจำอยู่นั้น
ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความเข้มแข็ง ทำให้เป็นที่รักใคร่แก่บรรดาข้าราชการผู้น้อยและ

ประชาชนผู้สุจริตใจในท้องถิ่นของจังหวัดนั้น ๆ เมื่อถึงกำหนดจะต้องย้าย ก็จะทำความลำบาก ให้แก่ทั้งราชการ เนื่องด้วยประชาชนผู้สุจริตที่รักใคร่ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการผู้นั้น จะต้องร้องขอความเห็นใจมิให้ย้ายคนผู้นั้นไป โดยขอให้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ที่มอบให้จังหวัดไป ๆ ต่อไปอีก และอีกประการหนึ่ง ข้าราชการผู้ซึ่งถูกย้ายไปประจำอยู่จะไม่มีหลักแหล่งที่ตนเอง ที่มั่นคงก็ทำไม่ได้ ทำให้เป็นที่ลำบากแก่ผู้ซึ่งจะคิดสร้างฐานะของตนให้เป็นปึกแผ่นเพราะ จะต้องเร่ร่อนไปทั่ว ๆ ทาที่อยู่เป็นหลักแหล่งไม่ได้ และในกรณีที่ข้าราชการผู้น้อยถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดและต้องถูกกรรมการสอบสวน แต่เมื่อผลของการสอบสวนปรากฏว่าไม่มีความผิด เมื่อไม่มีความผิดแล้ว ความวิหิงมองใด ๆ ก็ไม่มีเช่นกัน จึงเป็นเช่นนี้แล้ว จึงสรุปแล้วที่จะ พิจารณาความดีความชอบในรอบปี ก็ปรากฏว่าข้าราชการผู้นั้นไม่ได้รับการพิจารณา จึงไม่ ทำให้บรรดาข้าราชการทั้หมดเข้าใจ ปฏิบัติงานตามหน้าที่ไม่ต่างอะไรกับคนรับเงินเดือน ๆ หนึ่ง ทำความดีแล้วความดีไม่ปรากฏให้ผู้ใหญ่เห็นก็ปฏิบัติสิ่งที่ไม่ชอบ ข้าราชการที่ซื่อสัตย์สุจริต ถึงแม้ว่าจะถูกสอบสวนก็จริงอยู่ แต่เมื่อปรากฏว่าไม่มีความผิดก็ไม่ต้องพิจารณาความดี ความชอบตามควรแก่กรณี และในขณะนี้ก็ใกล้ระยะเวลาที่ทางราชการ จะจัดให้มีการพิจารณา ความชอบของบรรดาข้าราชการทั่ว ๆ ไปอยู่แล้ว ถ้าหากสถานการณ์เศรษฐกิจแห่งยึดหลักการ พิจารณาดังกล่าวข้างต้นนี้ บ้านเมืองจะเจริญได้อย่างไร เพราะข้าราชการธรรมดาสามัญคนใด ที่ไม่มีความผิดกระผมจึงขอเรียนถามว่า

๑. การสั่งย้ายข้าราชการหมุนเวียนไปอยู่ในส่วนภูมิภาคที่ครบกำหนดเวลาแล้ว เมื่อจะสั่งย้ายไปที่อื่นอีก ควรที่จะพิจารณาย้ายเฉพาะบุคคลที่มีพฤติการณ์อันเป็นการสร้าง อิทธิพลในท้องถิ่นจังหวัดนั้น ๆ โดยมีขอบจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด

๒. การพิจารณาความดีความชอบในรอบปี ควรที่จะพิจารณาให้แก่ผู้ที่ถูกสอบสวนและปรากฏผลในการสอบสวนว่าไม่มีความผิดตามข้อกล่าวหาด้วยจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ ลิทธิสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่าน ประธานสภาที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากท่าน นายกรัฐมนตรีให้ตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวดอง ดังต่อไปนี้

๑. ที่ถามว่าการส่งย้ายข้าราชการหมุนเวียนไปอยู่ในส่วนภูมิภาคที่ครบกำหนดเวลาแล้ว เมื่อจะส่งย้ายไปอยู่ที่อื่นอีก จะพิจารณาย้ายเฉพาะบุคคลที่มีพฤติกรรมอันเป็นการสร้างอิทธิพลในท้องที่จังหวัดนั้น ๆ โดยมีขอบจะได้หรือไม่นั้น ขอเรียนว่า การแต่งตั้งหรือโยกย้ายข้าราชการทุกระดับในส่วนภูมิภาค มิได้กำหนดแน่นอนว่า จะต้องไปดำรงตำแหน่งอยู่ที่ปี จึงจะแต่งตั้งหรือโยกย้ายไปอยู่ที่อื่น เว้นแต่ข้าราชการที่ไปประจำอยู่ในท้องที่กันดาร ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติไว้ว่า โดยปกติให้อยู่เป็นเวลาไม่เกิน ๒ ปี ถ้าตำแหน่งใดมีความจำเป็นจะให้อยู่ต่อไปเกินกว่า ๒ ปี ก็ให้อยู่ได้ แต่ต้องไม่เกิน ๓ ปี เว้นแต่ผู้ใดมีความสมัครใจอยากจะทำอยู่ต่อไปก็ให้อยู่ได้ โดยปกติแล้วทางราชการจะไม่พิจารณาโยกย้ายข้าราชการที่สร้างคุณงามความดีให้แก่ท้องที่ จนเป็นที่รักใคร่นับถือของราษฎร ตรงกันข้ามกลับสนับสนุนให้ดำรงตำแหน่งอยู่ในท้องที่เช่นนั้นนาน ๆ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของท้องที่ ของประชาชนและของทางราชการเอง อย่างไรก็ตามการย้ายข้าราชการเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่พ้น ทั้งนี้เพราะด้วยเหตุผลที่ว่าข้าราชการจะต้องมีการเลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเพื่อประโยชน์ของตัวข้าราชการเอง หรือมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และเพื่อให้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานได้กว้างขวางยิ่งขึ้นและในบางกรณีเป็นการย้ายเพื่อสนับสนุนส่งเสริมข้าราชการที่ดีมีความสามารถให้ได้รับความก้าวหน้ายิ่งขึ้น โดยย้ายไปให้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญ ๆ และมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้นกว่าตำแหน่งเดิม จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นการแสดงถึงความก้าวหน้าของข้าราชการนั้น ๆ

๒. ที่ถามว่าการพิจารณาความดีความชอบในรอบปีควรที่จะพิจารณาให้แก่ผู้ที่ถูกสอบสวนและปรากฏผลในการสอบสวนว่าไม่มีความผิดตามข้อกล่าวหาด้วยจะได้หรือไม่นั้น

ขอเรียนว่า การพิจารณาเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับความดีความชอบให้แก่ผู้ถูกสอบสวน และปรากฏผลการสอบสวนว่าไม่มีความผิดตามข้อกล่าวหา นั้น ย่อมกระทำได้อยู่แล้วตามกฎหมาย ก.พ. ซึ่งกำหนดไว้ว่าผู้ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์สมควรได้เลื่อนเงินเดือน ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยหรือถูกฟ้องร้องคดีอาญาก่อนมีคำสั่งให้เลื่อนเงินเดือน ให้รอการเลื่อนเงินเดือนไว้ก่อน แต่ถ้การสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นในปีใด ผู้นั้น

ไม่ถูกกลโหฆทางวินัยหรือไม่ถูกศาลพิพากษาลงโทษ หรือไม่มีมลทินมัวหมองก็ให้ส่งเลื่อนชั้นเงินเดือนในปีนั้น ๆ ได้ และทางปฏิบัติก็ได้กระทำอยู่แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระหู่ถามลำดับต่อไป เป็นกระหู่ถามของคุณประมวล กุลมาตย์ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เรื่อง เด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิด

นายประมวล กุลมาตย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประมวล กุลมาตย์ ขอตั้งกระหู่ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ดังต่อไปนี้

ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อจะอบรมป้มนิสัยเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดี โดยถือเกณฑ์เด็กอายุตั้งแต่ ๗-๑๕ ปี เยาวชนอายุเกิน ๑๕ ปีแต่ไม่เกิน ๑๘ ปี เพราะเห็นว่าเด็กและเยาวชนไม่มีความรู้สึกผิดชอบเหมือนผู้ใหญ่ เมื่อถูกหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ถ้าจะให้จับกุมคุมขังสอบสวนและฟ้องร้องเหมือนผู้ใหญ่ ย่อมเป็นการกระทบกระเทือนจิตใจและทำลายสุขภาพมากเกินไป และจะทำให้เด็กเสียคนยิ่งกว่าที่จะทำให้กลับตัวเป็นพลเมืองดี จึงจำเป็นต้องบัญญัติวิธีการปฏิบัติในการลงโทษเด็กและเยาวชนไว้ โดยเฉพาะในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนและพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน แต่ในทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ รู้สึกว่ายังไม่ได้ผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเท่าที่ควร กล่าวคือเด็กและเยาวชนซึ่งถูกกักขังอยู่ที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอาหารกับพื้น อาหารไม่ค่อยพอรับประทานและไม่มีคุณภาพทางอาหารเลย ผ้าห่มนอนก็มีไม่ทั่วถึง น้ำประปาไม่พออาบ สรุปความว่า ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการพินิจและคุ้มครองมิได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และมีได้ผลสมความมุ่งหมายเลย ทั้งๆ ที่ได้ใช้พระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้มาเป็นเวลา ๒๓ ปีแล้ว จึงขอเรียนถามว่า

๑. ปัจจุบันนี้ มีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกี่แห่ง มีที่ไหนบ้าง ชื่ออะไรบ้าง แต่ละแห่งมีเด็กและเยาวชนที่ถูกกักขังจำนวนกี่คน เป็นชายกี่คน หญิงกี่คน

๒. พนักงานคุมความประพฤติทั้งหมดมีกี่คน เป็นชายกี่คน หญิงกี่คน ถ้าจะมีให้ครบจะต้องมีกี่คน จึงจะเป็นอัตราส่วนที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนที่ถูกกักขัง

๓. อาหารสำหรับเด็กและเยาวชน ปัจจุบันต้องจ่ายเป็นรายหัว ๆ ละกี่บาทต่อวัน และอาหารนั้นมีคุณค่าปริมาณได้มาตรฐานมากน้อยเพียงใด

๔. สภาพความเป็นอยู่ในการหลับนอน พักผ่อนของเด็กและเยาวชน ถูกต้องตามสุขลักษณะหรือไม่ และมีอุปกรณ์มากน้อยเพียงใด และเพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชนที่ต้องกักขังเพียงใดหรือไม่

๕. การฝึกอบรมอาชีพสำหรับเด็กและเยาวชนที่ถูกขัง ทางรัฐบาลได้จัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพอะไรบ้าง และได้ผลมากน้อยเพียงใด

๖. หลักเกณฑ์ในการปลดปล่อยเด็กและเยาวชน มีวิธีการและหลักการอย่างไรบ้าง และเจ้าหน้าที่ได้ติดตามผลเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปลดปล่อยหลังจากฝึกอบรมแล้วว่า ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด

๗. รัฐบาลเคยให้ความสนใจในเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะในเรื่องงบประมาณช่วยเหลือในปี ๒๕๑๘ ได้เสนอตั้งยอดไว้เป็นจำนวนเท่าใด รู้สึกว่าพอหรือไม่ ถ้าไม่พอทำไมไม่ขอให้พอ

นายกิตติ สีทนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. ตามที่ถามว่า ปัจจุบันมีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกี่แห่ง ที่ไหนบ้าง ชื่ออะไร แต่ละแห่งมีเด็กและเยาวชนที่ถูกขังกี่คน ชายกี่คน หญิงกี่คน ขอเรียนว่า ปัจจุบันมีสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ๔ แห่ง คือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง อยู่ในกรุงเทพมหานคร สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดสงขลา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดนครราชสีมา และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดที่ระบุนามข้างท้ายนั้น สถานพินิจและคุ้มครองเด็กส่วนภูมิภาคแต่ละจังหวัดมีสถานฝึกและอบรมชาย ๑ แห่ง หญิง ๑ แห่ง มีจำนวนเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน ดังนี้ สถานฝึกและอบรมสงขลาชาย ๓๕๐ คน

หญิง ๑๒ คน สถานฝึกและอบรมนครราชสีมา ชาย ๔๐๗ คน หญิง ๔๒ คน สถานฝึกและอบรมเชียงใหม่ ชาย ๒๖๔ คน หญิง ๑๘ คน ในส่วนกลางคือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง มีสถานที่ควบคุมเด็กและเยาวชนกับจำนวนเด็กและเยาวชนดังนี้ สถานแรกรับชาย บ้านเมตตา เขตพระนคร ๓๘๖ คน สถานฝึกและอบรมชาย บ้านกรุณา แขวงบางนา พระโขนง ๗๕๕ คน สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง บ้านปรางค์ เขตพระนคร ๑๖๕ คน สถานฝึกและอบรมและเยาวชนรุ่นเล็กชาย บ้านมูทิตา แขวงบางนา เขตพระโขนง ๑๓๖ คน สถานกักและอบรม บ้านอุเบกขา แขวงบางนา เขตพระนคร ๑๕๒ คน รวมชาย ๒,๔๕๐ คน หญิง ๒๓๗ คน รวมทั้งสิ้น ๒,๖๘๗ คน

๒. ตามที่ถามว่า พนักงานคุมประพฤติทั้งหมดมีกี่คน ชายกี่คน หญิงกี่คน ถ้าจะมีให้ครบจะต้องมีกี่คนจึงจะเป็นอัตราส่วนที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนที่ถูกกักขัง ขอเรียนว่า มีพนักงานควบคุมชาย ๑๙๕ คน หญิง ๒๕ คน รวม ๒๒๐ คน ซึ่งเฉลี่ยแล้วเป็นอัตราส่วน ๑ ต่อ ๑๓ นับว่าเพียงพอแก่การควบคุมในสถานการณปัจจุบัน ส่วนพนักงานคุมประพฤตินี้ทั้งชายหญิง ๔๔ คน ซึ่งต้องทำสำนวนคนละประมาณ ๒๐๐ สำนวนต่อปี หรือโดยเฉลี่ยคนละ ๑๗ สำนวนต่อเดือน ถ้าจะมีให้ครบเหมาะสมกับเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิด จะต้องใช้พนักงานคุมประพฤติทำสำนวนละ ๑๒๐ สำนวนต่อปี หรือคนละ ๑๐ สำนวนต่อเดือนจึงจะมีคุณภาพ

๓. ตามที่ถามว่า อาหารสำหรับเด็กและเยาวชนปัจจุบัน ต้องจ่ายเป็นรายหัว ๆ ละกี่บาทต่อวัน อาหารมีคุณค่าปริมาณมาตรฐานมากน้อยเพียงใด ขอเรียนว่าได้รับงบประมาณให้ใช้จ่ายวันละ ๖ บาทต่อ ๑ คน อาหาร ๓ มื้อ ปัจจุบันกำลังทำความเข้าใจกับกระทรวงการคลัง ขออนุญาตจ่ายเป็นวันละ ๑๐ บาทต่อ ๑ คน เพราะราคาอาหารบริโภคสูงขึ้น การจ่ายวันละ ๖ บาทต่อ ๑ คน ในขณะนี้ก็ได้พยายามเจียดจ่ายเป็นค่าข้าวและเชื้อเพลิง ๒.๕๐ บาท ที่เหลือได้จัดหาซื้อผัก เนื้อสัตว์ที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย นำไปหุงต้มปรุงให้เด็กและเยาวชนบริโภคมีคุณค่าและปริมาณทางอาหารให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้การหุงต้มปรุงอาหารทุกมื้อมีคนครัวมีเจ้าหน้าที่และครูเป็นกรรมการร่วมรับผิดชอบ หากได้รับอนุญาตให้จ่ายเป็นวันละ ๑๐ บาท มั่นใจว่าจะเพิ่มคุณภาพและปริมาณได้ดียิ่งขึ้น

๔. ตามที่ถามว่าสภาพความเป็นอยู่ในการหลับนอนพักผ่อนของเด็กและเยาวชน ถูกต้องตามสุขลักษณะหรือไม่ มีอุปกรณ์มากน้อยเพียงใด เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน ที่ต้องกักขังหรือไม่เพียงใด ขอเรียนว่าได้จัดให้เด็กและเยาวชนแยกอยู่ตามทอนนอน ทอนนอน ส่วนใหญ่เป็นเรือนไม้ มีบางแห่งเป็นอาคารคอนกรีตพื้นไม้ตามสภาพอาคารแต่ละแห่ง มีผ้าห่มกับหมอน ภายในกรลวดตาข่ายกันยุง ทุกทอนมีเจ้าหน้าที่เวรยามพอบ้านครูเวรร่วมรับผิดชอบ เด็กและเยาวชนได้รับการตรวจกายและจิต มีแพทย์ตรวจสุขภาพรักษาพยาบาล เด็กและเยาวชนมีสุขภาพดีตามสภาพ อุปกรณ์เครื่องใช้ที่จำเป็นมีพอควร สถานควบคุมบางแห่งคับแคบ อาคารทอนนอนไม่พอจำนวนเด็กและเยาวชนที่เพิ่มขึ้น เพราะปริมาณวัยรุ่นกระทำ การอันกฏหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดทวีมากขึ้นทุกปี แม้จะได้พยายามของงบประมาณล่วงหน้าเพื่อไว้ก็ยังไม่ทันกับจำนวนผู้ต้องกระทำความผิดอันเป็นปัญหาสังคมดังทราบกันอยู่ทั่วไป ในขณะนี้

๕. ตามที่ถามว่าการฝึกอบรมอาชีพเด็กและเยาวชนที่ถูกขัง จัดให้มีการอบรมวิชาชีพอะไรบ้าง ได้ผลมากน้อยเพียงใด ขอเรียนว่าการฝึกและอบรมวิชาชีพมี ช่างไม้ ช่างพิมพ์ ช่างเย็บ ช่างตัดผม การเกษตร เลี้ยงสัตว์ และช่างศิลปการฝีมือต่างๆ และกำลังจัดให้มีเพิ่มขึ้นคือ ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ ช่างวิทยุและโทรทัศน์ ช่างเชื่อมโลหะและช่างปูน เพื่อให้ทันกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับงบประมาณประจำปี ๒๕๑๘ ที่ขอตั้งไว้ การฝึกและอบรมอยู่ขณะนี้ยังไม่ได้ผลเป็นที่พอใจนัก เนื่องจากครูฝึกสอนวิชาชีพไม่เพียงพอ เครื่องมือเครื่องใช้ในการฝึกไม่พอกับจำนวนเด็กที่ต้องการฝึกอบรม ยังไม่มีโรงฝึกวิชาชีพเป็นส่วนสัดส่วน ได้พยายามของงบประมาณแม้จะได้รับบ้างก็ยังไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม เด็กและเยาวชนได้รับการฝึกและอบรมวิชาชีพแล้วไปประกอบอาชีพตามที่ฝึกมาเป็นหลักฐาน ก็มีมากที่ผลไปประกอบอาชีพอื่นก็มี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาดแรงงานและความจำเป็นของแต่ละคน

๖. ตามที่ถามว่าหลักเกณฑ์ในการปลดปล่อยเด็กและเยาวชนมีวิธีการและหลัก การอย่างไรบ้าง ได้ติดตามผลเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปลดปล่อยหลังจากฝึกอบรมแล้วว่า

ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ขอเรียนว่า มีเด็กและเยาวชนในความควบคุมทั้งระหว่างสอบสวนและพิจารณากับที่ศาลสั่งให้การฝึกอบรมวิธีการและหลักการปลดปล่อยจึงมี

๑. เมื่อสถานพินิจให้ปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน

๒. พนักงานสอบสวนหรืออัยการสั่งไม่ฟ้อง หรือไม่มีการฟ้องในเวลาที่กฎหมายกำหนด

๓. เมื่อศาลให้ปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน

๔. เมื่อศาลพิพากษายกฟ้องหรือโดยเหตุอื่นจะมีเงื่อนไขหรือไม่ก็ตาม

๕. เมื่อศาลสั่ง หมายถึงการเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาตามวิธีการของศาลคดีเด็กและเยาวชน หรือเมื่อครบกำหนดฝึกและอบรมตามคำสั่งศาลชั้นต่ำหรือชั้นสูง

การปล่อยในข้อ ๕. ถือเป็นผลลัพธ์การปฏิบัติตัวของเด็กหรือเยาวชน โดยประเมินผลจากการเล่าเรียน การฝึกวิชาชีพและการปฏิบัติตัวในสถานควบคุม กับพิจารณาถึงสิ่งแวดล้อมทางบ้าน รวมทั้งความปลอดภัยของสังคมด้วย รายใดไม่สามารถช่วยตนเองได้ เช่นเด็กต่างจังหวัดก็ส่งเคราะห์ค่าเบี้ยเลี้ยงค่าพาหนะกลับภูมิลำเนา หรือจัดหางานให้ หรือติดต่อหาที่พักอาศัยให้เด็กและเยาวชนปล่อยไปแล้วได้ผลดี ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ที่ได้ปล่อยโดยมีเงื่อนไขคุมประพฤติได้ผลดี ๖๕ เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้สอดส่องความประพฤติเป็นสำคัญซึ่งยังขาดเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องงานน้อยมาก ถ้าได้รับการสนับสนุนได้งบประมาณเพื่อบรรจупนักงานคุมประพฤติเพิ่มขึ้น ก็จะเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น ขณะนี้พนักงานคุมประพฤติติดตามผลภายหลังปล่อยมี ๗ คนต่อเด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในระหว่างคุมประพฤติกว่า ๒,๐๐๐ คน จึงยังไม่พอ

๗. ตามที่ถามว่ารัฐบาลเคยให้ความสนใจในเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะในเรื่องงบประมาณช่วยเหลือในปี ๒๕๑๘ ได้เสนอตั้งยอดไว้เป็นจำนวนเท่าใด รู้สึกว่าพอ

หรือไม่ ถ้าไม่พอ ทำไม่ไม่ขอให้พอ ขอเรียนว่า รัฐบาลได้มีความสนใจในการแก้ไขเด็กและเยาวชนผู้หลงผิดเหล่านี้ และพยายามสนับสนุนให้งบประมาณตามสมควร งบประมาณประจำปี ๒๕๑๘ ขอดังไว้ ๗๒,๖๔๓,๓๓๐ บาท ถ้าได้รับมาตามที่ขอไว้ จะดำเนินงานด้านการแก้ไขเด็กและเยาวชนที่ต้องหาที่ศาลสั่งให้รับการฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพกว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ ตามที่กล่าวว่าเด็กและเยาวชนที่ถูกกักขังอยู่ที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กมิได้รับการพินิจคุ้มครองตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เช่นนอนกับพื้น รับประทานอาหารที่พื้น อาหารไม่ค้อยพอบรับประทาน และไม่มีคุณภาพทางอาหารเลย ผ้าห่มนอนก็มีไม่ทั่วถึง น้ำประปาไม่พออาบ นั้น บางแห่งและบางช่วงเวลามีสภาพเป็นจริง เพราะตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ เด็กและเยาวชนต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดเพิ่มขึ้น คือ พ.ศ. ๒๕๑๒ มีจำนวน ๓,๖๖๑ คน พ.ศ. ๒๕๑๓ มีจำนวน ๔,๒๖๖ คน พ.ศ. ๒๕๑๔ มีจำนวน ๔,๓๕๕ คน พ.ศ. ๒๕๑๕ มีจำนวน ๓,๙๒๗ คน พ.ศ. ๒๕๑๖ มีจำนวน ๔,๔๑๘ คน หอนอน โต๊ะอาหาร เครื่องยนต์ สูบน้ำบาดาลและถังน้ำจืดสำหรับใช้บริโภค ถ้าอาหารยังคงเดิมไม่สมดุลกับจำนวนเด็กและเยาวชน ต้องแก้ไขเหตุเฉพาะหน้าไปพลางก่อน แต่ใน ๒-๓ ปีหลังนี้มีโต๊ะสำหรับนั่งรับประทานอาหารเกือบครบแล้ว การปลูกสร้างอาคาร หอนอน และปรับปรุงภายในสถานควบคุม แม้จะได้งบประมาณบ้างก็ยังไม่พอ โดยเฉพาะเรื่องปริมาณและคุณภาพอาหารในช่วงระยะหลังนี้ขอรับว่าด้อยลงกว่าเดิม เพราะราคาเครื่องบริโภคในปัจจุบันสูงขึ้น แต่เงินค่าอาหารรายหัวยังคงคนละ ๖ บาท ถ้าได้รับการสนับสนุนให้เพิ่มขึ้นเป็นคนละ ๑๐ บาทต่อวัน ๓ มื้อ จะทำให้เด็กและเยาวชนได้บริโภคอาหารที่มีปริมาณและคุณภาพดีขึ้น ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หอมระเบียบวาระกระทู้ถามแล้ว

ต่อไปเป็นระเบียบวาระพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ผมได้รับญัตติจากคุณกระทรวงธรรมไซติ มีผู้รับรองครบถ้วน มีข้อความว่า "ด้วยระเบียบวาระประชุมวันนี้ ลำดับที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายกระทรวงธรรมไซติ เป็นผู้เสนอ) เป็นเรื่องเดียวกันกับลำดับที่ ๔ และร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ลำดับที่ ๕ เป็นเรื่องเดียวกันกับลำดับที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติ
 พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายกระจ่าง ธรรมโชติ เป็นผู้เสนอ) จึงขอเสนอ
 ญัตติให้รวมระเบียบวาระลำดับที่ ๓ และลำดับที่ ๔ พิจารณาพร้อมกัน และระเบียบวาระ
 ลำดับที่ ๕ และระเบียบวาระลำดับที่ ๖ พิจารณาพร้อมกันด้วย เพราะทั้ง ๔ เรื่องนี้เกี่ยวพันกัน
 ทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการพิจารณาของสภาฯ และจะทำให้สภาพิจารณาได้รวดเร็ว
 เป็นการประหยัดเวลาของสภาฯ ขอความกรุณาคุณกระจ่างช่วยชี้แจงครับ เพราะเหตุที่ผม
 อ่านแล้วยังไม่แน่ชัดว่าจะให้รวมพิจารณา ๔ ฉบับหรือแยกทีละ ๒ ฉบับ

นายกระจ่าง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กระจ่าง ธรรมโชติ ครับ
 คือกระผมมีความประสงค์ที่จะให้รวมระเบียบวาระการประชุม คืออย่างระเบียบวาระที่ ๓
 กับระเบียบวาระที่ ๔ นี้ มันเป็นเรื่องเดียวกันกับของรัฐบาล และกระผมก็ได้เสนอหลักการ
 ก็คล้ายคลึงกัน ส่วนระเบียบที่ ๕ และระเบียบวาระที่ ๖ เป็นเรื่องแก้ไขให้อำนาจพนักงาน
 อัยการเป็นผู้ว่าคดี ถ้าลำดับที่ ๔ ที่ ๕ สภาฯอนุมัติแล้ว ลำดับที่ ๕ ที่ ๖ มันก็เป็นการง่ายแต่
 กระผมจึงเสนอให้รวม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รวมทั้ง ๔ ฉบับหรือครับ

นายกระจ่าง ธรรมโชติ : ทั้ง ๔ ฉบับครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รวม ๓-๔ แล้วก็รวม ๕-๖ หรือรวม ๓-๔-๕-๖ เลย

นายกระจ่าง ธรรมโชติ : ประธานโทษ ๓-๔ ชุดหนึ่งก่อนครับ แล้วก็ติดตามด้วย
 พนักงานอัยการที่ ๕ ที่ ๖ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประธานมติต่อที่ประชุมสภาฯ ครับ
 ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับญัตติของคุณกระจ่าง ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้
อนุมัติให้รวมพิจารณาระเบียบวาระร่างพระราชบัญญัติตามญัตติของคุณกระจ่าง ธรรมโชติ นี้ได้

ต่อไปนี้พิจารณาระเบียบวาระลำดับที่ ๓ เป็นเรื่องด่วน คือร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ ลำดับที่ ๔ ก็เป็นเรื่องด่วนเช่นเดียวกัน คือร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง
และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คุณกระจ่าง ธรรมโชติ เป็น
ผู้เสนอ ซึ่งสภาได้มีมติไปแล้วให้รวมพิจารณาพร้อมกัน เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมครับ .

(สำเนา)

วันที่ ๒๒๙๗/๒๕๑๗ วันที่ ๓๑ ก.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๕๒๙๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

(ลงชื่อ) ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
สัญญา ธรรมศักดิ์
(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)
นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีอาญาในศาลแขวง
(ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๒๗

เหตุผล

โดยที่การดำเนินคดีอาญาในศาลแขวง ซึ่งปัจจุบันนี้ผู้ว่าคดีของกรมตำรวจได้เป็นผู้ดำเนินคดีอยู่นั้น สมควรให้เป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลทั้งปวงอยู่แล้ว ประกอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีภาระในด้านการจับกุมปราบปรามอยู่มาก ไม่สมควรจะตั้งให้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลอีก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธี
พิจารณาความอาญาในศาลแขวง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธี
พิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วัน
ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง
และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
มาใช้บังคับในศาลแขวง แต่ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้บังคับ ให้คงใช้กฎหมาย
ว่าด้วยวิธีพิจารณาพระธรรมนูญศาลยุติธรรม กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมาย

ว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่งบังคับ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระทั่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๕ ให้แก้คำว่า "ผู้ว่าคดี" ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็น "พนักงานอัยการ" ทุกแห่ง

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอธิบดีกรมอัยการ ถ้าในกรุงเทพมหานคร ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่ง ไปเสนออธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ ถ้าในจังหวัดอื่นให้รับส่งสำนวนการสอบสวน พร้อมกับคำสั่ง ไปเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ทั้งนี้มิได้ตัดอำนาจพนักงานอัยการที่จะจัดการปล่อยผู้ต้องหาปล่อยชั่วคราว ควบคุมไว้ หรือขอให้ศาลชั่ง แล้วแต่กรณี และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่อธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ ในกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่น แยกคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งกันไปยังอธิบดีกรมอัยการเพื่อชี้ขาด แต่ถ้าคดีจะขาด

อายุความหรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้องรีบฟ้อง ก็ให้ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของ
อธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ไปก่อน

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาบังคับในการที่พนักงานอัยการจะไม่อุทธรณ์
ไม่ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ และถอนฎีกา โดยอนุโลม"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธี
พิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๔

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง
และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ ถ้าผู้
ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อหาต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหา
มายังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องศาลโดยมิต้องทำการสอบสวน และให้ฟ้องด้วยวาจา ให้ศาล
ถามผู้ต้องหาว่าจะให้การประการใดและถ้าผู้ต้องหายังให้การรับสารภาพ ให้ศาลบันทึกคำฟ้อง
คำรับสารภาพ และทำคำพิพากษาในวันทีกลบับเดียวกัน แล้วให้โจทก์จำเลยลงชื่อไว้ในบันทึกนั้น
ถ้าผู้ต้องหาให้การปฏิเสธ ให้ศาลสั่งให้พนักงานอัยการรับตัวผู้ต้องหาคืนเพื่อดำเนินการต่อไป"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง และ
วิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

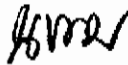
มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธี
พิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๔

มาตรา ๑๓ ให้ผู้ว่าคดีส่งมอบสำนวนคดีอาญาทั้งหลายซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนิน
คดีของผู้ว่าคดี หรือการพิจารณาของศาลแก่พนักงานอัยการให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับ
แต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

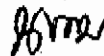
ให้ผู้ว่าคดีมีอำนาจเป็นโจทก์ดำเนินคดีอาญาในศาลแขวงและดำเนินคดีในชั้นศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาต่อไป จนกว่าจะส่งมอบสำนวนคดีอาญาตามวรรคหนึ่งและให้ถือว่าการดำเนินคดีของผู้ว่าคดีเป็นการดำเนินคดีของพนักงานอัยการ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

แผนกระเบียบวาระ

สัมฤทธิ์ พิมพ์

 ทาน

(สำเนา)

รับที่ ๒๔๑/๒๕๑๗ วันที่ ๒๕ ม.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๕ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

กราบเรียน ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง
ปัจจุบัน ให้ผู้ว่าคดีของกรมตำรวจเป็นผู้ดำเนินคดีอาญาในศาลแขวง บัดนี้ไม่สมควรจะให้
หน้าที่ดำเนินคดีอาญาในศาลแขวง สมควรให้เป็นอำนาจของพนักงานอัยการซึ่งเป็นผู้มี
หน้าที่ดำเนินคดีในศาลทั้งปวงอยู่แล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ฉะนั้น จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่กล่าวข้างต้นมาเพื่อได้โปรดนำ
เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

กระจาง ธรรมโชติ

(นายกระจาง ธรรมโชติ)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๒๗

เหตุผล

โดยที่การดำเนินคดีอาญาในศาลแขวง ซึ่งปัจจุบันนี้ผู้ว่าคดีของกรมตำรวจได้เป็นผู้ดำเนินคดีอยู่นั้น สมควรให้เป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลทั้งปวงอยู่แล้ว ประกอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีภาระในด้านการจับกุมปราบปรามอยู่มาก ไม่สมควรจะต้องให้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลอีก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับในศาลแขวง แต่ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้บังคับ ให้คงใช้กฎหมายว่าด้วยพระธรรมนูญศาลยุติธรรม กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยวิธี

พิจารณาความแพ่ง บังคับ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระทั่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็ก และเยาวชน และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๕ ให้แก้คำว่า “ผู้ว่าคดี” ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็น “พนักงานอัยการ” ทุกแห่ง

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอธิบดีกรมอัยการ ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไปเสน่ออธิบดีกรมอัยการหรือพนักงานอัยการซึ่งอธิบดีกรมอัยการได้มอบหมายถ้าอธิบดีกรมอัยการหรือพนักงานอัยการซึ่งอธิบดีกรมอัยการได้มอบหมายไม่เห็นชอบด้วยก็ให้ออกคำสั่งฟ้อง และให้พนักงานอัยการฟ้องตามคำสั่งของอธิบดีกรมอัยการหรือพนักงานอัยการซึ่งอธิบดีกรมอัยการได้มอบหมาย

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาบังคับในการที่พนักงานอัยการจะไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกาหรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ และถอนฎีกา โดยอนุโลม”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ถ้าผู้ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อหาต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหามายังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องศาลโดยมิต้องทำการสอบสวน และให้ฟ้องด้วยวาจา ให้ศาลถามผู้ต้องหาว่าจะให้การประการใด และถ้าผู้ต้องหายังให้การรับสารภาพ ให้ศาลบันทึกคำฟ้องคำรับสารภาพ และทำคำพิพากษาในวันที่ยกฉบับเดียวกัน แล้วให้โจทก์จำเลยลงชื่อไว้ในบันทึกนั้น ถ้าผู้ต้องหาให้การปฏิเสธ ให้ศาลสั่งให้พนักงานอัยการรับตัวผู้ต้องหาคืนเพื่อดำเนินการต่อไป”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาให้ศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๓ ให้ผู้ว่าคดีส่งมอบสำนวนคดีอาญาทั้งหลายซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินคดีของผู้ว่าคดี หรือการพิจารณาของศาล แก่พนักงานอัยการให้เสร็จสิ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

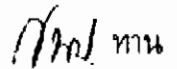
(ลงชื่อ) กระจ่าง ธรรมโชติ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) แร่ม พรหมโมบล บุญยประสพ ชุสิน โคนันท์ จรัส เทือกสุบรรณ สมชาย ไปษยานนท์
บรรจบ คลังจันทร์ ประมวล กุลมัตย์ จรัส ศรีอนันต์ สง่า วงศ์บางขวด มะเนาะ
ยูเด็น สถาปน ศิริพันธ์ จักรชัย จริยเวชช์วัฒนา มานะ พิทยาภรณ์ สนอง ตูจินดา สุชน
ชินสมจิตต์ ประคอง เทวารุท ประเทือง กীরติบุตร อุทธรณ์ พลกุล ร.อ. ชะโลม รัตนเสถียร
สุรินทร์ มาศดิตถ์ สนิท เอกชัย ไพโรจน์ สุวรรณกร จำเริญ วัฒนายากร ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

มณี พิมพ์

ทาน

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เพื่อเป็นการประหยัดเวลาตั้งที่สภานี้ได้อนุมัติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงฉบับของรัฐบาลนี้ และฉบับที่ท่านสมาชิกท่านผู้มีเกียรติได้เสนอรวมกัน เรื่องนี้กระผมใคร่ทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า หลักการก็ดี เนื้อหาของเรื่องก็ดีเป็นเรื่องเดียวกัน เพราะฉะนั้นกระผมจะขอเสนอแต่เฉพาะร่างที่เป็นของรัฐบาล ไม่ทราบที่ท่านสมาชิกจะขัดข้องหรือไม่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขัดข้องไหมครับ

นายกระจำจ ธรรมโชติ : กระผมไม่ขัดข้องครับ ท่านประธาน

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ขอบพระคุณครับ ถ้าเช่นนั้นกระผมจะได้เสนอดังนี้

หลักการประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง มีคือ หลักการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๕๔ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๒๗

เหตุผล โดยที่การดำเนินคดีอาญาในศาลแขวงซึ่งปัจจุบันนี้ผู้ว่าคดีของกรมตำรวจได้เป็นผู้ดำเนินคดีอยู่นั้น สมควรให้เป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลทั้งปวงอยู่แล้ว ประกอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจมีภาระในด้านการจับกุมปราบปรามอยู่มาก ไม่สมควรจะต้องให้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลอีก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

เพื่อความเข้าใจโดยย่อ กระผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า เรื่องแต่เดิมการฟ้องคดีอาญาต่อศาลนั้นเป็นอำนาจของพนักงานอัยการ ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๔ เพื่อให้ผู้ว่าคดีของกรมตำรวจมีอำนาจฟ้องคดีด้วยวาจาได้ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง ครั้นมาในปัจจุบันนี้จะได้เปลี่ยนหน้าที่ผู้ว่าคดีในศาลแขวงจากเจ้าพนักงานผู้ว่าคดีกลับมาเป็นพนักงานอัยการ จึงได้ตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้นเพื่อให้สอดคล้องตามเหตุผลที่ได้แถลงแล้ว

นายกระจาง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายกระจาง ธรรมโชติ กระผมมีข้อแถลงเพิ่มเติมต่อท่านประธานสักเล็กน้อยครับ โดยที่กระผมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง ร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลไว้ต่อสภาฯ ซึ่งสภาฯ ได้อภิปรายกันมาแล้ว และรัฐบาลก็ได้รับร่างไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และมาบรรจุเข้าระเบียบวาระในวันนี้ กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติข้างต้นของรัฐบาลที่ได้แถลงมาแล้วเมื่อ ก็ มีหลักการและเหตุผลคล้ายคลึงกับกระผมทั้งสิ้น กระผมถึงได้แถลงต่อสภาฯว่าขอถือเอาหลักการร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่เสนอเป็นหลักในการพิจารณา กระผมเห็นว่าโดยที่หลักการเพื่ออำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนนั้น เรามีกระบวนการยุติธรรมไว้เป็นหลัก โดยให้เป็นประกันคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ก็มีตำรวจเป็นผู้ดำเนินการปราบปรามจับกุมทางอาญา อันเป็นการละเมิดความผิดทางสังคม เมื่อจับกุมแล้วก็ต้องมีพนักงานสอบสวนและมีพนักงานอัยการไว้พิจารณาการสอบสวน เพื่อพิจารณาสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง ก็ต้องมีศาลเป็นผู้ชี้ขาดตัดสินแก่ผู้กระทำผิด นอกจากนั้นก็ยังมีเรือนจำสำหรับลงโทษผู้กระทำผิด แต่ประเทศไทยเราที่เจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้ดำเนินการปราบปรามจับกุมและเจ้าพนักงานตำรวจนี่เองก็ยังเป็นผู้ดำเนินการสอบสวน เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วก็มีความผิดขึ้นสู่ศาล ก็ให้เจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้ว่าคดีอีก มีอำนาจดำเนินคดีฟ้องร้องในศาลเสียเองอีกด้วย กล่าวคือจับกุมเอง สอบสวนเอง ฟ้องเอง กระผมเห็นว่าหลักการดังกล่าวไม่ชอบและไม่ถูกต้องในการแบ่งแยกอำนาจในการอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชน ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่าสิทธิเสรีภาพนี้ไม่ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควร กับวิตกว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควรเสียด้วย ตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และนอกจากนั้นเราไม่มีการถ่วงอำนาจในการดำเนินการกระบวนการยุติธรรม กระผมเห็นว่าในการดำเนินการกระบวนการแบ่งแยกอำนาจนั้น ต้องมีการถ่วงอำนาจเอาไว้ จึงจะเกิดความยุติธรรมที่สุดในสังคม ด้วยเหตุนี้กระผมจึงเสนอกฎหมายฉบับนี้มาเพื่อแก้ไขหลักการดังกล่าวให้สอดคล้อง และเพื่อผลถึงความยุติธรรมให้แก่ประชาชน สำหรับผู้ว่าคดีที่เป็นพนักงานตำรวจที่ดำเนินคดีอยู่ในศาลแขวงปัจจุบันนี้นั้น กระผมเห็นว่าไม่มีความชำนาญเท่ากับพนักงานอัยการ ซึ่งพนักงานอัยการมีอำนาจดำเนินคดีในศาลทั้งปวงได้อยู่แล้ว และเป็นผู้มีความชำนาญ มีประสบการณ์มากกว่าผู้ว่าคดี และยังถ้าดูสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศไทย

แล้ว ความสงบเรียบร้อยเกี่ยวกับการปราบปรามผู้กระทำผิดนั้น เป็นหน้าที่ของตำรวจโดยตรงที่จะกระทำการปราบปรามจับกุมให้เกิดความสงบขึ้นในประเทศได้ แต่ถ้าหากว่าผู้ว่าคดีมาดำเนินคดีมาเกี่ยวข้องกับคดีในศาลเสียส่วนมากแล้ว ก็ทำให้การปราบปรามจับกุมผู้กระทำผิดนั้นลดน้อยลง และไม่มีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุผลอันนี้เองกระผมจึงขอแก้ไขให้เป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการ ในการดำเนินคดีเสีย เพื่อแบ่งเบาภาระของตำรวจไปเสียด้วย กระผมพิจารณาแล้วเห็นว่า การแก้ไขพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา ในศาลแขวงในครั้งนี้ ก็เป็นประโยชน์กับประชาชนที่จะได้รับความยุติธรรมในภาวะปัจจุบันนี้ และเพื่อผลของความยุติธรรมไว้ในสังคมด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายพิชัย รัตตกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชัย รัตตกุล ไม่บ่อยนักครับ ท่านประธาน ที่ความคิดอ่านของรัฐบาลหรือความคิดอ่านของท่านสมาชิกจะมาตรงกันได้ เหตุการณ์เช่นนี้ไม่เกิดบ่อยนัก ความคิดอ่านของรัฐบาลก็ดี ความคิดอ่านของสมาชิกก็ดี ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา นั้น กระผมเห็นว่าเป็นนิมิตที่ดี ทั้งนี้เพราะเหตุว่า กระผมรู้สึกว่าตลอดเวลาตั้งแต่ ๒๕๕๕ มาเป็นเวลาประมาณ ๒๐ ปีแล้วนี้ เรามันแต่ฝันร้ายกัน ฝันร้ายเหลือเกิน บัดนี้กระผมเชื่อว่าจากการที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายสมาชิกนั้น กระผมก็เชื่อว่าชาวบ้านคงจะถึงเวลาฝันดีเสียบ้าง ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ให้โอนอำนาจว่าคดีความอาญาในศาลแขวงมาเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ กระผมว่าเป็นการเปิดศักราชใหม่ที่ประชาชนจะได้ฝันดีขึ้นมาเสียบ้าง ถึงแม้ว่าการที่แก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นการที่มีส่วน ผลกับ ๑๗ ศาลแขวงที่เรามีทั่วประเทศไทยก็ตาม แล้วก็ในข้อเท็จจริงแล้วยังมีอีกถึง ๕๐๐ กว่าอำเภอที่ยังไม่มีศาลแขวงหรือการสอบสวนอย่างที่เราต้องการนั้นก็จริง ก็เห็นว่าเป็นการที่ริเริ่มเป็นเรื่องที่ดี เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ในความเห็นของกระผม กระผมมีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ไม่ใช่เป็นการแย่งอำนาจกันระหว่างตำรวจกับอัยการ แต่เป็นการริเริ่มในการปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมทั้งหมด ซึ่งความเป็นจริงแล้วเป็นนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์มาตลอดเวลาตั้งแต่สภาผู้แทนสมัยเลือกตั้งชุดก่อนปฎิวัติ การที่จะโอนอำนาจว่าคดีความอาญาในศาลแขวงมาเป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการนั้น มิได้หมายความว่าในอดีตที่ผ่านมา ผู้ว่าคดีศาลแขวงหรือตำรวจนั้นจะ

หย่อนสมรรถภาพเสียหมดหามิได้ เช่นเดียวกันกับคนหนุ่มมาก ท่านประธานครับ ตำรวจที่ดีก็มี ตำรวจที่ไม่ค่อยดีก็มี ก็เช่นเดียวกับอัยการที่ดีก็มี ที่ไม่ค่อยดีก็มีมากเหมือนกัน แต่ที่กระผม สนับสนุนร่างของรัฐบาลและร่างของคุณกระจ่าง ธรรมโชติในคราวนี้ ก็เพราะว่าการโอนงาน ของการดำเนินคดีอาญาในศาลแขวงจากตำรวจมาอยู่กับอัยการนั้น ถูกหลักด้วยการกระจาย อำนาจ เราต้องยอมรับครับ ท่านประธาน ว่ากระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา ตั้งแต่การจับกุม สอบสวน ฟ้องร้อง และพิจารณาพิพากษานั้น ไม่ควรเป็นอำนาจของบุคคล คนเดียว เพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมอย่างแท้จริง กระผมมีความเห็นว่า เราจำเป็นต้องเสียเงินที่จะต้องแยกอำนาจเหล่านี้ให้บุคคลแต่ละงาน แต่ละหน่วยรับผิดชอบไป ที่นี้ถ้าหาก ว่าเรากล้าเผชิญกับความจริงต่อไปแล้วเราจะต้องยอมรับว่า ขณะนี้ตำรวจเองทำหน้าที่จับกุม สอบสวนด้วยนั้น มีเสียงร้องจากประชาชนทั่วประเทศว่ายังไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการ สอบสวนของตำรวจ คนถูกเป็นผิด คนผิดเป็นถูก คนถูกรีดถูกไถ มาจากตำรวจที่ไม่ดี ตำรวจ ที่ไม่ดีนะครับ กระผมขอย้ำในที่นี้อีกว่า ตำรวจที่ดีนั้นก็มีมาก ที่รักษาความเที่ยงธรรมและ ให้ความยุติธรรมและความอบอุ่นแก่ประชาชน แต่ตำรวจที่ไม่ดีนั้นก็สามารถนำชื่อเสียงเสีย มาสู่กรมตำรวจอย่างน่าเสียดาย สถานี่ครั้งหนึ่งเคยเห็นดีเห็นชอบมาแล้วในหลักการที่จะแยก อำนาจการสอบสวนออกจากอำนาจการจับกุมของตำรวจอยู่แล้ว แต่เนื่องจากการสอบสวน คดีอาญาของเรา เรายังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องนี้มาก่อน และยังหาหน่วยงานที่ เหมาะสมที่จะรับงานการสอบสวนไปทำไม่ได้ เราจึงได้รื้อมาจนกระทั่งบัดนี้ และกลับแพ้ไป ในวาระที่ ๓ อย่างที่เราู้กัน แต่ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ ท่าน ประธานครับ เป็นการดำเนินคดีอาญาในศาล และการดำเนินคดีอาญาในศาลเป็นอำนาจของ อัยการ ซึ่งแยกกันเด็ดขาดจากอำนาจจับกุมและการสอบสวนดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรมได้กล่าวแล้วเช่นนั้น การที่เราจะโอนการว่าคดีอาญาในศาลแขวงให้อัยการนั้น จึงเป็น การกระทำในความเห็นของกระผมว่าถูกต้องทั้งหลักการและในทางปฏิบัติ ขณะนี้ในกรุงเทพ-มหานครมีกองคดีศาลแขวงขึ้นกับกรมตำรวจรับสำนวนจากสถานีตำรวจต่าง ๆ มาดำเนินคดี แต่ในต่างจังหวัดที่มีศาลแขวง เราจะเห็นว่าตำรวจคนเดียวทำหน้าที่เสียทุกตำแหน่งอย่าง ที่คุณกระจ่างพูดเมื่อคืนนี้ ทำหน้าที่เสียทุกตำแหน่ง เวลาตำรวจจับกุมผู้กระทำความผิดทางอาญา ท่านก็เรียกตัวของท่านเองว่าท่านเป็นผู้หมวดผู้กอง เวลาท่านจะสอบสวน ผู้หมวดผู้กองคนเดียว

กันนี้ละครับ ท่านประธาน ท่านก็ทำการสอบสวน แต่ท่านเรียกตัวของท่านใหม่ของท่านเป็นพนักงานสอบสวน แล้วก็ที่นี่พอถึงเวลายื่นฟ้องคดี ผู้หมวด ผู้กองนี้ คนเดียวกันนี้อีกละครับ ที่จะจับกุมสอบสวน นี่ท่านก็เรียกตัวท่านเองว่าเป็นผู้ว่าคดีศาลแขวง อีกคนหนึ่งก็คนเดียวกันนั้นทำหน้าที่ทั้ง ๓ อย่างเช่นนี้ เรื่องที่ไม่ทำเป็นไปไม่ได้ แต่ได้เป็นได้และกำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ ก็เห็นจะมีอยู่ในประเทศไทยประเทศเดียว ในความเห็นของกระผม เพราะฉะนั้นคนคนเดียวที่มีอำนาจจับกุม มีอำนาจสอบสวน มีอำนาจดำเนินคดีฟ้อง ย่อมหาความยุติธรรมได้ยากเหลือเกิน และเป็นการผิดหลักในความเห็นของกระผมที่ว่าด้วยการกระจายอำนาจเป็นอย่างยิ่ง กระผมจะไม่พูดถึงว่า การเขียนการฟ้องคดี และการดำเนินคดีในศาลก็ดีนั้น ในความเห็นของกระผม กระผมเห็นว่าเป็นศิลปวิทยาแขนงหนึ่ง กระผมจึงมีความเห็นว่าจะต้องศึกษาเล่าเรียนและมีประสบการณ์โดยเฉพาะจึงจะรู้เห็นรู้ดี ศิลปวิทยาในการว่าความนี้ มีความจำเป็นที่ผู้ที่ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับการดำเนินคดีในศาล จำเป็นจะต้องได้รับการฝึกอบรมวิชาเหล่านี้มาโดยเฉพาะ ผู้พิพากษาก็ดี อัยการก็ดี เราย่อมทราบกันว่า ท่านจะต้องฝึกอบรมกันอย่างน้อยคนละ ๑ ปี จึงจะทำหน้าที่ผู้พิพากษาได้ ทำหน้าที่อัยการได้ แต่ตำรวจนั้นซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ว่าคดีศาลแขวงนั้นเท่าที่กระผมทราบมา ไม่เคยได้รับการอบรมในศิลปวิทยาแขนงนี้เลย ด้วยความเคารพตำรวจกระผมมิได้มีเจตนาที่จะดูหมิ่นท่านเลย บิดาของกระผมเองก็เคยเป็นตำรวจมาก่อน สมัย ๖๐ ปีมาแล้ว เพราะฉะนั้นอย่างน้อยที่สุดกระผมก็พอมีเลือดตำรวจบ้างไม่มากก็น้อย แต่กระผมจะเอาเรื่องนี้มาปะปนกันไม่ได้ ท่านประธานครับ เพราะโดยข้อเท็จจริงแล้ว อธิบดีกรมตำรวจในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดของกองคดีศาลแขวง แล้วผู้ว่าคดีทั่วราชอาณาจักรไม่สามารถให้คำแนะนำหรือแก้ไขอะไรเกี่ยวกับการดำเนินคดีในศาลแขวงแก่ผู้ว่าคดีได้ นี่เป็นความจริง เพราะว่าท่านอธิบดีนั้นไม่ได้ศึกษาศิลปศาสตร์ขอโทษนะครับท่านอธิบดี ไม่ได้ดูหมิ่นท่าน แต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว อธิบดีกรมตำรวจไม่ได้ศึกษาศิลปศาสตร์ การว่าความในศาลมาก่อน ผู้ว่าคดีศาลแขวงทั่วราชอาณาจักรจึงอยู่ในฐานะลอยตัว ปฏิบัติงานเอง รับผิดชอบด้วยตัวเอง ไม่มีผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปที่มีความรู้มีประสบการณ์ มีความสามารถในการดำเนินคดีในศาล คอยควบคุมดูแล ผลก็คือราษฎรต้องรับกรรม กรรมเมื่อตกเป็นผู้ต้องหา กรรมเมื่อมีโอกาสถูกใส่ความหรือถูกกลั่นแกล้งได้ง่าย ตัวอย่างมีครับ ท่านประธาน แม้ในใจกลางกรุงเทพพระมหานครนี้เอง เริ่มต้นผู้ต้องหาถูกตำรวจจับกลางถนน ในข้อหาฐานแจก

ไปปลิวโดยไม่ได้รับอนุญาต พอไปถึงโรงพัก พวกเรานี้เลยกลายเป็นว่า ถูกกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ไปเสียแล้ว หนังสือที่คนเหล่านี้ขอยืมมาจากห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งตำรวจค้นได้ในภายหลังที่บ้านนั้น กลับกลายเป็นพยานเอกสารที่แสดงว่าผู้ต้องหาที่เดินแจกใบปลิวตามถนนนั้น มีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ นี่เป็นตัวอย่างครับ ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เป็นตัวอย่าง เป็นเหตุการณ์จริงที่ทุกท่านทราบติดอยู่แล้ว ใจกลางเมืองหลวงยังเป็นที่ได้ถึงเพียงนี้ แล้วตาสี ตาสา แกอยู่บ้านนอกในชนบทจะชอกช้ำระกำใจเพียงไรนั้น ท่านผู้มีใจเป็นธรรมโปรดพิจารณาตาก็แล้วกัน เพราะฉะนั้น ท่านประธานที่เคารพ เมื่อสรุปแล้ว กระทบผมอยากจะได้เรียนว่ากระทบผมเห็นใจในการและความรับผิดชอบของตำรวจสมัยนี้เป็นอย่างยิ่ง กระทบผมเห็นใจและขอเอาใจช่วยตำรวจที่เป็นมิตรกับประชาชน กระทบผมซาบซึ้งในเจตนาอันดีของตำรวจที่จะนำความสุขมาสู่บ้านเมืองและมาสู่ประชาชน กระทบผมเข้าใจดีที่ตำรวจกำลังพยายามปรับปรุงตัวเองเพื่อให้เกิดภาพพจน์ที่ดีขึ้น ขอให้ตำรวจอย่าได้ห่อถอกและจงเพียรทำต่อไป เพราะการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศนั้นเป็นปัญหาที่เผชิญตำรวจอยู่ ท่านยังจะต้องปรับปรุงสมรรถภาพของท่านให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าหากเราจะโอนการดำเนินคดีในศาลแขวงจากตำรวจไปสู่อัยการแล้ว กระทบผมมีความเห็นว่า เราสามารถจะลดภาระงานในหน้าที่ของตำรวจลงได้ส่วนหนึ่ง ดังเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้กล่าวไว้แล้วมันจะเปรียบประดุจว่าเอาฟางออกจากหลังอูฐ เอาท่อนออกจากหลังช้าง ตำรวจก็จะสามารถทำหน้าที่พิทักษ์รักษาราชอาณาจักรได้โดยแท้จริง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ท่านประธานที่เคารพ กระทบผมจึงขอกราบเรียนขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้โดยเต็มที่ และหวังด้วยความจริงใจว่า ท่านสมาชิกสภาแห่งนี้คงจะให้การสนับสนุนเช่นเดียวกัน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณแรมครับ เลือดตำรวจเหมือนกัน เหมือนกับประธานเหมือนกัน

นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน แรม พรหมโบล บุญยประสพ ได้เป็นผู้หนึ่งซึ่งได้ลงชื่อสนับสนุนในร่างพระราชบัญญัติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอประทานโทษ ที่ต้องเอ่ยนาม คือคุณกระจ่าง ธรรมโชติ ดิฉันจะพยายามหลีกเลี่ยงไม่พูดซ้ำกับท่านผู้มีเกียรติทั้ง ๒ ท่านที่ได้สนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ไปแล้ว ดิฉันสนับสนุนร่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เพราะเหตุว่า นอกจากจะมีอาชีพในทางด้านทนายความแล้ว ก็ยังพิจารณาเห็นว่า ตั้งแต่เดิม เมื่อก่อน พ.ศ. ๒๔๕๔ พนักงานอัยการก็เป็นผู้ว่าคดีโดยตลอด แต่ครั้งมา พ.ศ. ๒๔๕๔ การเมืองในขณะนั้นได้ผลักดันให้ทางด้านตำรวจ ซึ่งมีอธิบดีกรมตำรวจเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วยได้ผลักดันให้เกิดมีอำนาจ ให้อำนาจกับตำรวจเป็นผู้ว่าคดีในศาลแขวงขึ้น เพราะฉะนั้นตั้งแต่นั้นมาดิฉันก็คิดว่าการที่ให้ตำรวจเป็นผู้ว่าคดีในศาลแขวง ทั้ง ๆ ที่ตำรวจเป็นผู้จับกุมและเป็นพนักงานสอบสวนก็เป็นการไม่ถูกต้อง ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง ๒ ท่านได้ชี้แจงมาแล้ว ดิฉันไม่ทราบว่าการที่พระราชบัญญัติได้พิจารณาคิดว่าควรจะเปลี่ยนแปลงกฎหมายฉบับนี้มาตั้งแต่ครั้งไหน แต่เท่าที่ทราบนั้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้มีท่านผู้ใหญ่ในกระทรวงยุติธรรม และต่อมาก็ยังได้มีท่านผู้ใหญ่ในกระทรวงมหาดไทย คืออธิบดีกรมอัยการเอง ท่านผู้ใหญ่ในกระทรวงยุติธรรมนั้น ดิฉันทราบว่าคือคุณสัญญา ธรรมศักดิ์ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี ได้คัดค้านหลักการในเรื่องนี้ว่าไม่ควรที่จะให้ตำรวจเป็นผู้ว่าคดี แต่ในขณะนั้นเผชิญเหลือเกินความผลักดันทางด้านการเมือง ทางรัฐมนตรีมหาดไทยก็ไม่รับไว้พิจารณาเรื่องจึงต้องมาพิจารณากันใหม่ในชั้นนี้ ดิฉันใคร่จะขอประทานกราบเรียนว่า ในฐานะที่ตำรวจเป็นผู้ว่าคดีนั้น นอกจากตำรวจมีภาระหนักในการที่จะป้องกันและปราบปรามโจรผู้ร้ายแล้ว ทางด้านผู้ว่าคดีก็จำเป็นจะต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญอีกแขนงหนึ่ง ซึ่งเป็นการหนักในการที่จะต้องหาผู้เชี่ยวชาญประเภทนี้ บางกรณีผู้ว่าคดีก็ต้องอาศัยพนักงานอัยการหลาย ๆ กรณี ขอยกตัวอย่าง เช่นการตามประตั้นไปสืบพยานในศาลต่างจังหวัดอื่น ๆ เพราะเหตุว่าผู้ว่าคดีไม่ได้อยู่ในฐานะที่จะตามประตั้นไปได้ เพราะฉะนั้นดิฉันขอประทานกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าจะมอบให้อัยการเป็นผู้ดำเนินคดี จะเป็นการกระทำที่ถูกต้องและเหมาะสมกว่าทางด้านตำรวจเป็นผู้ว่าคดี ท่านประธานที่เคารพ ในร่างฉบับนี้ยังให้ความยุติธรรมแก่เจ้าพนักงานผู้จับกุมและแก่ผู้ต้องหา โดยที่ทางฝ่ายรัฐบาลก็ได้ร่างมาตรา ๑๒ ขึ้นมาไว้ว่า ถ้าหากพนักงานอัยการไม่ส่งฟ้อง ก็ยังให้ส่งเรื่องไปเสน่ออธิบดีกรมตำรวจ หรือรองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ ซึ่งเท่ากับให้ฝ่ายตำรวจเป็นผู้ตรวจเช็คอีกครั้งหนึ่งว่า การที่พนักงานอัยการไม่ส่งฟ้องนั้น เป็นการที่ถูกต้องหรือไม่ ทั้งนี้จึงไม่ได้ตัดอำนาจทางด้านตำรวจไปโดยสิ้นเชิง ดิฉันเองก็รู้สึกพอใจ เพราะเหตุว่าในฐานะที่เป็นลูกตำรวจเช่นเดียวกับท่านประธาน ตามที่ท่านประธานได้พูดไว้แล้วเมื่อกี้ ก็มีเลือดเดียวกัน คือเลือดตำรวจเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น

ดิฉันจึงคิดว่าถึงหากว่าจะเป็นอย่างไอก็ตามในขณะนี้ท่านอธิบดีกรมตำรวจก็เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเช่นเดียวกัน แต่ว่าสภาพการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป คงจะไม่ทำให้ท่านอธิบดีกรมตำรวจในสมัยนี้มีความยึดมั่นในทางด้านการเมือง จนกระทั่งสละเลยหรือละเลื้มความเป็นธรรมที่จะให้กับประชาชน ดิฉันจึงขอประทานสนับสนุนและขอได้คิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายจะได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป ขอขอบพระคุณค่ะ

พันตำรวจเอก วลีษฐ เดชกุญชร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก วลีษฐ เดชกุญชร กระผมไม่ได้เป็นลูกตำรวจ แต่ว่าเป็นตำรวจ และเป็นตำรวจซึ่งไม่ใช่สมัยเมื่อ ๖๐ ปีมาแล้ว หรือเมื่อ ๑๗ ปีมาแล้ว เพราะฉะนั้นจึงมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้ทราบว่า จะได้มีการเอาสิ่งที่ตำรวจไม่ควรจะไปมอบให้ผู้อื่นทำเสียที่หนึ่ง คือเรื่องความเป็นผู้ว่าคดีศาลแขวง กระผมจึงขอเรียนเพียงสั้น ๆ ว่าในฐานะที่เป็นตำรวจดีใจมาก และใครจะเสนอขอให้ปิดการอภิปรายครับ ท่านผู้ใดที่เห็นด้วย กรุณารับรองด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นจะไม่ได้หรอกครับ เพราะแสดงความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติไปแล้ว เมื่ออภิปรายบอกว่าเป็นตำรวจเมื่อนั้นเมื่อนั้นมันมากไปหน่อย

พันตำรวจเอก วลีษฐ เดชกุญชร : ถ้าเช่นนั้น กระผมขออนุญาตอภิปรายเพียงเท่านี้ครับผม

นายสถาปน ศิริพันธ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สถาปน ศิริพันธ์ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติของคุณกระจาง ชรรณโชติ ที่เสนอมาสู่สภาเมื่อ ๒ เดือนก่อนโน้น สภาก็ได้พิจารณามาโดยละเอียดถี่ถ้วนอีกครั้งหนึ่ง รัฐบาลได้รับไปพิจารณาก่อนรับหลักการแล้วรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติในลักษณะเดียวกันเข้ามาควบคู่กันไปเพื่อพิจารณาในวันนี้ กระผมจึงเห็นว่าเราได้พิจารณากันมาอย่างละเอียดถี่ถ้วนตั้งแต่คราวก่อนโน้นแล้ว จึงใคร่ขอเสนอยุติให้ปิดการอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้เสนอยุติให้ปิดการอภิปราย มีผู้รับรองครบถ้วนแล้ว

นายปรีดี เกษมทรัพย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปรีดี เกษมทรัพย์ กระผม
 จำได้ว่าในขณะที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานั้น ก็ได้อภิปรายกัน มีผู้คัดค้าน คือ
 กระผมกับคุณใหญ่ จนกระทั่งรัฐบาลได้รับเอาร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณา แล้วก็เสนอเข้ามา
 กระผมจึงคิดว่าเพื่อจะเป็นธรรม ควรจะให้คนที่ได้กล่าวไว้อย่างน้อย หรืออาจจะมีคนอื่นที่
 เห็นด้วยจะได้มีโอกาสได้กล่าวในเรื่องนี้ เพราะที่รัฐบาลเสนอเข้ามานั้น เป็นร่างพระราชบัญญัติ
 ที่ตรงกับที่ท่านสมาชิกเสนอมานะ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเสนอให้เปิดอภิปรายใช้ใหม่ครับ

นายปรีดี เกษมทรัพย์ : ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้ได้รับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะได้เรียนถามมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่า
 ควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปรายได้ ขอได้โปรด
 ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าเป็นมติของสภานี้ให้ปิดอภิปราย
 ผมจะได้ขอประธานมติของสภา ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง
 และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ของคณะรัฐมนตรี ขอได้โปรด
 ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไว้พิจารณา

นายสถาปน์ ศิริจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สถาปน์ ศิริจันทร์ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื้อหาสาระก็ไม่มีอะไรมากมาย เป็นแต่เพียงว่าให้ผู้ว่าคดีศาลแขวงโอนจากตำรวจไปเป็นอัยการเท่านั้น กระผมเห็นว่าถ้าเมื่อสภานี้จะได้กรุณาพิจารณา โดยตั้งกรรมาธิการเต็มสภารวดเดียว ๓ วาระ ก็จะทำให้กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้เร็วขึ้น กระผมจึงใคร่ขอเสนอญัตติให้พิจารณารวดเดียว ๓ วาระครับผม ท่านผู้ใดรับรอง กรุณายืนขึ้นด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทางรัฐบาลจะขัดข้องไหมครับ เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ทางรัฐบาลยินดียิ่งครับ ไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้เสนอญัตติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยกรรมาธิการเต็มสภารวดเดียว ๓ วาระ และมีผู้รับรองครบถ้วนถูกต้องแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ต่อไปนี้จะได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เป็นรายมาตรา คือถือว่าเป็นกรรมาธิการทั้งสภา เชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภา อ่าน

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

ร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธี
พิจารณาความอาญาในศาลแขวง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณา
ความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วัน
ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและ
วิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มา
ใช้บังคับในศาลแขวง แต่ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้บังคับ ให้คงใช้กฎหมาย
ว่าด้วยพระธรรมนูญศาลยุติธรรม กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคriminal ความอาญา กฎหมายว่าด้วย
วิธีพิจารณาความแพ่งบังคับ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระทั่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็ก
และเยาวชน และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๕ ให้แก้คำว่า “ผู้ว่าคดี” ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็น “พนักงานอัยการ” ทุกแห่ง

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เดียวครับ เชิญคุณใหญ่ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ: ผมยกมือเมื่อกี้ ก็เผชิญท่านประธานไม่เห็น ในมาตรา ๓ ที่แก้มาตรา ๔ ผมรังเกียจถ้อยคำอยู่คำหนึ่ง จะพิจารณาได้ไหมครับ เพราะเลยไปแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ไม่เป็นไรหรอกครับ เชิญเถอะครับ ผมไม่เห็น

นายใหญ่ ศวิตชาติ: คืออย่างนี้ครับ มีถ้อยคำอยู่คำหนึ่ง บอกว่า “ไม่กระทบกระทั่ง” นี้มันไม่ค่อยจะมีหรอกครับ การใช้ในกฎหมาย ถ้า “ไม่กระทบกระทั่ง” ละก็ผมเห็นว่ามีมาก ๆ อยากจะแก้ถ้อยคำตามร่างเดิมที่ “ไม่กระทบกระทั่ง” เป็น “ไม่กระทบกระเทือน” ทางเจ้าของร่างคือรัฐบาลจะขัดข้องไหม ผมอยากจะทำหรือ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม): กระทบไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: คุณใหญ่ขอแก้คำว่า “กระทบกระทั่ง” ในมาตรา ๓ เป็น “กระทบกระเทือน” ทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง ผมจะขออนุมัติจากที่ประชุมนี้ เพื่อความแน่นอน ท่านผู้ใดเห็นด้วย ขอให้ปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ไม่มี เป็นอันว่าให้แก่คำว่า “กระทบกระทั่ง” เป็น “กระทบกระเทือน” ในมาตรา ๓ เชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา):

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ แห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอธิบดีกรมอัยการ ถ้าในกรุงเทพมหานคร ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่ง ไปเสนออธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ ถ้าในจังหวัดอื่นให้รับส่งสำนวนการสอบสวน พร้อมกับคำสั่ง ไปเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ทั้งนี้มิได้ตัดอำนาจพนักงานอัยการที่จะจัดการปล่อยตัวผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ควบคุมไว้ หรือขอให้ศาลชั่ง แล้วแต่กรณี และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่อธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ ในกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่น แยกคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งกันไปยังอธิบดีกรมอัยการเพื่อชี้ขาด แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความ หรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้องรีบฟ้อง ก็ให้ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของอธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ไปก่อน

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาบังคับในการที่พนักงานอัยการจะไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ และถอนฎีกา โดยอนุโลม”

นายใหญ่ ศวิตชาติ: ผมขอพูดสักหน่อยว่า การจะร่างกฎหมายไปทั้งที่นั้น ถ้าใช้ถ้อยคำไม่ค่อยเหมาะสม สภานี้อาจจะถูกติเตียน บรรทัดที่ ๓ ในมาตรา ๑๒ ที่มาแก้ มีเขียนว่า “ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่ง ไปเสนออธิบดีกรมตำรวจ” ผมอยากตัด “ไป” ครอบเสนองจะไปหรือไม่ไปมันก็ต้องเสนอ แต่ “ไป” อีกคำหนึ่งนั้น ผมให้ปล่อยไว้อย่างเดิม

"...พร้อมกับคำสั่ง ไปเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด" นี้ผมคิดว่า ๒ ไป นี้การตัดออก แต่ "ไป" อื่น ผมไม่ขัดข้อง ด้วยเหตุนี้ที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะว่าถ้าจะอ่านให้ตี ตัดคำว่า "ไป" ออก คำสั่งนี้ เสนออธิบดีกรมตำรวจ เราก็เขียนเพียงเท่านั้น เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดก็เขียนกันเช่นนั้น ทำไมถึงต้องไปเสนอ สองดูกฎหมายเก่าๆ เกอะครับ ไม่มีหรอกครับไปเสนอ เสนอก็เสนอ นี่ผมถึงอยากตัด ไป ๒ ไป นี้ออก ถ้าหากว่าทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง สถานี้เห็นด้วยก็ตัดออก เสียเถอะครับ ไม่น่าอ่านครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขัดข้องไหมครับ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลไม่ขัดข้อง จะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ
ในสภานี้ เอาแค่ขัดข้องหรือไม่ขัดข้องเสียก่อน เชิญคุณแรมครับ

นางแรม พรหมไพบล บุญยประสพ : ถ้าอย่างนั้น ท่านประธานคะ ดิฉันยังไม่ได้ พุดถึงประเด็นนี้ คือจะพุดเหมือนกันในเรื่องมาตรา ๘ นี้แต่ว่า...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แต่ผมขอให้ตกลงตัดคำ "ไป" ๒ คำนี้ก่อน
เดี๋ยวจะให้พุดครับ จะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหม

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ
ในบรรทัดที่ ๓ ของมาตรา ๑๒ ที่นำมาแก้ ให้อ่านว่า "ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับ
คำสั่ง เสนออธิบดีกรมตำรวจ" และในบรรทัดที่ ๔ ห้ายบรรทัดให้อ่านว่า "ให้รับส่งสำนวน
การสอบสวนพร้อมกับคำสั่ง เสนอผู้ว่าราชการจังหวัด" ตัด "ไป" ออกทั้ง ๒ ที่

นายปรีดี เกษมทรัพย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปรีดี เกษมทรัพย์ ผมคิดว่า
ถ้าตัดตัว "ไป" แล้วมันจะขาดความนะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมถามแล้วเมื่อคืนครับ ก็ที่ประชุมไม่มีใครว่าอะไร

นายปรีดี เกษมทรัพย์ : ผมพยายามแล้ว...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: พยายาม ผมไม่เห็นแน่นอน คุณไม่ได้ยก ผมดูตรงเลยทีเดียว ผมรู้แถวอยู่เหมือนกัน

นายปรีดี เกษมทรัพย์: แต่ขาดความน่ะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ไม่ใช่หรอกครับ ที่ประชุมอนุมัติไปแล้วครับ เสียใจครับ ผมดูตรงเป๊ะเลยที่เดียวครับ คุณไม่ได้ยกหรอก เดียวนี้ผมชักจะนกรู้

นายปรีดี เกษมทรัพย์: แต่ก็เรียนบทเรียนให้เห็นว่า การพิจารณากฎหมายโดย ๓ วาระแบบนี้ น่าสงสัย เป็นอย่างมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: นี่ก็แล้วแต่คุณ เอาไว้วันหลังไปแก้ข้อบังคับกัน

นางแรม พรทโมบล บุญยประสพ: ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๘ นี้วรรคสอง บรรทัดสุดท้ายเขียนว่า "และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น" ดิฉันใคร่ขอประธานกราบเรียนถามทางฝ่ายรัฐบาลว่า ที่เขียนมาเช่นนี้หมายความว่าอะไร เพราะว่าอ่านดูแล้วรู้สึกว่าจะไม่เข้าใจข้อความที่ต่อเนื่องมาตั้งแต่ข้างบน และนอกจากนั้นใครจะขอประธานกราบเรียนทางฝ่ายรัฐบาลด้วยว่า กรุณาอย่าไม่ขัดข้องเร็วนัก เพราะเหตุว่าคำขอประธานอภัยด้วย เช่น คำว่า "กระทบกระทั่ง" ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอประทานโทษ คุณใหญ่ ศวิตชาติ ได้พูดขัดแย้งมานั้น ดิฉันก็ไม่ทันที่จะยกมือกราบเรียนว่า คำว่า "กระทบกระทั่ง" นี้มีอยู่ในกฎหมายฉบับเดิมค่ะ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม): เหตุที่ผมไม่ได้ทักท้วงและเห็นด้วยนั้น เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่มีคำใช้กันอยู่ทั้งคำ "กระทบกระทั่ง" และ "กระทบกระเทือน" นี่ก็ใช้กันอยู่จนเอาเป็นแบบฉบับไม่ได้ว่าอย่างไรจะถูกหรืออย่างไรจะผิด ก็เห็นว่าเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาแก่สภาฯ ก็เลยไม่ขัดข้องไปอย่างนั้นเอง ที่นี้ส่วนข้อที่ถามว่า และจัดการหรือสั่งการไปตามนั้นนะ หมายความว่าอย่างไร ในที่นี้ก็หมายความว่า เนื่องจากว่าคำสั่งในคดีอาญาซึ่งอยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาได้ในการนี้ที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอธิบดีอัยการ ก็เป็นเรื่องที่มีปัญหาเรื่องว่า ถ้าสั่งไม่ฟ้องในกรุงเทพฯ นี้ ก็ให้รีบเสนออธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจส่วนในจังหวัดอื่นก็ให้

เสนอผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ทั้งนี้ไม่ตัดอำนาจพนักงานอัยการที่จะจัดการปล่อยผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ควบคุม หรือขอให้ศาลชั่ง แล้วแต่กรณีและจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น อันนี้ก็หมายความว่าเมื่ออัยการเห็นว่าสิ่งไม่พ้องแล้วนี้ อัยการก็ไม่ตัดอำนาจอัยการที่จะปล่อยผู้ต้องหา หรือปล่อยชั่วคราว หรือว่าขอให้ศาลชั่ง คือแล้วแต่ว่าจะเห็นสมควรเพราะฉะนั้นคำว่า "และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น" ก็หมายความว่าจัดการหรือสั่งการให้ปล่อยตัวผู้ต้องหา หรือปล่อยชั่วคราว หรือควบคุมไว้ หรือขอให้ศาลชั่งแล้วแต่กรณีนั่นเอง

นางแรม พรหมไพบล บุญประสพ : ถ้าเป็นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ชี้แจงมา ดิฉันใคร่ขอเสนอว่า จะตัดบรรทัดสุดท้ายออก ก็คงจะได้ใจความตามที่ท่านได้แถลงมา เพราะฉะนั้นดิฉันขอเสนอให้ตัดข้อความในคำว่า "และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น" ออก

นายประเทือง กীরติบุตร : ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อความในมาตรา ๘ ที่แก้ไขมาตรา ๑๒ ยกเลิกนี้ะครับ เป็นข้อความที่ลอกมาจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ก็เกือบเหมือนกันทั้งหมดเลย เพราะฉะนั้นการที่จะตัดออกไปนั้น มันอาจจะเสีย เพราะเหตุว่าเมื่ออัยการสั่งไม่พ้อง ก็จะต้องปล่อยตัวไป เขาก็บอกว่าไม่ตัดอำนาจอัยการที่จะควบคุม หรือปล่อยชั่วคราวไว้ก่อน เพราะเหตุว่าอธิบดีกรมตำรวจอาจจะแย้งคำสั่งอันนี้มาให้อธิบดีกรมอัยการชี้ขาด เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นการลอกวิอาญา แม่บทใหญ่ไว้ทั้งนั้น

นางแรม พรหมไพบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันไม่เห็นด้วยเพราะเหตุว่าการที่จะลอกกฎหมายฉบับเก่ามานั้น / ถึงหากว่าจะเขียนไว้ขณะนั้นว่าเป็นการรอบคอบ แต่ว่าถึงจะตัดข้อความอันนี้ออกเสีย ก็ไม่ทำให้ข้อความข้างต้นนั้นจะเสียใจความไป ดิฉันจึงคิดว่าสมควรที่จะตัดออก เพราะถ้าเขียนไว้แบบนี้แล้ว อ่านแล้วไม่ค่อยเข้าใจ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดต้องการจะอภิปรายอีก ผมจะขอประธานมติที่ประชุม มีท่านสมาชิกคือคุณแรม ขอให้ตัดถ้อยคำในวรรคสองของมาตรา ๘ คือตัดถ้อยคำที่ว่า "และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น" ออกจากมาตรา ๘ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคุณแรม ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างของรัฐบาล ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้คงไว้ตามร่างของ
รัฐบาล ขอเชิญรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐ
สภา) : มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณา
ความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง
และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ถ้าผู้
ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อหาต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหา
มายังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องศาลโดยมิต้องทำการสอบสวน และให้ฟ้องด้วยวาจาให้ศาลถาม
ผู้ต้องหาว่าจะให้การประการใด และถ้าผู้ต้องหายังให้การรับสารภาพ ให้ศาลบันทึกคำฟ้อง คำ
รับสารภาพ และทำคำพิพากษาในบันทึกฉบับเดียวกัน แล้วให้โจทก์จำเลยลงชื่อไว้ในบันทึกนั้น
ถ้าผู้ต้องหาให้การปฏิเสธ ให้ศาลสั่งให้พนักงานอัยการรับตัวผู้ต้องหาคืนเพื่อดำเนินการ ต่อไป”

นายประจวบ ทองอุไร : ท่านประธานสภาที่เคารพ สำหรับมาตรา ๑๐ ซึ่งยกเลิก
ข้อความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงฉบับนี้ กระผมใคร่ขอเสนอให้
ตัดข้อความในมาตรา ๒๐ ที่เสนอมานี้เป็นดังนี้ “มาตรา ๒๐ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาล
แขวงที่จะพิจารณาได้ ถ้าผู้ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อหาต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงาน
สอบสวนนำผู้ต้องหามาฟ้องศาลโดยมิต้องทำการสอบสวนและให้ฟ้องด้วยวาจา” คือกระผม
ขอตัดคำว่า “มายังพนักงานอัยการ” ออก “มายังพนักงานอัยการเพื่อ” ออกเสียให้เป็นแต่
เพียงว่ามาฟ้องศาลโดยมิต้องทำการสอบสวน และให้ฟ้องด้วยวาจา ให้ศาลถามผู้ต้องหาว่าจะ

ให้การประการใด และถ้าผู้ต้องหาให้การสารภาพ ให้ศาลบันทึกทำฟ้องคำสารภาพและทำคำพิพากษาในบันทึกฉบับเดียวกัน แล้วให้โจทก์จำเลยลงชื่อไว้ในบันทึกนั้น ถ้าผู้ต้องหาให้การปฏิเสธ ให้ศาลสั่งให้พนักงานอัยการรับตัวผู้ต้องหาคืนเพื่อดำเนินการต่อไป ท่านประธานครับ กระผมใคร่ขอเสนอเหตุผลประกอบคำขอแก้ไขของกระผมดังนี้ คือเท่าที่กระผมได้ฟังคำอภิปรายในปัญหาเรื่องกฎหมายฉบับนี้มาตั้งแต่ต้น ก็รู้สึกว่ามีผู้อภิปรายอยู่ ๒ พวก คือลูกตำรวจพวกหนึ่ง กับเลือดตำรวจพวกหนึ่ง กระผมก็อยากจะขอชี้แจงในฐานะที่กระผมเป็นประชาชนธรรมดา คือไม่เป็นทั้งเลือดตำรวจและก็ไม่ใช่อลูทตำรวจ เหตุที่เรามีการจัดตั้งศาลแขวง กระผมเข้าใจว่าก็เพื่อประโยชน์ในทางอำนวยความสะดวกความรวดเร็วให้แก่ผู้ต้องหาในคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเสียเวลาหรือต้องถูกควบคุมตัวโดยไม่จำเป็น เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมก็มีความเห็นว่า ตามปกติศาลแขวงเท่าที่มีอยู่เวลานี้ รวมทั้งหมด ๑๗ แห่งด้วยกัน อยู่ในกรุงเทพมหานครเสีย ๓ แห่ง อีก ๑๔ แห่งอยู่ในต่างจังหวัด ซึ่งเมื่อพิจารณาตามนี้กระผมก็เห็นว่าไม่ได้เป็นภาระแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจมากมายเท่าใดนัก เพราะว่ามีเพียงส่วนน้อยถ้าหากว่าจำเป็นจะต้องให้นำคดีซึ่งอยู่ในอำนาจศาลแขวง โดยผู้ต้องหาให้สารภาพและเป็น การฟ้องด้วยวาจา คือให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาที่รับสารภาพแล้วนี้ไปยังอัยการ แล้วจึงจะไปศาลแขวง กระผมเห็นว่าเป็นการยึดเยื่อเสียเวลามาก เพราะเหตุว่าคดีเช่นนี้เกือบจะไม่มีปัญหาอะไรแล้ว เพราะเมื่อผู้ต้องหาให้สารภาพและคดีนั้นก็ เป็นเพียงฟ้องด้วยวาจา ก็ เหตุไฉนเราจึงไม่ให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหาไปฟ้องคดีเสียโดยตรงที่ศาลแขวงซึ่งวิธีการเช่นนี้กระผมได้ทราบตั้งแต่เริ่มแรกเมื่อเราจัดตั้งศาลแขวง เราก็ได้เคยปฏิบัติเช่นนี้ คือให้พนักงานสอบสวนนั้นเองนำผู้ต้องหาไปฟ้องคดีโดยตรงด้วยวาจา คือในคดีที่ผู้ต้องหาให้สารภาพ ไม่มีปัญหาอะไรอีกแล้ว ถ้าหากว่ากระทำได้เช่นนี้กระผมเห็นว่าจะมีประโยชน์ถึง ๒ ประการ คือประการแรกเป็นการประหยัดเวลาของเจ้าหน้าที่นั้นเองในการที่พนักงานสอบสวนจะนำผู้ต้องหาไปฟ้องศาลโดยตรง และในประการที่สอง ผู้ต้องหาซึ่งถูกฟ้องศาลก็จะได้รับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในอันที่จะไม่ต้องถูกควบคุมตัวไว้นานเกินสมควร เพราะเหตุว่า ถ้าหากเราให้พนักงานสอบสวนนำตัวไปหาอัยการ ในคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งผู้ต้องหาเขาให้สารภาพพร้อมที่จะเสียค่าปรับหรือพร้อมที่จะถูกลงโทษเสมอ แต่ทว่าเมื่อนำไปถึงอัยการอาจจะต้องไปเสียเวลา เช่นอัยการยังไม่พร้อมที่จะไปศาลบ้าง หรือไปถึงอัยการเป็นเวลาที่ยื่นแล้วใกล้จะหมดเวลาราชการ

แล้ว อย่างนี้เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ผู้ต้องหาที่อาจจะต้องถูกควบคุมตัว ต้องมีการขอประกันตัวอะไรต่ออะไร ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นเรื่องยุ่งยากมาก ถ้าหากเราจะสามารถให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหาที่รับสารภาพและทำการฟ้องโดยวจา ไปฟ้องยังศาลแขวงโดยตรง กระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน ซึ่งบังเอิญต้องตกเป็นผู้ต้องหา นี่เป็นเหตุผลที่กระผมใคร่จะขอให้สภาได้ช่วยกรุณาพิจารณาเพื่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนทั่ว ๆ ไปด้วย ขอขอบพระคุณครับ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกขอบคุณท่านสมาชิกที่มีเจตนาที่จะให้ผู้ต้องหาที่รับสารภาพจะได้รับการพิจารณาพิพากษาโดยรวดเร็ว แต่เหตุที่จำต้องเขียนว่า ให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหามายังพนักงานอัยการนั้น ก็เกี่ยวข้องกับหลักการที่ว่า เราจะเปลี่ยนอำนาจจากผู้ว่าคดี จากตำรวจมาเป็นอัยการ เพราะฉะนั้นถ้าให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ฟ้องเสียเอง ก็เท่ากับว่ายังให้ตำรวจต้องฟ้องคดีอยู่นั่นเอง ซึ่งก็ขัดกับหลักการในกฎหมายฉบับนี้ แต่ว่าในเรื่องเพื่อความรวดเร็วขึ้น ทางรัฐบาลเองโดยฝ่ายบริหารนี้ก็ได้อำนาจถึงข้อนี้ เพราะฉะนั้นในกรุงเทพมหานครพนักงานอัยการนี้ก็ประจำอยู่ที่ศาลอย่างเดียวกับที่ผู้ว่าคดีประจำอยู่ศาลนั่นเอง เพราะฉะนั้นเมื่อพนักงานสอบสวนได้นำตัวผู้ต้องหาที่รับสารภาพจะมาศาลก็คือมาหาพนักงานอัยการซึ่งประจำอยู่ที่ศาลนั้นแล้ว ก็คงไม่เสียเวลาอะไรนัก ส่วนในต่างจังหวัดนั้น ศาลากลางกับศาลโดยปกติก็อยู่ใกล้กัน สำนักงานของอัยการก็อยู่ที่ศาลากลาง เมื่อพนักงานสอบสวนนำมาที่อัยการ อัยการก็นำตัวมาศาล ก็มาฟ้องด้วยวจา แล้วศาลก็จับบันทึกทำนองเดียวกับที่ผู้ว่าคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจกระทำอยู่เดิมนั่นเอง เพราะฉะนั้นข้อนี้จึงจำต้องเขียนไว้เพราะเพื่อเกี่ยวกับหลักการที่ว่า จะให้เปลี่ยนจากตำรวจผู้ว่าคดีมาเป็นพนักงานอัยการ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีท่านสมาชิกผู้ใดจะอภิปรายอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปรายอีก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดต้องการจะอภิปราย ผมขอประธานมติที่ประชุมครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับท่านสมาชิกให้ตัดข้อความในบรรทัดที่ ๕ ของมาตรา ๑๐ คือตัดข้อความที่ว่า "ยังพนักงานอัยการ" ออก ตามที่ท่านสมาชิกเสนอ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรคงไว้ตามร่างของรัฐบาล
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้คงไว้ตามร่างของ
รัฐบาลในมาตรา ๑๐ เชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ
รัฐสภา) :

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและ
วิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธี
พิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๑๓ ให้ผู้ว่าคดีส่งมอบสำนวนคดีอาญาทั้งหลายซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนิน
คดีของผู้ว่าคดี หรือการพิจารณาของศาลแก่พนักงานอัยการให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวัน นับ
แต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ว่าคดีมีอำนาจเป็นโจทก์ดำเนินคดีอาญาในศาลแขวงและดำเนินคดีในชั้น
ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาต่อไป จนกว่าจะส่งมอบสำนวนคดีอาญาตามวรรคหนึ่งและให้ถือว่า
การดำเนินคดีของผู้ว่าคดีเป็นการดำเนินคดีของพนักงานอัยการ

นางแรม พรหมไพบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรานี้วรรคแรก
ได้เขียนไว้ว่า ให้ผู้ว่าคดีส่งมอบสำนวนคดีอาญาทั้งหลายซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินคดีของ
ผู้ว่าคดี หรือการพิจารณาของศาลแก่พนักงานอัยการให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดิฉันใคร่จะขอทราบเรียนว่ากำหนด ๓๐ วันนี้รู้สึกว่าเป็นระยะเวลาที่น้อยไปมากที่ผู้ว่าคดีจะรวบรวมเรื่องต่าง ๆ ส่งมอบให้ทางฝ่ายพนักงานอัยการ จึงอยากจะใคร่ขอต่อรองเป็น ๖๐ วัน

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพในเรื่องกำหนด ๓๐ วันนี้ กระทบเข้าใจได้ทำความเข้าใจไว้แล้วว่าจะส่งมอบได้ หรือว่ากระทบขออนุญาตให้คุณประเทืองชี้แจงสักนิด

นายประเทือง กীরติบุตร : ท่านประธานที่เคารพครับ คือในมาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือประกาศแล้วต้องไปอีก ๓๐ วันถึงจะบังคับใช้ ที่นี้ในมาตรา ๑๓ ที่ว่าส่งมอบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันให้ รวมแล้วเป็น ๖๐ วันตามที่พี่แรมเสนอไว้ ผมว่าชัดเจนแล้วไม่ต้องแก้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้เห็นจะไม่มีปัญหา

นางแรม พรหมไพบูลย์ บุนนยะประสพ : ขอบพระคุณค่ะ ดิฉันไม่ขัดข้อง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็ถือว่าผ่านไป

เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระต่อไป คือร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ในระเบียบวาระลำดับที่ ๕ และที่ ๖ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติให้พิจารณารวมกัน เชิญท่านรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๕

เหตุผล

โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงเกี่ยวกับการให้พนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาคดีในศาลแขวงแล้ว แต่ความในมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวงจึงต้องแก้ไขมาตรา ๕ ให้บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวงด้วย

ร่าง
พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

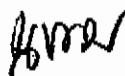
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

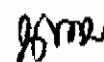
“มาตรา ๙ ในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำเขต เรียกว่า “อัยการพิเศษประจำเขต”

ในห้องที่ตั้งศาลจังหวัด ศาลแขวง หรือศาลคดีเด็กและเยาวชน แต่ละศาลให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้า เรียกว่า "อัยการจังหวัด" และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า "อัยการจังหวัดผู้ช่วย" และ "อัยการผู้ช่วย"

แผนกระเบียบวาระ

กาญจนา พิมพ์

 ทาน

(สำเนา)

วันที่ ๒๔๒/๒๕๑๗ วันที่ ๒๕ ม.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๕ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

โดยที่ได้โอนอำนาจว่าคดีความอาญาในศาลแขวงมาเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการแล้ว จึงสมควรต้องแก้ไขพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๗ ในมาตรา ๔ วรรคสามเสีย เพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ฉะนั้น จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
กระจ่าง ธรรมโชติ
(นายกระจ่าง ธรรมโชติ)
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ มาตรา ๙

เหตุผล

โดยเหตุที่ได้มีการโอนอำนาจการว่าคดีความอาญาในศาลแขวงมาเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงแล้ว แต่ความในมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๕๘ ที่ว่า ในท้องที่ที่ตั้งศาลจังหวัด ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้า เรียกว่า "อัยการจังหวัด" และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า "อัยการจังหวัดผู้ช่วย" หรือ "อัยการผู้ช่วย" นั้น ไม่บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวงประจำจังหวัด จึงสมควรต้องแก้ไขวรรคสามของมาตรา ๙ ให้บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวงประจำจังหวัดด้วย

ร่าง

พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสาม ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๕๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ความในวรรคสองให้นำมาใช้บังคับสำหรับท้องที่ที่ตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดและศาลแขวงประจำจังหวัดด้วยโดยอนุโลม”

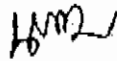
.....

.....

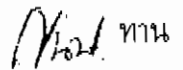
(ลงชื่อ) นายกระจำง ธรรมโชติ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) นางแรม พรหมไพบล บุญยประสพ นายชุลิน โคนันท์ นายจรัส เทือกสุบรรณ
นายบรรจบ คลังจันทร์ นายสมชาย ไปษยานนท์ นายสถาปน ศิริพันธ์
นายจรัส ศรีอนันต์ นายจักรชัย จริยเวชชีวัฒนา นายมะเนาะ ยูเด็น
นายมานะ พิทยาภรณ์ นายประมวล กุลมาตย์ นายสนอง ตูจินดา
นายสง่า วงศ์บางซวด นายสุธน ชื่นสมจิตต์ นายประคอง เทวารุท
นายประเทือง กীরติบุตร นายอุทธรณ์ พลกุล ร.อ. ชะโลม รัตนเสถียร
นายสุรินทร์ มาศดีดัด นายไพโรจน์ สุวรรณกร นายจำเริญ วัฒนายากร
นายสนธิ เอกชัย ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

มณี พิมพ์

 ทาน

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อเป็นการสอดคล้องกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง ที่ได้ผ่านการพิจารณาไปเสร็จแล้ว ก็จำเป็นที่จะต้องแก้พระราชบัญญัติอัยการเพื่อให้สอดคล้องกัน เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ มาตรา ๙

เหตุผล โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง เกี่ยวกับการให้พนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาคดีในศาลแขวง แล้ว แต่ความในมาตรา ๙ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ไม่บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวง จึงต้องแก้ไขมาตรา ๙ ให้บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวง ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณกระจาง ในฐานะที่เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยฉบับหนึ่ง เชิญครับ

นายกระจาง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายกระจาง ธรรมโชติ หลักการของพระราชบัญญัติพนักงานอัยการที่กระผมเสนอนี้ก็มีทำนองเดียวกับที่รัฐบาลเสนอแล้ว และเหตุผลที่รัฐบาลเสนอก็คล้ายคลึงกับของกระผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณกระจางจะตกลงไหมจะให้สภาพิจารณาร่างนี้ร่วมกับของรัฐบาล

นายกระจาง ธรรมโชติ : ขอให้พิจารณารวมกันถือร่างของรัฐบาลเป็นหลักครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดต้องการจะอภิปรายนะครับ ผมก็ขอประธานมติของที่ประชุมว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ปรายยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่นี้ด้วยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัตินี้
ก็สั้น แล้วเราก็ยังมีเวลา ผมอยากจะขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภารวดเดียว
๓ วาระ อย่างที่ได้ปฏิบัติไปกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา
ในศาลแขวงเมื่อตะกี้ นี้ จะมีท่านผู้ใดขัดข้องหรือมีความเห็นประการใดหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นประการใด ถือว่า
ที่ประชุมนี้อนุมัติให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภารวดเดียว ๓ วาระได้

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ในวาระที่ ๒ เชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

ร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ

(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๔๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำเขต เรียกว่า “อัยการพิเศษประจำเขต”

ในท้องที่ที่ตั้งศาลจังหวัด ศาลแขวง หรือศาลคดีเด็กและเยาวชน แต่ละศาลให้มีพนักงานอัยการหนึ่งเป็นหัวหน้า เรียกว่า "อัยการจังหวัด" และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า "อัยการจังหวัดผู้ช่วย" และ "อัยการผู้ช่วย" "

นายมานะ พิทยาภรณ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะขอความกระจ่างจากท่านรัฐมนตรีสักเล็กน้อยครับ คือในมาตรา ๙ วรรคสองนี้บอกว่ ในท้องที่ที่ตั้งศาลจังหวัด ศาลแขวง หรือศาลคดีเด็กและเยาวชน แต่ละศาล นั้นที่นี้สำหรับผมตีความว่าศาลจังหวัดก็มี อัยการจังหวัดท่านหนึ่ง ศาลแขวงก็จะมีอัยการจังหวัดอีกท่านหนึ่ง อย่างนั้นหรือครับ ศาลคดีเด็กและเยาวชน ก็จะมีอัยการจังหวัดอีกท่านหนึ่ง รวมเป็น ๓ ท่าน ถ้าเรียกอย่างนี้ จะสับสนไหม หรือว่าท่านจะเรียกอย่างไรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายกิติ สีนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : อันนี้ผมขอให้คุณประเทือง
ชี้แจง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณประเทืองหรือครับ เอ้า เชิญคุณประเทือง
ชี้แจง

นายประเทือง กীরติบุตร : ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้ายันก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับ ตำแหน่งของพนักงานอัยการเช่นเดียวกับตำแหน่งของท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาล คือในทุกศาล ก็ต้องมีหัวหน้าศาล ในทุกที่ทำการของศาลจังหวัดก็มีอัยการจังหวัด เมื่อมีศาลแขวงก็ต้องมี หัวหน้าอัยการศาลแขวง คือทำหน้าที่อัยการจังหวัด เป็นธรรมดาอย่างทั่ว ๆ ไป

นายสนอง ตูจันดา : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมนายสนอง ตูจันดา ใน มาตรา ๙ นี้ มีเพิ่มจากร่างของคุณกระจ่าง ธรรมโชติ และก็เป็นเรื่องที่กระผมยังสงสัยก็คือว่า มีเพิ่มอัยการพิเศษประจำเขต อันนี้ในเรื่องพระราชบัญญัติอัยการนี้ที่เราร่างขึ้นมาเนี่ย เราก้เพื่อ จะร่างขึ้นสนับสนุนพระราชบัญญัติโอนอำนาจศาลแขวง อำนาจจากพนักงานตำรวจ ไปเป็น พนักงานอัยการ แต่ครั้นมาดูพระราชบัญญัติพนักงานอัยการกลับมีเพิ่มตำแหน่งเป็นอัยการ พิเศษประจำเขตนี้อีกแทรกเข้ามาด้วย อัยนี้กระผมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า อัยนี้ เอาตำแหน่งพิเศษเข้ามาซ่อมไว้ในพระราชบัญญัตินี้เพื่อที่จะเพิ่มตำแหน่งขึ้นหรืออย่างไร

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดียวครับ

นายสนอง ตูจันดา : เพราะว่ามันไม่เกี่ยวในเรื่องตามที่เปลี่ยนอำนาจกัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มันคนละเรื่องกัน เพราะเหตุว่าเมื่อกี้มันเรื่องของศาลแขวงนะครึบนั้นแหละจะให้อัยการว่าความแทนผู้ว่าคดีตำรวจ มาอันนี้หลักการบอกไว้ชัด บอกว่าแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ

นายสนอง ตูจันดา : ไซ่ครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๙

นายสนอง ตูจันดา : ครับ ที่นี้ที่แก้ไขนี้ กระผมแก้ไขนี้ ความจริงแก้ไขเพื่อจะให้พระราชบัญญัตินั้นดำเนินการได้ เพราะพระราชบัญญัตินั้น ตามเดิมอำนาจมันอยู่ที่ตำรวจนะครึบเมื่อมาเปลี่ยนเป็นว่าอำนาจมาอยู่ที่อัยการ มันก็จำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติด้วยการด้วยให้อำนาจมาอยู่ที่อัยการ แต่ที่แทนที่จะบอกว่า อัยการนี้ดำเนินการอย่างนั้นได้กลับมาซ่อมมีอัยการพิเศษขึ้นมาอีกตำแหน่งหนึ่ง อันนี้กระผมจึงใคร่ขอเรียนถามกระจางว่า ทำไมถึงมีตำแหน่งอัยการพิเศษเข้ามาในอันนี้ เพราะว่าอันนี้มันสอดคล้องกัน แต่ว่ามีตำแหน่ง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เออละ ๆ เข้าใจ เชิญคุณประเทืองครับ

นายประเทือง กীরติบุตร : ท่านประธานที่เคารพครับ เดิมกฎหมายอัยการมาตรา ๙ ปี ๒๔๙๘ นี้ก็ได้กำหนดไว้อยู่แล้วว่าในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำเขต เรียกว่าอัยการพิเศษประจำเขต ซึ่งตำแหน่งนี้มีอยู่แล้วนะครึบการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมนี้ เพียงจะแก้ไขเพิ่มเติมอัยการจังหวัดที่เกี่ยวกับศาลแขวงที่เราเพิ่มขึ้นมานี้เท่านั้น ไม่มีอะไรแปลกครับ อัยการพิเศษก็ยังมีอยู่ก่อน

(ไม่มีสมาชิกขออภิปรายอีก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดต้องการจะอภิปรายอีกแล้ว เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะนำร่างพระราชบัญญัติอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ออกประกาศบังคับใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเป็นเอกฉันท์ ที่
จะให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เป็นกฎหมายได้

ท่านสมาชิกครับ มีเวลาเหลือเล็กน้อย แต่ก็เห็นว่าจะไม่พอที่จะเริ่มพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติใหม่ เพราะฉะนั้นผมขอพักการประชุม และจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป เวลา
๑๔.๐๐ นาฬิกา ขอบขอบคุณครับ

พักการประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา.

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป ระเบียบวาระต่อไป เป็นเรื่องด่วนคือ ร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช
พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับ

(สำเนา)

วันที่ ๓๑๖๘/๒๕๑๗ วันที่ ๑ ก.ย. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๕๗๘๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

๓๐ กันยายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อได้โปรดเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สัญญา ธรรมศักดิ์

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

มณี พิมพ์

๒๖๓๗ ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช

เหตุผล

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ฐานะในทางเศรษฐกิจของประเทศ และของประชาชนจึงขึ้นอยู่กับการเกษตรเป็นสำคัญ แต่ปรากฏว่าการเพาะปลูกของเกษตรกร ให้ผลต่อไร่น้อยกว่าที่ควรจะได้รับมาก และผลิตผลยังมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน เมื่อมีการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ สินค้าเกษตรของประเทศไทยจึงตกอยู่ในฐานะเสียเปรียบทั้งในด้านคุณภาพ และราคา อันเป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศโดยตรง ทั้งนี้ ก็เพราะประเทศไทยยังขาดการส่งเสริมและการควบคุมการใช้พันธุ์พืชที่ดี ทั้งยังปล่อยให้มีการประกอบ การค้าพันธุ์พืชโดยเสรีไม่มีการควบคุมแต่ประการใด ทั้ง ๆ ที่ขณะนี้มีผู้ส่งพันธุ์พืชจากต่างประเทศ เข้ามาจำหน่ายภายในประเทศและมีการผลิตพันธุ์พืชจำหน่ายแก่เกษตรกรเพิ่มขึ้นทุกปี และ ปรากฏว่ามีการจำหน่ายพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพและพันธุ์พืชปลอมปนอยู่เสมอ นอกจากนั้นก็ ยังมีการโฆษณาเท็จหรือเกินความเป็นจริง เกี่ยวกับคุณภาพของพันธุ์พืช เป็นการหลอกลวง ให้เกษตรกรได้รับความเสียหาย ฉะนั้นเพื่อให้เกษตรกรได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอ และผู้ประกอบการค้าพันธุ์พืชสามารถดำเนินกิจการไปด้วยดี สมควรมีกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมเกษตรกรรมของประเทศให้เจริญรุ่งเรืองและมีผลดีต่อเศรษฐกิจ ของประเทศต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติพันธุ์พืช
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พันธุ์พืช” หมายความว่า พืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชที่ใช้เพาะปลูกหรือ
ใช้ทำพันธุ์ เช่น ต้น ตอ หน่อ เหง้า กิ่ง แขนง ตา ราก หัว ดอก ผล หรือเมล็ด

“พันธุ์พืชควบคุม” หมายความว่า พันธุ์พืชที่รัฐมนตรีประกาศให้เป็นพันธุ์พืช
ควบคุม

“พันธุ์พืชรับรอง” หมายความว่า พันธุ์พืชที่ได้ดำเนินการทดสอบ ตรวจสอบหรือ
วิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติและอธิบดีออกหนังสือรับรองให้

“ฉลาก” หมายความว่า รอยประทับรูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ อันแสดงไว้ที่
ภาชนะบรรจุ

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือหุ้มห่อพันธุ์พืชโดยเฉพาะ

“รวบรวม” หมายความว่า รวบรวมพันธุ์พืชเพื่อคัดเลือกหรือบรรจุในภาชนะ
บรรจุ

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจกหรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์
ในการค้าและหมายความรวมถึงมีไว้เพื่อขาย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสั่งเข้าในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักรโดยมีการขนถ่ายหรือ
เปลี่ยนยานพาหนะ

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคารหรือส่วนของอาคาร และหมายความรวมถึงบริเวณ
ของสถานที่ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพันธุ์พืช

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระ
ราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่

(๑) ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๒) ผู้ขายพันธุ์พืชควบคุมที่บรรจุในภาชนะบรรจุซึ่งผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืช ควบคุมเพื่อการค้าเป็นผู้บรรจุ และเป็นการขายโดยมิได้เปิดภาชนะบรรจุ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น และออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการพันธุ์พืช

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการพันธุ์พืช" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินเก้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และหัวหน้ากองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการการซึ่งตนแทน

มาตรา ๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาวิจัย หรือปฏิบัติการเกี่ยวกับพันธุ์พืชตามที่คณะกรรมการมอบหมายและให้นำความในมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุม การส่งเสริม และการออกประกาศเกี่ยวกับพันธุ์พืช

(๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องเกี่ยวกับพันธุ์พืช

หมวด ๒

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิด และชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชควบคุม

มาตรา ๑๓. เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) หรือ (๓) แจ้งชนิด ชื่อพันธุ์และปริมาณของพันธุ์พืชควบคุมที่รวบรวมและแหล่งรวบรวม ชื่อและที่อยู่ของผู้ซื้อ หรือผู้ใช้พันธุ์พืชควบคุม

(๒) กำหนดมาตรฐาน คุณภาพ วิธีเก็บหรือวิธีการรักษาพันธุ์พืชควบคุม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๓) กำหนดชนิดและอัตราส่วนของวัตถุที่ใช้หรือมีหรือผสมหรือเจือปนในพันธุ์พืชควบคุมและกำหนดวัตถุหรือสิ่งที่เป็นศัตรูพืชซึ่งห้ามใช้หรือมีหรือผสมหรือเจือปนในพันธุ์ควบคุม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๔) กำหนดสารเคมีอันตรายที่ใช้ผสมในพันธุ์พืชควบคุม โดยระบุชื่อสามัญ และชื่อทางเคมีและอัตราส่วนของสารเคมีนั้น เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๕) กำหนดว่าพันธุ์พืชควบคุมชนิดใดและชื่อพันธุ์ใดที่ต้องบรรจุในภาชนะบรรจุ กำหนดวัตถุที่จะใช้สำหรับเป็นภาชนะบรรจุ และวิธีการบรรจุพันธุ์พืชควบคุม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

การออกประกาศตามมาตรา นี้ ต้องระบุระยะเวลาใช้บังคับไม่น้อยกว่าหกสิบวัน นับแต่วันประกาศ

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า ส่งออกหรือนำผ่าน ซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องเก็บพันธุ์พืชควบคุมไว้ในสถานที่เก็บพันธุ์พืชควบคุมตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปลูกพันธุ์พืชควบคุมซึ่งขายพันธุ์พืชควบคุมที่ตนปลูกเองให้แก่ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า หรือผู้รับใบอนุญาตส่งออก ซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า

มาตรา ๑๕ เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดชนิดและชื่อพันธุ์พืชชนิดใด ให้เป็นพันธุ์พืชควบคุมตามมาตรา ๑๒ แล้ว ให้ผู้รวบรวม ขาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน ซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าอยู่ในวันประกาศ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้นั้นประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้นั้นประกอบกิจการต่อไปจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ และให้นำความในมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้รวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขอใบอนุญาต

- (๑) เป็นผู้มีความดีพอที่จะดำเนินกิจการได้
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๓) มีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) มีสถานที่ที่เหมาะสมในการรวบรวม ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมตามที่ขอรับใบอนุญาต
- (๖) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชย์กิจไม่ซ้ำหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หรือผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบสองปี

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอใบอนุญาตต้องมีลักษณะตาม (๑) (๓) (๕) และ (๖) และต้องมีผู้ดำเนินการซึ่งเข้าลักษณะตาม (๒) (๓) และ (๔) ด้วย

มาตรา ๑๗ ประเภทของใบอนุญาตสำหรับพันธุ์พืชควบคุม มีดังนี้

- (๑) ใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า
- (๒) ใบอนุญาตขายพันธุ์พืชควบคุม
- (๓) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า
- (๔) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า
- (๕) ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า

ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (๑) (๓) หรือ (๔) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (๒) สำหรับพันธุ์พืชควบคุมที่ตนรวบรวม นำเข้าหรือส่งออกด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ให้คุ้มครองถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตด้วย

ให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับการคุ้มครองตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของผู้รับใบอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่า การกระทำความดังกล่าวเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา ๑๙ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาตเว้นแต่ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า ใบอนุญาตส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตนำผ่านซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตแต่มิให้กำหนดเกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอตกลงแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตขายพันธุ์พืชควบคุม ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

หมวด ๓

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า

(๑) บรรจุนพันธุ์พืชควบคุมในภาชนะบรรจุนอกสถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือ

(๒) ขายพันธุ์พืชควบคุมที่บรรจุในภาชนะบรรจุไม่ตรงตามฉลาก

มาตรา ๒๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็นสถานที่รวบรวมพันธุ์พืชควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีฉลากภาษาไทยที่ภาชนะบรรจุพันธุ์พืชควบคุมที่รวบรวมขึ้น และในฉลากต้องแสดง

(ก) ชนิดและชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชควบคุม และมีคำว่า "พันธุ์พืชควบคุม"

- (ข) เครื่องหมายการค้าสำหรับพันธุ์พืชควบคุม
- (ค) ชื่อผู้รวบรวมและแหล่งรวบรวม
- (ง) น้ำหนักสุทธิของพันธุ์พืชควบคุมตามระบบเมตริก
- (จ) อัตราความงอกของพันธุ์พืชควบคุม และระบุนวันเดือนปีที่ทดสอบ
- (ฉ) เดือนและปีที่รวบรวมหรือนำเข้า
- (ช) อายุความงอกของพันธุ์พืชควบคุม เดือนและปีที่สิ้นอายุการใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์
- (ซ) ถ้าพันธุ์พืชควบคุมมีวัตถุอื่นผสมอยู่ด้วย ต้องแจ้งชื่อและอัตราส่วนของวัตถุนั้นที่ผสมอยู่ในพันธุ์พืชควบคุม
- (ฅ) ถ้าพันธุ์พืชควบคุมมีสารเคมีอันตรายตามมาตรา ๑๓ ผสมอยู่ด้วยต้องแจ้งชื่อและอัตราส่วนของสารเคมีอันตรายที่ผสมอยู่ในพันธุ์พืชควบคุมทั้งต้องแสดงเครื่องหมายหวั่งกะโหลกกับกระดูกไขว้และมีคำว่า "อันตราย" ด้วยอักษรสีแดงไว้ด้วย
- (ญ) ข้อความอื่นที่รัฐมนตรีเห็นสมควรประกาศในราชกิจจานุเบกษาระบุเพิ่มเติมในฉลาก
- มาตรา ๒๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติดังนี้
- (๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุม
- ลักษณะ ขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๒) นำใบรับรองของผู้รวบรวมจากประเทศซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบและภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๓) นำตัวอย่างพันธุ์พืชควบคุมที่นำเข้าทุกคราวมามอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในปริมาณพอสมควร เพื่อทำการทดสอบภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๔) จัดให้มีฉลากที่ภาษณะบรรจุพันธุ์พืชควบคุมที่นำเข้าตามมาตรา ๒๒ (๒) ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้านำพันธุ์พืชนั้นมาแบ่งบรรจุในภาษณะบรรจุเอง ต้องจัดให้มีฉลากที่ภาษณะบรรจุตามมาตรา ๒๒ (๒) ด้วย

มาตรา ๒๔ ให้ผู้รับใบอนุญาตขายพันธุ์พืชควบคุมปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็นสถานที่ขายพันธุ์พืชควบคุม

ลักษณะ ขนาดและป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ดูแลฉลากที่ภาษณะบรรจุพันธุ์พืชควบคุมตามมาตรา ๒๒ (๒) ให้คงอยู่ครบถ้วนและชัดเจน

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายภายในอาคารที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตย้ายสถานที่รวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าสถานที่ขายพันธุ์พืชควบคุม สถานที่นำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ส่งออก ซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า หรือสถานที่เก็บพันธุ์พืชควบคุม ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

การรับรองและการควบคุมพันธุ์พืช

มาตรา ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะได้หนังสือรับรองพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืช
รับรองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอโดยระบุชื่อของพันธุ์พืชนั้น พร้อมทั้งส่งตัวอย่าง
และแจ้งรายละเอียดของพันธุ์พืชนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการทดสอบ ตรวจสอบ
หรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติ

การขอให้ออกหนังสือรับรองและการออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชรับรอง ตลอดจน
การระบุชื่อของพันธุ์พืชพร้อมทั้งการส่งตัวอย่างและการแจ้งรายละเอียดของพันธุ์พืช ให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิด
และชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชสงวน

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งออกซึ่งพันธุ์พืชสงวน เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็น
หนังสือจากรัฐมนตรี และเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทดลองหรือวิจัยในทางวิชาการเท่านั้น

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด ห้าม
มิให้ผู้ใดนำหรือส่งพันธุ์พืชสงวนชนิดใดและในปริมาณเท่าใดออกนอกเขตท้องที่ใด หรือ
นำหรือส่งพันธุ์พืชดังกล่าวไปยังท้องที่ใดในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ
จากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายแก่การเกษตร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิดและชื่อพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชต้องห้าม

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชต้องห้าม

มาตรา ๓๔ พันธุ์พืชที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพ

(๑) พันธุ์พืชที่สิ้นอายุการใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ตามที่แสดงไว้ในฉลาก

(๒) พันธุ์พืชที่ไม่ตรงกับข้อความในฉลาก

(๓) พันธุ์พืชที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๓๕ พันธุ์พืชหรือวัตถุที่ทำเทียมพันธุ์พืชที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นพันธุ์พืชปลอมปน

(๑) พันธุ์พืชหรือวัตถุที่ทำเทียมพันธุ์พืชทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อให้ผู้หลงเชื่อหรือสำคัญผิดว่าเป็นพันธุ์พืชแท้

(๒) พันธุ์พืชที่แสดงในฉลากว่าเป็นพันธุ์พืชควบคุมอื่น หรือระบุเดือนปีที่รวบรวมหรือนำเข้า ซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง

(๓) พันธุ์พืชที่แสดงชนิด ชื่อพันธุ์ เครื่องหมายการค้า หรือแหล่งรวบรวมในฉลากซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง

(๔) พันธุ์พืชที่มีพันธุ์พืชอื่นหรือวัตถุอื่นผสมหรือเจือปนอยู่เกินปริมาณที่แจ้งไว้ในฉลาก หรือเกินอัตราส่วนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชปลอมปน

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ข่าย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุม ที่มีโรคพืชหรือมีสิ่งที่เป็นศัตรูพืชผสมหรือเจือปนอยู่ด้วย

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาคุณภาพของพันธุ์พืชควบคุมอันเป็นเท็จหรือเกินความจริงซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดในคุณภาพของพันธุ์พืชนั้น

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาได้ และมีอำนาจเข้าไปในสถานที่รวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ขายพันธุ์พืชควบคุม หรือสถานที่เก็บพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าในระหว่างเวลาทำการ หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกพันธุ์พืชในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เพื่อ

(๑) ตรวจสอบพันธุ์พืช ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวกับพันธุ์พืช

(๒) นำพันธุ์พืช หรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพหรือพันธุ์พืชปลอมปนในปริมาณพอสมควร ไปเป็นตัวอย่างเพื่อทดสอบ ตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๓) ค้น ยึด หรืออายัดพันธุ์พืช ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวกับพันธุ์พืช

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตและผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๑ ในการค้น พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้

มาตรา ๔๒ สิ่งของที่ยึดได้ในการค้น ให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อและประทับตรา หรือทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๔๓ การค้นในสถานที่หรือในยานพาหนะตามมาตรา ๔๐ ก่อนลงมือ ค้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และให้ค้นต่อหน้าผู้รับใบอนุญาต ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น หรือผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือถ้าหา บุคคลดังกล่าวนี้ไม่ได้ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ ขอร้องมาเป็นพยาน

สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัดต้องให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคล ที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือพยาน แล้วแต่กรณี ดู เพื่อให้รับรองว่า สิ่งของนั้นได้ค้นได้ในสถานที่หรือในยานพาหนะนั้น ถ้าบุคคลดังกล่าวนี้ไม่ยอมรับรอง ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้

มาตรา ๔๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและทำ บัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึดหรืออายัดไว้

บันทึกการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ครอบครอง สถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือพยาน แล้วแต่กรณี ฟัง และให้บุคคลดังกล่าวนี้ลงลายมือชื่อรับรองไว้ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อ บุคคลดังกล่าวในมาตรา ๔๓

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ พันธุ์พืช ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ ที่ได้ยึด หรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๐ (๓) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือพนักงานอัยการ สิ่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลโดยคำพิพากษาถึงที่สุดไม่พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ยึดหรืออายัด หรือวันที่ทราบ

คำสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดไม่พิพากษาให้ริบ แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตรเพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๖

การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๗ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น และระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้

มาตรา ๔๘ พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีมีอำนาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๔๙ เมื่อปรากฏต่ออธิบดีว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดกระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้หลายครั้ง หรือครั้งเดียวแต่เป็นการกระทำความผิดร้ายแรง อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องหยุดประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น และจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบอนุญาตให้หรือไม่ก็ได้สุดแต่จะพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา ๕๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับ

คำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ยกอุทธรณ์หรือแก้ไขคำสั่งอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ในทางที่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ได้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขายพันธุ์พืชควบคุมของตนที่เหลืออยู่แก่ผู้รับใบอนุญาตอื่นหรือแก่ผู้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรก็ได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ให้นับตั้งแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะผ่อนผันขยายเวลาให้อีก แต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๗

สถิติพันธุ์พืช

มาตรา ๕๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้มีการเก็บสถิติเกี่ยวกับพันธุ์พืชชนิดใดชนิดหนึ่งในท้องที่ใดได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้ประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ซึ่งมีอาชีพเกี่ยวกับพันธุ์พืชดังกล่าวกรอรายการ ชื่อความ และจำนวนเกี่ยวกับสถิติตามแบบพิมพ์ที่อธิบดีกำหนดและให้อธิบดีกำหนดเวลา สถานที่และวิธีการยื่นไว้ในแบบพิมพ์ด้วย

มาตรา ๕๔ บุคคลซึ่งได้รับคำสั่งตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง ต้องกรอกคำตอบลงในแบบพิมพ์แสดงรายการ ชื่อความและจำนวนตามความเป็นจริง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อกำกับ และจัดการยื่นตามกำหนดเวลา ณ สถานที่และตามวิธีการกำหนดในแบบพิมพ์

มาตรา ๕๕ ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การเก็บสถิติพันธุ์พืช ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับคำสั่งในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบรายการชื่อความและจำนวนเกี่ยวกับสถิติพันธุ์พืช และให้เป็นหน้าที่ของผู้รับคำสั่งหรือผู้แทนตอบคำถาม อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้นำความในมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๖ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมีได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท ตลอดเวลาที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดยังขึ้นประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่สิ้นอายุแล้ว ภายหลังที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ แล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๖๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้ใดโฆษณาคุณภาพพันธุ์พืชควบคุมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง แล้ว ยังขึ้นประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผู้ใดขายพันธุ์พืชควบคุมของตนที่เหลือยู่ให้แก่บุคคลอื่นซึ่งมิได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕๒ หรือขายภายหลังระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๗๐ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ ไม่ปฏิบัติตามเช่นนั้น
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๗๑ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง ไม่ปฏิบัติตาม
เช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๗๒ เมื่อศาลเห็นว่ามีกรกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนประกาศที่ออก
ตามมาตรา ๑๓ (๓) หรือ (๔) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗
หรือมาตรา ๓๘ แม้ศาลจะเห็นว่าจำเลยไม่มีความผิด ก็ให้ศาลสั่งริบพันซ์พิช เครื่องมือ
อุปกรณ์และภาชนะที่ใช้เกี่ยวกับการกระทำผิดนั้นเสียทั้งสิ้น บรรดาสิ่งที่ศาลสั่งริบให้
ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร เพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร

แผนกระเบียบวาระ

16/12

มณี พิมพ์

16/12 ทาน

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตขายพันธุ์พืชควบคุม	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๖) ค่าทดสอบ ตรวจสอบ หรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติ ของพันธุ์พืชเพื่อออกหนังสือรับรอง	ตัวอย่างละ	๒๐๐ บาท
(๗) หนังสือรับรองพันธุ์พืชให้เป็นพันธุ์พืชรับรอง	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๘) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐ บาท
(๙) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับ ใบอนุญาตแต่ละฉบับ		

นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
 ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. . .
 เพื่อท่านสมาชิกได้โปรดพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็มีวัตถุประสงค์และสาระสำคัญคล้าย
 คลึงกันกับร่างพระราชบัญญัติปุ๋ย ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรณารับหลักการไปแล้ว แต่
 กระผมใคร่ขอชี้แจงเพิ่มเติมในด้านความสำคัญและความเร่งด่วนที่รัฐบาลเห็นควรให้มีกฎหมาย
 ฉบับนี้ขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าพันธุ์พืชเป็นปัจจัยในการผลิตที่มีความสำคัญไล่เสียหรือไม่ต่ำกว่าปุ๋ย
 เพราะว่าเป็นปัจจัยที่จะทำให้ผลผลิตต่อไร่ได้ผลเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด ในปัจจุบันเราไม่ได้
 มีกฎหมายฉบับนี้เลย ซึ่งก็เป็นเหตุให้มีข้อเสียหายแก่เกษตรกรมากทั้งในด้านที่ได้มีการ
 ปลอมแปลงพันธุ์พืชและในด้านที่เมื่อพันธุ์พืชได้ใช้ไปในทางที่ผิดแล้วก็จะปรากฏว่าแก้ไขได้ยาก
 เพราะพันธุ์พืชโดยลักษณะของตัวเองนี้ สามารถขยายได้เร็วระบาคไปทั่ว และเมื่อใช้ผิด
 ไปแล้วก็ยากที่จะแก้ไขได้ เพราะเมื่อเกษตรกรได้นำไปปลูกแล้วก็ไม่ค่อยจะเปลี่ยน เพราะฉะนั้น
 อันตรายซึ่งเกิดจากการใช้พันธุ์พืชที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ได้มาตรฐานนี้เป็นอุปสรรคสำคัญยิ่ง
 ในเรื่องการพัฒนาการเกษตร สำหรับวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ก็มีอยู่ ๒ ประการ
 กล่าวคือในด้านการควบคุมกฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะป้องกันพันธุ์พืชชนิดที่ปลอมปน
 ต่ำกว่ามาตรฐานเสื่อมคุณภาพหรือที่มีโรคศัตรูพืชปนอยู่ ซึ่งเป็นอันตรายแก่เกษตรกรเป็น
 อย่างยิ่ง นอกจากนั้นก็มีพันธุ์พืชบางชนิดที่ได้ใช้สารเคมีผสมไว้เกินอัตราที่สมควรก็เป็น
 อันตรายแก่ผู้ใช้นั้นเป็นวัตถุประสงค์ในด้านการควบคุมข้อที่ ๑ สำหรับ ในข้อที่ ๒ นั้นก็
 เพื่อป้องกันพืชต้องห้ามบางชนิดไม่ให้เข้ามาในประเทศของเราเพราะในเวลานี้เราไม่มีกฎหมาย
 ในเรื่องนี้เลย ก็มีพันธุ์พืชบางอย่าง เช่นหญ้าจรจกิติ หรือไมยราบยักษ์ ซึ่งกำลังเป็นปัญหา
 อย่างยิ่งในเรื่องพืชไร่ เพราะขึ้นระบาคโดยทั่วไปก็ดี เราไม่มีกฎหมาย แล้วก็เป็นพันธุ์พืชที่เอา
 มาจากต่างประเทศทั้งสิ้น วัตถุประสงค์ข้อที่ ๓ ก็คือ ในเรื่องเกี่ยวกับการสงวนพันธุ์พืชบาง
 ชนิด เพราะปรากฏว่านักวิทยาศาสตร์เกษตรกรของเรานี้ บางท่านก็มีความรู้ความสามารถ
 ค้นคว้าทดลองในพันธุ์พืชที่เหมาะสมขึ้นมา แต่เมื่อได้มีผลผลิตออกมาแล้วก็มีผู้กว้านซื้อไปต่าง
 ประเทศเช่นนี้เป็นต้น เราก็ต้องการที่จะมีกฎหมายว่าด้วยพืชสงวนเพื่อป้องกันการกระทำดัง
 กล่าว วัตถุประสงค์ในเรื่องการส่งเสริมเป็นวัตถุประสงค์ข้อหลักอีกประการหนึ่ง ซึ่งเราต้อง
 การให้พันธุ์พืชที่ผลิตในประเทศ ที่ได้รับการค้นคว้าทดลองวิเคราะห์แล้วว่าเป็นพันธุ์พืชเหมาะ

สมควรที่รัฐบาลจะรับรองได้ อันนี้เราก็ต้องการที่จะส่งเสริมให้มีการขยายพันธุ์ออกไปโดยรวดเร็ว ซึ่งที่แล้วมานี้อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เราไม่มีมาตรการใดที่จะให้ความมั่นใจแก่เอกชนที่เขาจะไปใช้พันธุ์พืชว่าเป็นพืชที่รัฐบาลรับรองแล้วสามารถเผยแพร่ไป เป็นที่เชื่อถือได้ในท้องตลาด อย่างเวลานี้เราก็มีปัญหา เช่นว่าเราต้องการจะส่งเสริมพืชพันธุ์ดีบางชนิด เช่น ฝ้าย เป็นต้น แต่ก็ปรากฏว่า เนื่องจากว่าเราไม่ได้มีการรับรองพันธุ์ฝ้ายชนิดใดชนิดหนึ่ง ก็มีพันธุ์ฝ้ายซึ่งมีคุณภาพต่ำเข้ามาปนเปออยู่ ทำให้การขยายการปลูกฝ้ายยังได้ผลต่ำกว่าที่ควรแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนาคตเมื่อปรากฏว่าราคาปุ๋ยก็แพงขึ้น คุณภาพของดินก็เสื่อมโทรมลง ความจำเป็นที่เราจะต้องเพิ่มผลผลิตต่อไร่โดยใช้พันธุ์พืชที่เหมาะสมนี้ก็ยิ่งมีความสำคัญยิ่งขึ้น นอกจากนั้นจะเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมและธุรกิจในเรื่องนี้ ซึ่งทุกวันนี้เราต้องสั่งพันธุ์พืชเข้ามาจากต่างประเทศเป็นจำนวนหลายสิบล้านบาทต่อปีถ้าหากเราสามารถส่งเสริมอุตสาหกรรมและธุรกิจในเรื่องนี้ขึ้นได้ โดยรัฐบาลสามารถรับรองคุณภาพมาตรฐานเป็นที่เชื่อมั่นแก่ผู้ใช้แล้ว เราก็จะสามารถส่งเสริมอุตสาหกรรมในด้านนี้ให้แก่ประเทศได้ต่อไปอย่างกว้างขวาง อนึ่งกระผมใคร่ขอกราบเรียนด้วยว่าวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ก็เพื่อที่จะควบคุมเฉพาะในด้านการค้าสำหรับเกษตรกรรายเล็กรายน้อยซึ่งมีผลผลิตเหลือใช้ แล้วได้ขายกันเอง ในหมู่บ้านของตนหรือซื้อขายกันเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้พระราชบัญญัตินี้มีได้ควบคุม หรือแม้แต่ผู้ที่ต้องการจะปลูกพันธุ์พืชขึ้นเอง แล้วขายให้แก่ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้รวบรวมหรือจำหน่าย อันนี้เราก็ได้ยกเว้นให้ เจตนาต้องการที่จะควบคุมเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการค้าขอพระคุณครับ

นายไพฑูรย์ ไทตระไวศยะ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์ ไทตระไวศยะ ร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืชนี้ กระผมขอสนับสนุน เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืชควรจะให้มีมานานแล้ว เพราะว่าเมล็ดพันธุ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญแก่เกษตรกรแล้วก็ทุกท่านคงจะทราบดีอยู่แล้วว่าประชากรของประเทศไทย ๗๕ ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ มีอาชีพทางเกษตรกร ในเมื่อเกษตรกรไม่มีการควบคุมเมล็ดพันธุ์ซึ่งมีคุณภาพหรือเปอร์เซ็นต์ความงอกที่ดีให้ถูกต้องแล้ว เกษตรกรจะต้องได้รับความเสียหายในการที่ไปซื้อเมล็ดพันธุ์ต่าง ๆ มาทำการเพาะปลูกซึ่งเมล็ดพันธุ์มีความสำคัญแก่การเพาะปลูกเป็นอย่างมากเช่นเปอร์เซ็นต์ความงอกหรือความ

เจริญเติบโต หรือพันธุ์ต่าง ๆ เป็นพันธุ์ดีหรือพันธุ์ไม่ดีซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้เป็นปัญหาที่ทำให้เกษตรกรได้รับความลำบากมานานแล้ว ต้องเสียเวลา อย่างชาวชนบทอยากไปซื้อเมล็ดพันธุ์แดงโม ไม่รู้ว่าปีไหนต่อปีไหนหลายสิบปี ๔ ปี ๕ ปีเอามาเพาะปลูกก็ไม่ขึ้น ทำให้เสียเวลา เสียเงินเสียทอง เป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติทางอ้อม ซึ่งกระผมคิดว่าที่กระทรวงเกษตรได้ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเมล็ดพันธุ์พืชนี้เป็นสิ่งที่ดี และควรที่จะทำมานานแล้ว นอกจากนั้นแล้วเมล็ดพันธุ์พืชนี้ อย่างทุกวันนี้ที่มีขายในตลาด ไม่บอกเลยในฉลากที่ปิดเอาไว้ว่ามีความงอกกี่เปอร์เซ็นต์ เมื่อไรที่จะหมดอายุในการที่จะเอาเมล็ดพันธุ์เหล่านี้ไปเพาะไปปลูก แม้แต่ทางราชการซึ่งได้ช่วยชาวบ้านราษฎรตามชนบทที่นำหว่ามหรือฝนแล้งให้เอาเมล็ดพันธุ์พืชไปเพาะไปปลูกก็ไม่ขึ้น เพราะว่าอะไร เพราะว่าทางราชการก็ไม่ทราบได้ว่าเมล็ดพันธุ์พืชต่าง ๆ ซึ่งมีขายในท้องตลาดนั้นไม่มีการควบคุม ทางราชการก็ซื้อไปแจก แทนที่จะไปสร้างศรัทธาให้แก่ราษฎร กลับไปสร้างความไม่ศรัทธาให้แก่ราษฎร เพราะว่าราษฎรรับเมล็ดพันธุ์พืชเหล่านั้นไปแล้วไปเพาะกล้าไม่ขึ้น เพราะว่าเมล็ดพันธุ์พืชเหล่านั้นไม่รู้ค้างมาตั้งแต่กี่ปีแล้ว ซึ่งพ่อค้าไม่ยอมที่จะเปลี่ยน ขายไม่ออกปีนี้ ปีหน้าก็เอาไว้ขาย ปีหน้าขายไม่ออก ปีต่อไปก็เอาไว้ขายไว้ขายไปเรื่อย ๆ ซึ่งกระผมเห็นชอบและก็ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง เฉพาะหมวดสำคัญ หมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า หมวด ๔ การรับรองและการควบคุมพันธุ์พืช หมวด ๘ บทลงโทษ ซึ่งทั้ง ๓ หมวดนี้ กระผมรู้สึกว่ามีควมสำคัญอย่างยิ่งแก่เกษตรกร สำหรับหมวด ๘ นั้นกระผมก็เห็นว่าบทลงโทษตั้งแต่มาตรา ๕๖ ถึง ๗๒ นั้นมีบทลงโทษกล่าวไว้ว่าจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี ๕ ปี คำว่าจำคุกไม่เกิน ๑ ปีนั้น จะ ๑๕ วันก็ได้ หรือเดือนหนึ่งก็ได้ กระผมใคร่อยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ให้คณะกรรมการเมื่อแปรญัตติ ขอให้มีบทลงโทษแน่นอนลงไปเช่น ๑ ปีถึง ๕ ปี หรือ ๒ ปีถึง ๑๐ ปี อย่างนี้ครับ มิใช่ว่าจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือบางครั้งอาจจะจำคุกเพียง ๑๕ วัน หรือ ๑ เดือน เพราะว่ากระผมคิดว่าพ่อค้าทั้ง ๆ ที่รู้ว่ามีบทลงโทษอยู่แล้ว ถ้าบทลงโทษนี้น้อยก็จะพยายามปลอมแปลงให้เมล็ดพันธุ์พืชเหล่านี้ออกมาขายในท้องตลาด แล้วก็มิใช่จะขายให้เพียง ๒ คน เพราะว่าประชากรไทยทั่วประเทศ ๗๕ ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์มีอาชีพทางเกษตร เมล็ดพันธุ์พืชจะต้องขายไปทั่วประเทศให้แก่เกษตรกร ๗๕ ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศ ซึ่งในเมื่อเกษตรกรไม่สามารถที่จะเพิ่มผลผลิต หรือเสียหายไม่ได้ผลผลิตเท่าที่ควร เพราะเสีย

เวลาและเสียค่าเมล็ดพันธุ์พืชโดยใช้เหตุแล้ว ก็เป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติทางอ้อม ฉะนั้น กระทบขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ และกระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย คงจะเห็นความสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติปุ๋ย ขอขอบคุณครับ

นายบรรเจ็ด คັນวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพ, กระผม บรรเจ็ด คັນวงศ์ กระผม ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คงจะมีท่านองช่วยเกษตรกร คล้าย ๆ กับพระราชบัญญัติปุ๋ยเคมีที่ผ่านมาไปแล้ว อันที่จริงควรจะให้มีพระราชบัญญัติเร็วกว่านี้ เพราะว่าเกษตรกรได้รับความเดือดร้อนจากเรื่องเมล็ดพันธุ์ หรือพันธุ์พืชต่าง ๆ มานานเต็มที ถ้า เราดูกันผิวเผินเราก็จะรู้สึกว่าการที่จะขายเมล็ดพันธุ์ ไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือที่ความงอกไม่ เหมาะสมตามคุณภาพจริง ๆ แล้ว ก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ถ้าเราพิจารณากันดูให้กว้าง ขวาง เราจะรู้สึกว่าการที่ขายพันธุ์พืชโดยไม่มีมาตรฐานนี้เป็นเรื่องใหญ่โตมาก โดยเฉพาะถ้า เม็ดพันธุ์พืชเป็นพวกประเภทพืชล้มลุก มันมีขีดจำกัดของความสามารถเฉพาะพันธุ์พืช ซึ่ง พันธุ์พืชบางพันธุ์เหมาะสมในการที่จะปลูกบนที่ราบสูง หรือในที่ที่มีอากาศเย็นบางครึ่งถ้าเผื่อ ว่าเอาพันธุ์พืชนั้นไปปลูกในที่ความชื้นมาก และก็อยู่ที่ราบต่ำก็ไม่สามารถทำให้พืชทนโรค ได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ละ เป็นสิ่งที่ทำให้เกษตรกรแก้ไขเชวมมาก ก็ทำให้แก่เดือดร้อนใน ภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งการลงพืชพันธุ์ไปแต่ละครั้งก็ต้องใช้แรงงานการไถคราดต้องใช้ปุ๋ย แล้วก็ต้องใช้การดูแลรักษาการปราบศัตรูพืชต่าง ๆ เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวผลแล้วแก้ไขไม่ได้สม กับความตั้งใจ ก็เป็นสาเหตุอันหนึ่งที่ทางกระทรวงเกษตร ๆ คงจะนำสาเหตุนี้มายกเป็นร่าง กฎหมายขึ้น เมื่อเร็ว ๆ นี้กระผมก็ยังได้บอกกับทางพาณิชย์จังหวัด กับทางส่งเสริมจังหวัดว่า เม็ดพันธุ์ผักต่าง ๆ เหล่านี้ในเขตที่กระผมอยู่ แล้วการถูกหลอกจากพ่อค้า เช่นการมีเม็ดพันธุ์ กระหล่ำอยู่พันธุ์หนึ่ง ประชาชนแกติดใจเหลือเกิน พันธุ์นี้มาปลูกในฤดูฝนได้ผลดีมาก ได้ตั้ง ๕-๖-๗ ต้นต่อไร่ ประชาชนติด แต่คราวนี้เม็ดพันธุ์ผักอันนั้นกระหล่ำอันนั้นจะไม่มีเข้ามา ในเมืองไทย แกก็เลยเอาเม็ดพันธุ์อื่นที่เม็ดพันธุ์กระหล่ำเหมือนกันครับใส่ลงไปในการป้องกัน นั้นแล้วก็บอกเป็นพันธุ์เดิม ปรากฏว่าประชาชนที่ปลูกลงไปแล้วได้ผลไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ที่แก่เคยได้รับ ก็เพราะว่ามันไม่สามารถทนโรคทนราได้ แล้วก็ไม่สามารถที่จะให้ผลในสภาพ ท้องดินนั้นได้ อันนี้กระผมก็เลยได้ต่อว่าทางจังหวัด เขาก็บอกว่าจะส่งเรื่องขึ้นมาทางฝ่าย

สูงเพื่อเสนอออกเป็นพระราชบัญญัติ พ่อค้าที่ขายพืชพันธุ์ต่าง ๆ เหล่านี้ แยกขายกันมาโดยขาดความรับผิดชอบครับ แม้แต่ภาชนะบรรจุแก๊บบรรจุโดยไม่มีมาตรฐานว่ากระป๋องหนึ่งหนักเท่าไรโดยเป็นที่รู้กันว่าถ้ากระป๋องใหญ่ก็น้ำหนัก ๑ ปอนด์ แต่ถ้าชั่งทดสอบกันแล้วนะครับ จะชั่งทดสอบได้ราว ๔๐๐ กรัม ชาติไป ๕๐ กว่ากรัม อันนี้ก็เป็นการหลอกลวงเกษตรกร โดยหวังว่าควรจะได้จำนวนเมล็ดเท่าที่คาดไว้ อันนี้ก็เป็นการเอาเปรียบในเชิงตลาด นอกจากนั้นแก๊ยังเอาเม็ดพันธุ์เก่ามาขาย ซึ่งเปอร์เซ็นต์ความงอกอาจจะลดลงไปเหลือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ บางครั้งก็มีเม็ดพันธุ์อื่นปนปลอมไปด้วย ซึ่งทำให้ประชาชนเกิดความไขว่เขวขึ้นแล้วก็อาจจะต้องเสียเวลาดูแลมาก นอกจากนั้นถ้าพูดถึงพันธุ์ที่ปลอมแปลงลงไปในนี้ ถ้าเป็นพันธุ์หนึ่งอีกพันธุ์หนึ่งปลอมแปลงโดยเป็นเมล็ดขาดความงอก ก็ไม่ค่อยเดือดร้อนเท่าไร แต่คราวนี้แกเอาเมล็ดที่มีความงอกทั้งคู่นี้ครบปนกันเข้าไป อันนี้เดือดร้อนหนักครับ เพราะพันธุ์หนึ่งเป็นพันธุ์เขากอีกพันธุ์หนึ่งเป็นพันธุ์หนัก ทำอย่างไรครับ ประชาชนจะปลูกลงไปแล้ว เกษตรกรปลูกลงไปแล้วอายุพันธุ์นี้เก็บเกี่ยวได้แล้ว อีกพันธุ์หนึ่งคาราคาซังอยู่ในแปลง การดูแลก็ดูแลถึงจนกระทั่งพันธุ์ที่ล่าไปด้วย ซึ่งเดือดร้อนในด้านที่ว่าจะใช้ที่ดินนั้นทำการเกษตรซ้ำอีกก็ลำบาก เพราะว่ายังมีของที่เหลืออยู่ตกหล่นอยู่ในแปลง แล้วก็ทั้ง ๒ พันธุ์นี้คุณภาพย่อมแตกต่างกันทำให้ยุ่งยากแก่เรื่องการตลาดมากครับ นอกจากนั้นพ่อค้าขายเมล็ดพันธุ์ต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้มีความรับผิดชอบในการที่จะบอกว่าพืชนี้ควรจะปลูกในที่ที่มีอุณหภูมิประมาณเท่าไร ระหว่างเท่าไรถึงเท่าไร เพราะพืชบางอย่างถ้าอุณหภูมิต่ำเกินไปที่มันต้องการแล้ว เช่นผักกาดหัวอย่างนี้ครับ ถ้าอุณหภูมิต่ำเกินไปกว่าราว ๑๕ เซนติเกรดแล้วมันจะออกดอกทันทีไม่เป็นหัว อันนี้แกก็ต้องระบุไปด้วยว่า พืชอันนี้จะต้องปลูกในระดับอุณหภูมิเท่าไรถึงเท่าไร เพื่อให้เกษตรกรนี้มีโอกาสได้รู้ว่าพืชนี้เวลาปลูกไปแล้วจะต้องใช้อุณหภูมิในระหว่างนั้นถึงระหว่างนั้น นอกจากนั้นพืชบางอย่างต้องการแสง ช่วงแสงครับ ระหว่างวันสั้นวันยาวพวกนี้ก็มียุทธพิลกับพืชเหมือนกัน บางทีถ้าพืชต้องการวันยาวเราไปปลูกวันสั้นมันก็จะงอกดอก ถ้าปลูกพืชวันสั้นเอาไปปลูกวันยาว มันก็โตกันเรื่อยๆ ไป โดยไม่รู้จักจบจักสิ้น คือไม่ได้รับผลครับ นอกจากนั้นแกจะต้องบอกไปด้วยว่า พืชนี้ระยะแถวที่จะปลูกนี้ห่างกันระหว่างต้น หรือระหว่างแถวนี้ควรจะแคไหน ไม่ใช่ทำให้ประชาชนนี้หลับตาคลำเอา เพราะฉะนั้นเมื่อมีพระราชบัญญัตินี้แล้ว มันก็จำเป็นอยู่เองที่จะต้องให้เขาปฏิบัติตามเพื่อผลประโยชน์ของเกษตรกร นอกจากนั้นพระราชบัญญัติ

นี้ยังจะเป็นการส่งเสริมในการที่จะให้นักวิชาการหรือเกษตรกรมีกำลังใจในการที่จะทำการ
 คัดพันธุ์พืชให้เกิดขึ้นในเมืองไทยเดี๋ยวนั้นะครับ กระหล่ำปลี เดี๋ยวนีเราต้องพึ่งญี่ปุ่นกันอยู่
 ตลอดเวลา ถ้าสมมติว่าญี่ปุ่นเกิดแอนตี้ว่าไม่ส่งเมล็ดกระหล่ำปลีมาในเมืองไทย ในฤดูฝนเรา
 จะไม่มีกระหล่ำปลีกินกันเลย เพราะว่ากระหล่ำปลีทางตะวันตกไม่สามารถปลูกในฤดูฝนได้
 ในเมืองไทย เพราะว่าความคงทนต่อโรคแมลงหรือสิ่งแวดล้อมมันสู้กันไม่ได้ เพราะฉะนั้น
 อันนี้ก็ควรจะมาเป็นจุดเริ่มต้นในการที่จะทำให้พวกไร่เมล็ดพันธุ์ผักหรือการคัดเลือกพืชต่าง ๆ
 ขึ้นเมืองไทย .เคยมีผู้ใหญ่หลาย ๆ คนถามว่า จำเป็นไหมว่าในเมืองไทยนี้จะต้องมีการสร้างไร่
 เพื่อขยายพันธุ์พืชจำพวกไม้ยืนต้นหรือไม้ล้มลุกอะไรก็ตามผู้ใหญ่ก็บอกว่าถ้าเราเสียเงิน
 เล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วก็สั่งเขามาเรื่อย ๆ กันอย่างนี้ ก็ไม่เห็นมันเปลืองเงินเปลืองทอง เวลา
 ขอประมาณมันมากเหลือเกิน แล้วก็ยังไม่ได้ผลสักทีหนึ่ง กระผมว่าเจ้าหน้าที่วิชาการเรามี
 พร้อมแล้วครับ แต่ว่าเราไม่มีกฎหมายอันนี้ไว้ครับ ทำให้พ่อค้าที่แกสูกเอาเขากินนี้เกิดหลบหน้าหลบ
 หลังกับเกษตรกรอยู่ ทำให้ภาวะตลาดการค้าเมล็ดพันธุ์พืชต่าง ๆ นี้ไม่แน่นอนจนกระทั่งนักวิชาการ
 ต่าง ๆ ไม่กล้าเสี่ยง เพราะว่า การที่จะทดลองค้นคว้าหรือเก็บเมล็ดพันธุ์เองนี้มันจะต้องใช้เวลา
 นานครับ จะต้องรู้จักพันธุ์พ่อพันธุ์แม่ จะต้องรู้ว่าประสิทธิภาพของลูกผสมในช่วงแรกช่วง
 สองมันเป็นอย่างไร อันนี้จะต้องใช้หลักวิชามาก แล้วก็จะต้องใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คุ้มครอง
 ครอง ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วก็จะไม่มีทางที่จะก่อกำเนิดได้ในเมืองไทย กระผมว่าเป็นนิมิตดี
 อันหนึ่งที่ว่าเมืองไทยเราจะได้มีที่เขาเรียกว่า ซีดฟาร์ม(seed farm)กันเสียที และนอกจากนั้น
 กฎหมายนี้จะเป็นการปกป้องและส่งเสริมพ่อค้าที่สุจริตครับ ให้เขามีส่วนที่จะช่วยเหลือเกษตรกร
 เป็นพี่เลี้ยงแก่พวกนักขยายพันธุ์พืชหรือสะสมพันธุ์พืชต่าง ๆ เหล่านี้ได้ไปสู่เกษตรกรใน
 ทางที่ถูกที่ชอบเพราะฉะนั้นเมื่อสรุปแล้ว ก็จะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติเหล่านี้ก็มีแต่คุณ
 ประโยชน์กับบ้านเมือง กับเกษตรกร กับวิฤติการณ์และก็ภาวะเศรษฐกิจต่าง ๆ ของบ้าน
 เมืองโดยตลอด ก็เป็นเรื่องที่ทางสภานี้นำจะได้ให้ความสนับสนุน แต่ว่าก็มีอันหนึ่งในร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ อย่างที่กระผมไปพิจารณาในร่างพระราชบัญญัติปุ๋ยเคมี บางที่ก็ยกร่างมาจาก
 ทางพระราชบัญญัติขายยาที่มาใช้กับปุ๋ยเคมี ก็รู้สึกว่าการกลมกลืนหรือความเหมาะสมต่าง ๆ
 เหล่านี้มันไม่ค่อยกลมกลืนครับ เมื่อมาเจอในร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืชนี้อีก ก็คล้าย ๆ
 ทำนองเดียวกัน คือว่าควรจะได้แก้ไข เพื่อให้เกิดความคล่องตัวทั้งผู้ปฏิบัติ และก็ไม่ใช่ยาก

เย็นนัก เพราะความไม่คล่องตัวในทางปฏิบัติกับความยากเย็นต่าง ๆ มันจะเป็นข้ออ้างของพ่อค้าได้ว่า นี่แหละเป็นเพราะร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ ถึงได้ทำให้เกษตรกรต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการลงทุนครับ ขอบคุณครับ

นายประชุม โฉมฉาย : ท่านประธานครับ กระผมเห็นว่าเรื่องของร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืชนี้ ก็เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาเป็นเรื่องของเป้าหมายครับในเรื่องของเป้าหมายก็คือการต้องการได้พันธุ์พืชที่ดีนั้น ไม่เป็นที่น่าสงสัยเลยว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เรื่องวิธีการกระผมจะพูดในตอนต่อไป ในเรื่องเป้าหมายนั้น เป็นที่ทราบกันดีว่าการปรับปรุงทางเกษตรกรรมนั้นเป็นเรื่องยากเย็นมาก เพื่อเทียบกับด้านอื่นด้านอุตสาหกรรม เพราะฉะนั้นพันธุ์พืชที่ดีเข้ามาตรฐานก็เป็นเรื่องที่ไม่เพียงแต่ให้ผลผลิตที่สูงขึ้นในเชิงปริมาณเท่านั้น ในเชิงคุณภาพก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง การลงทุนทางด้านพันธุ์พืชนั้นเป็นการลงทุนที่สำคัญ การลงทุนในเชิงเวลาที่สำคัญยิ่ง เพราะเกษตรนั้นต้องอาศัยฤดูกาล ถ้าทำการล่าช้าไป พันธุ์พืชซึ่งไม่ติลงไปแล้ว ก็เป็นการสูญเปล่า ในเชิงของวิธีการนั้นกระผมเองก็เชื่อว่าในแง่วิธีการของกฎหมายก็เป็นมาตรการหนึ่งที่จะช่วยให้เราบรรลุถึงเป้าหมายได้ ถ้าในเชิงปฏิบัติแล้ว ก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีการมีเจ้าหน้าที่จำนวนเพียงพอ เพราะฉะนั้นถ้าเราคิดแก้ปัญหาเพียงกฎหมายอันเดียวก็ไม่ได้จะต้องคำนึงถึงว่างบประมาณแผ่นดินต้องจัดสรรหาเจ้าหน้าที่ทำการควบคุมให้มากเพียงพอด้วย ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่พอแล้วกฎหมายก็จะกลายเป็นเพียงกระดาษเฉย ๆ อีกด้านหนึ่งในทางเชิงวิธีการกระผมเห็นว่าบางที่เรามองปัญหาในเชิงการควบคุมกันมากเกินไป ในเชิงการส่งเสริมในแง่ระยะยาว ถ้าจะฝากรัฐบาลให้หา路子ปรับปรุงพันธุ์พืชคุณภาพดี ๆ ออกมาสู่ตลาดมากขึ้น โดยไม่ต้องพึ่งต่างประเทศมากนัก ขอบคุณครับ

นายแสวง หัตถเที่ยง : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องพันธุ์พืชต่าง ๆ นี้ก็เป็นนิมิตดีสำหรับประชาชนชาวไทย ความดีเลวอะไรต่าง ๆ ซึ่งสมาชิกก็ได้พูดมามากแล้วครับ แต่กระผมขอสนับสนุน ว่าให้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพราะ ๑. กาลเวลาของการปลูกพืชเป็นของสำคัญ ซึ่งพืชแต่ละพืชต่าง ๆ เช่นมีอายุ ๖๐ วัน ๘๐ วัน ๙๐ วัน ๑๒๐ วัน ๑๕๐ วัน ถ้าเราปลูกเมล็ดพันธุ์พืชที่ไม่งอกแล้ว เราจะเอาเวลานั้นกลับคืนมาไม่ได้ ต้องไปปีหน้าใหม่ แรงงานก็เสียครับ ปุ๋ยก็เสีย เมล็ดพันธุ์ก็เสียแล้วไม่ได้อะไรเลยนี่ครับ ต่อไปนี้เมื่อทางกระทรวงเกษตร ฯ

ได้ควบคุมโดยออกกฎหมายแล้ว ก็จะมีกฎบังคับพวกชาวเกษตรกรเราก็จะได้มีเมล็ดพันธุ์ที่ ดีปลูก แต่กระผมสงสัยอย่างเดียวยครับ กลัวแรงงานคนของกระทรวงเกษตร ฯ จะไม่พอที่จะควบคุม อะไรก็ควบคุมหมด นี้กระผมห่วง ห่วงมากครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอวิงวอน ท่านสมาชิกโปรดรับรองร่างพระราชบัญญัติด้วย ขอขอบคุณมากครับ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เห็นด้วยว่า เราควรจะต้อง มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมพันธุ์พืชนี้ นะครับ แล้วก็ควรจะมีมาก่อนหน้านั้นนานแล้วแต่ว่าก็ อยากจะดึงอะไรไว้สักหน่อยหนึ่งเพื่อประโยชน์ในคณะกรรมการ ถ้าหากว่าจะผ่านไป นะครับ ตามบทนิยามที่เรียกว่าพันธุ์พืชหมายความว่า พืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชที่ใช้ เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ เช่น ต้น ตอ หน่อ เหง้า กิ่ง แขนง ตา อะไรก็ช่างเถอะครับแต่รู้สึก ว่ากฎหมายนี้ทั้งฉบับทีเดียวจะไปมุ่งเอาตรงเมล็ดพันธุ์ครับ ไม่ได้พูดถึงกิ่งพันธุ์หรือว่าที่มัน ติดตาท่อกิ่งขายกันจ้ะละห้วนทุกวันนี้ นะครับ เวลาที่รู้สึกว่าคุณค่ามากทีเดียวละครับ บางที่เรา ไปซื้อกิ่งมะม่วง เขาบอกว่าเป็นมะม่วงอกร่องพันธุ์ไหนพันธุ์นี้ ปลูกเข้าไปเสียเวลาตั้ง ๔-๕ ปี พอออกมามันกลายเป็นมะม่วงกะล่อนก็มีนะครับ แบบอย่างนี้เสียเวลามากมายแล้วเราเกิด ไปดูหลักเกณฑ์นั้นเถอะครับ ไม่ค่อยจะมีเรื่องเหล่านี้เลยทีเดียว มันเป็นเรื่องเมล็ดพันธุ์ไป เสียหมด อย่างในมาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งพันธุ์ พืชควบคุมเพื่อการค้า ที่นี้ที่เขาเข้ามาไม่ใช่เพื่อการค้า เอามาให้กันอะไรต่ออะไร อันนี้เป็น พาหะของโรคสำคัญทีเดียวละครับ โดยเฉพาะในชายแดนเราเนี่ย ดูเถอะครับคนที่ไปเที่ยวมาเลเซีย ไปเที่ยวพม่า ชากลับมาเห็นพันธุ์พืชที่ดีอะไรต่ออะไร ซื้อเข้ามาเป็นกระถางเลยครับ แล้วใน กระถางนั้นละมันก็มีดินครับ อย่างว่าแต่ที่ตัวพืชเลย ดินมาเลเซียนี้กระผมเคยไปอยู่ที่นั่น ๓-๔ ปี เป็นที่ปรึกษารัฐบาล ปรากฏว่าเชื้อหอยทากนี่จมไปเลยทีเดียวก็นำเข้า ๆ ออก ๆ กันอย่างนั้น แล้วที่นี้ถ้าหากว่าเราจะควบคุมเพื่อการค้าอย่างเดียว ไม่ได้ควบคุมที่เขาเอามาให้กันอะไรต่อ อะไรพวกนี้ มันก็จะเป็นพาหะนำโรคได้เป็นอย่างดีเหมือนกันนะครับ ที่นี้ลักษณะการควบคุม ถ้ามันหยุมหยุมเกินไป อย่างในมาตรา ๒๒ นั้นถึงกับให้บอกน้าหนักสุทธิหรือบอกอัตราความ งามอะไรต่ออะไรพวกนี้ ถ้าหากว่าเป็นราษฎรธรรมดาที่จะรวบรวมพืชพันธุ์หรือเพาะพันธุ์ ขึ้นมาขายเนี่ย คงไม่สามารถจะบอกถึงขนาดว่าอัตราความงามออก ระบุวันเดือนปีที่ทดสอบอะไร

อย่างนั้นได้ ที่นี้ถ้ามันละเอียดไปอย่างนี้มันอาจจะเป็นช่องทางให้เกิดคอร์รัปชันคือเวลาไป
 ขออนุญาต อ้ายโน่นก็ไม่มี อ้ายนี่ก็ไม่มี เพื่อนก็บอกว่าอยากจะได้ไหมล่ะ ถ้าอยากจะได้ก็เอา
 มาซิ เท่านั้นเท่านั้นแล้วถึงจะได้ไป มันก็เป็นทางที่จะทำให้เกิดคอร์รัปชัน ถ้าหากว่าเราระบุ
 มันไว้หุยมหุยมเกินเหตุไป แล้วบางทีที่ควรจะมีบทนิยามก็ไม่มี ที่ไม่ควรจะมีก็ไปมีนะครับ
 อย่างมาตรา ๒๙ บอกว่ารัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิดและชื่อ
 ของพันธุ์พืชที่ให้เป็นพันธุ์พืชสงวน สงวนอย่างไร สงวนไม่ให้ขายหรือสงวนไม่ให้ออกนอก
 หรือสงวนไม่ให้เอาไปปลูกที่อื่น หรือสงวนให้มันมีอยู่เท่านั้นก็ไม่ทราบนะครับ อันนี้ยังแล้ว
 ใหญ่มาตรา ๓๒ บอกว่า รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิดและชื่อ
 ของพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพืชพันธุ์ต้องห้าม ต้องห้ามอย่างไร ห้ามแตะต้อง ห้ามขาย ห้ามซื้อ
 ห้ามเพาะ ห้ามแพร่พันธุ์หรืออย่างไรก็ไม่บอกนะครับ ไม่มีบทนิยามเลย แล้วก็มีมาตรา ๓๓
 อีกอันหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชต้องห้าม มันห้ามอย่างไรครับ แล้วผู้ที่เขาจะนำเข้า
 เขาจะไปรู้อย่างไรว่าที่ห้ามนี้ห้ามในลักษณะอย่างไร ไม่มีบทนิยาม และมาตรา ๓๔ กับ
 มาตรา ๓๕ ก็ต้องการจะชี้แจงให้เห็นว่าพืชที่เสื่อมคุณภาพกับพืชที่ปลอมปนมันต่างกันอย่างไร
 ก็มีแยกเป็นหลายข้อ แต่รู้สึกว่ามันจะแยกกันแล้วมันยุ่งละครับ อย่างอนุมาตรา (๒) ของ
 มาตรา ๓๔ บอกว่า พันธุ์พืชที่ไม่ตรงกับข้อความในฉลากนั้นเป็นพืชเสื่อมคุณภาพ ไม่เห็น
 มันจะไปเกี่ยวอะไรกันเลยครับ พืชที่ไม่ตรงกับข้อความในฉลากมันก็พืชปลอมนะซีครับ
 มันจะเป็นพืชเสื่อมคุณภาพได้อย่างไร พอมาดูมาตรา ๓๕ (๓) ครับ มันไปอยู่ที่มาตรา ๓๕
 (๓) นั้นพันธุ์พืชที่แสดงชนิด ชื่อพันธุ์ เครื่องหมายการค้า หรือแหล่งรวบรวมในฉลากซึ่งไม่
 ตรงกับความเป็นจริง ถือว่าเป็นพืชปลอม เพราะฉะนั้นมาตรา ๓๔ กับมาตรา ๓๕ พยายาม
 จะแยกออกจากกัน พอแยกแล้ว อนุมาตรา (๒) ของมาตรา ๓๔ มันก็เลยมาปนกับอนุมาตรา
 (๓) ของมาตรา ๓๕ นี้ละครับที่ผมอยากจะหวังตั้ง ร่างกฎหมายฉบับนี้ส่งเข้ามาเร็วเกินไป คือ
 ส่งเมื่อเข้านี้เองละครับ ยังดูไม่ทันหมด ดูมาแค่นี้ก็ขอดังๆ ไว้แค่นี้ แต่ว่าโดยหลักการละก็
 ผมก็เห็นว่ามันควรจะผ่านไป แล้วเราควรจะแก้แล้วก็ทำความเข้าใจ ทำความอธิบายต่ออะไร
 ต่างๆ ให้มันกระจ่างแจ้ง เพื่อคนที่เขาจะปฏิบัติก็จะได้ปฏิบัติได้ถูกต้องต่อไป ขอบพระคุณ
 มากครับ

นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
 กระผมขอถือโอกาสเล็กน้อยกราบเรียนชี้แจง ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับวิธีการว่าไม่คล่องตัวหรืออะไรพวกนี้ กระผมคิดว่าเราไปพิจารณาในชั้นรายละเอียดก็น่าจะกระทำได้ แต่ที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึงว่า ไม่ได้คลุมไปถึงการนำพืช เช่นต้นไม้หรือกิ่งไม้ ลูกไม้ อะไรมาจากต่างประเทศนี้ ความจริงเราได้มีพระราชบัญญัติกักกันพืชอยู่แล้วนะครับ พ.ศ. ๒๕๐๗ จึงมิได้เอามารวมไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายกักกันพืชนั้นก็เกี่ยวกับการที่นำพืชที่เป็นโรคหรือไม่ถูกกับสุขลักษณะเข้ามาในประเทศ อันนั้นเรามีอยู่แล้วครับ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายเรื่องพืชสงวนก็ดี หรือพืชต้องห้ามก็ดี เจตนาที่เป็นเพียงที่ระบุไว้เท่านั้นเองครับ คือถ้าเป็นพันธุ์พืชสงวน เราก็กักห้ามมิให้ส่งออกนอกประเทศ ตามความในมาตรา ๓๑ หรือถ้าเป็นพืชต้องห้าม เราก็กักห้ามมิให้นำเข้ามานะครับ ถึงจะไม่ใช่โรค ถึงจะอย่างไรก็ตาม แต่เราก็กักห้ามได้ เพราะว่ามีอันตรายในด้านอื่น ซึ่งกฎหมายกักกันพืชไม่ได้คุมไปถึง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็มิวัตถุประสงค์แต่เพียงว่าการสั่งเข้ามาหรือส่งออกเท่านั้นครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสมานิติบัญญัติแห่งชาติ : ดอกเตอร์อุทิศครับ ยังติดพันอยู่

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ขอบคุณครับ ที่นี้มันยังมีอีกข้อหนึ่งนะครับ คือว่าเวลาที่มีการเผยแพร่พันธุ์ส่วนมากมันจะเป็นในรูปตอกิ่ง ซากิ่ง ต่อตาอะไรพวกนี้เป็นอย่างนั้นนะครับ รู้สึกว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ควบคุมพอสมควรนะครับ เช่นว่ากิ่งปลอมหรืออะไรพวกนี้เป็นต้นก็มีขายกันอยู่อย่างมากมายทีเดียว ขอคำชี้แจงในเรื่องนี้อีกสักนิดเถาะครับ

นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
 คือในเรื่องกิ่งเหล่านี้เราก็กควบคุมนะครับ เป็นต้นว่า ถ้าหากว่ามีลักษณะผิดกับที่ได้กำหนดไว้ หรือเป็นต้นว่า ในที่ที่รวบรวมไว้ ไปไว้ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมเราก็สามารถที่จะเข้าไปตรวจสอบแล้วก็ถอนใบอนุญาตหรือลงโทษตามควรแก่กรณีได้ แต่เนื่องจากว่ากฎหมายนี้ครับ เราได้ใช้คำว่า "พืชควบคุม" นะครับ พืชควบคุมนี้ก็หมายความว่าพืชเศรษฐกิจใหญ่ ๆ เราไม่ได้คิดว่าจะไปคุมพืชทุกอย่างประเภทไปหมด เพราะฉะนั้นส่วนใหญ่ของพืชเศรษฐกิจนี้มันก็เลยเน้นหนักไปในเรื่องทางเมล็ดนะครับ เป็นต้นว่าข้าวโพดก็ดี หรือฝ้าย หรือข้าวเองก็ดีนะครับ ส่วนในเรื่องกิ่งนี้โดยทั่วไปเราก็กอาจจะสนใจเป็นพิเศษ ก็อย่างกิ่งยางพาราอย่างนี้

เป็นต้น แต่ถ้าเป็นว่ากิ่งผลไม้บางชนิดเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้เราก็ไม่ได้คิดจะเข้าไปควบคุมหุยมหุยม ไปจนทุกอย่างนะครับ แต่ถ้าเป็นอย่างกิ่งยางอย่างนี้ มาตราต่าง ๆ ที่ได้ระบุไว้ในนี้ก็ให้อำนาจที่เราจะเข้าไปถึงอยู่แล้ว ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ : ศวิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมดูแล้วว่าสภานี้ยากรับหลักการ ร่างกฎหมายนี้ แต่ว่าพิจารณากันดูแล้ว ผมเห็นว่าเห็นจะยังไม่ได้พิจารณาอีก ๒ ประเด็น ประเด็นแรกทีเดียว เรื่องการขาย การขายถ้าจะควบคุมและต้องขออนุญาตแล้ว ผมว่าจะเป็นอุปสรรคแก่การบำรุงการเกษตร เพื่อนสมาชิกในสภานี้ที่มีไร่ลั่นจี่อยู่ทางสมุทรสงคราม ได้ทำกิ่งลั่นจี่ ออกเผยแพร่ และมีประเภทและชนิด ถ้าหากว่าจะต้องให้ควบคุมหรือต้องขออนุญาตที่จะขายกิ่งไม้ นอกจากจะเป็นภาระผูกพันแก่ราษฎรในเรื่องที่ว่าเป็นอุปสรรคในการที่จะเผยแพร่พันธุ์ลั่นจี่นี้ ผมยกตัวอย่างเพียงประการเดียวอย่างนี้ ผมคิดว่าถ้าหากว่าเราไม่คำนึงถึงปัญหานี้หรือวินิจฉัยตามกฎหมายนี้แล้วว่า การขายนั้นจะเป็นอุปสรรคแก่เกษตรกร แทนที่จะเป็นการส่งเสริม เรามองไปทิศเดียวถึงว่าพันธุ์พืชปลอมแต่ว่ากิ่งลั่นจี่ที่เราซื้อไม่ได้ปลอมหรอก แต่ว่าคุณภาพมันต่างกัน ราคามันก็ต่างกัน นี่เป็นข้อเท็จจริงซึ่งเราควรจะรู้จักกันไป เพราะฉะนั้นถึงจะรับหลักการแล้วผมคิดว่า รับก็คำนึงถึงว่าการขายนี้จะต้องวิเคราะห์ใหม่ หรือจะต้องมีบทยกเว้นเป็นประการแรก ประการที่สอง การขายพันธุ์พืชจะต้องขออนุญาตนี้ ผมรังเกียจจริง ๆ กฎหมายอะไรที่จะต้องขออนุญาต เพราะว่า การขออนุญาต ก็อย่างเพื่อนสมาชิกคนหนึ่ง ขอประทานโทษ ด็อกเตอร์อุทิศ ก็ว่าเอาสตางค์ชาวบ้านเรื่อยเลย ใครไปขอเข้าแล้วละก็ ไม่ว่าขออนุญาตอะไรรับขายยากี่เอาสตางค์ ขายต้นไม้ก็เอาสตางค์ ถ้าไปเขียนว่า จะปลูกข้าวแล้ว ต้องขออนุญาต ก็เอาสตางค์อีก นี่ซิผมว่าเราจะแก้อย่างไร ถ้าจะออกกฎหมายไปอย่างนี้มันมีวิธีที่จะแก้ถ้าหากว่าเราจะออกกฎหมายไปเพียงตามร่างนี้แล้วคงจะไม่สำเร็จเรามีวิธีแก้ว่าเมื่อขอต้องอนุญาต ไม่ใช่ว่าแล้วแต่จะพิจารณา แล้วจึงอนุญาตแล้วถ้าผิดการอนุญาต จะจำคุกเข้าตะรางหรือปรับใหม่มันก็ไม่น่าจะขัดข้องกฎหมายในเมืองไทยที่อยู่ในตุลพิณนี่เป็นเหตุให้เกิดคอร์รัปชันจนปราบกันไม่ลงแล้ว เวลาที่ขอปิ่นก็แล้วแต่นายทะเบียนจะเห็น ถ้าหากว่านายทะเบียนจะเห็นก็ต้องให้สตางค์ กฎหมายอย่างนี้ก็มาตะาะเดียวกัน คือว่าคนที่ยกร่างกฎหมายนี้โดยมากมักเป็นข้าราชการแล้ว ข้าราชการก็มีดีมีเสีย ถ้าเลวก็หาช่องทางที่จะรีดสตางค์ชาวบ้านโดย

กฎหมาย ผมอยากจะให้สภานี้ได้คำนึงถึง ๒ ประเด็นนี้ว่า เราจะแก้ไขอย่างไรถ้าออกไปอย่างนี้ ถ้าใครเป็นกรรมาธิการก็ไปนั่งพิจารณาถึงประเด็น ๒ ประเด็นนี้ด้วยว่า การขออนุญาตขอได้เพราะถ้าไม่ขออนุญาตไม่มีใบอนุญาตก็คุมไม่ได้ แต่ขอแล้วต้องให้ ไม่มีเหตุผลจะปฏิเสธ ถ้าอย่างนี้ก็อาจจะบันเทาแต่ไม่หายทีเดียว คือประวิงบ้าง ถ้าประวิงก็เขียนได้ว่าต้องให้เวลากี่วัน นี่ผมวิตกอยู่ ๒ ประเด็นเท่านั้น ท่านประธานครับ คือ ๑. ในเรื่องการขายนี้ ถ้าไม่ให้เกษตรกรขายได้แล้วก็ขออนุญาต การจะส่งเสริมเกษตรกรนั้นจะไม่สำเร็จ ผมไปเห็นที่เชียงใหม่ มีหอมแดงหัวโต ๆ ถ้าหากว่าจะซื้อเอามาทำพันธุ์ ผมเห็นหัวมันแล้วผมก็พอรู้พอปลูกหอมเป็น ก็ต้องขออนุญาต แล้วคนจะผูกขาดตัดตอนในการขายพันธุ์พืช เวลานี้บ้านเมืองเราที่มันควรเจริญกว่านี้ มันเจริญไม่ได้เพราะว่าการผูกขาดตัดตอนทำน้ำตาลทำได้ แต่ขายขายได้มีอยู่คนเดียวมันอะไรผมไม่ทราบ ชาวก็ปลูกกันได้ทั่วประเทศแต่คนขายขายได้กลุ่มเดียวเพราะว่าต้องขออนุญาตแล้วก็คนที่ได้รับอนุญาตนั้นคือคนที่ร่ำรวยและคนที่ให้หยาดเหงื่อและแรงงาน สำหรับสร้างเศรษฐกิจสำหรับประเทศนั้นไม่ค่อยจะได้อะไร ขาดทุน กฎหมายพันธุ์พืชนี้จะเข้าลักษณะตะเภาเดียวกัน ที่แล้วก็แล้วไปเถอะ อย่ารื้อฟื้นมาถึงความหลังกันเลยแล้วถ้าจะทำใหม่ขอให้คำนึงถึงประเด็นที่ผมได้กราบเรียนท่านประธาน ๒ ประเด็นนี้ครับ

นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
 กระผมขอกราบเรียนชี้แจงอย่างนั้นนะครับ คือปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ยกขึ้นทั้ง ๒ ประเด็นนี้ ทางเราก็ได้พยายามที่จะหาทางกันเอาไว้ตั้งแต่ต้นโดยได้พยายามเขียนไว้ให้ชัดเจนที่สุดในกฎหมายนั้นนะครับ ที่ไม่สามารถจะกำหนดไปได้จนถึงตัวเดิมที่ก็คือในวิधिปฏิบัติ ซึ่งเราก็จำเป็นจะต้องมีวิธีการควบคุมเจ้าหน้าที่ของเราเองนะครับ เป็นอีกประเด็นหนึ่ง สำหรับประเด็นแรกที่ท่านว่าเกี่ยวกับการขายทุกชนิดนี้จะไปอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายนี้หรือไม่ กระผมได้กราบเรียนแล้วว่ากฎหมายนี้ก็มิเจตนาเฉพาะในเรื่องการค้านี้ครับ อย่างที่ยกตัวอย่าง ท่านมีต้นลิ้นจี่ไม่ก็ต้นแล้วท่านก็แจกจ่ายเพื่อนฝูงไปอย่างนั้น กระผมเชื่อแน่ว่าไม่เข้าขอบเขตที่เราจะไปถือว่าเป็นเรื่องของลักษณะการค้า เราจะคุมก็เฉพาะผู้ที่มีสถานที่แน่นอน เป็นประเภทว่า เนอร์สเซอรี่(nursery)หรือ ซีดฟาร์ม(seed farm)อย่างที่ได้อุบัติถึงเมื่อสักครู่นี้คือที่ดำเนินธุรกิจในเรื่องนี้เท่านั้นละครับ ที่เป็นการว่าให้กันหรือซื้อขายกันเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้นเราไม่ถือว่าเป็นใน

เรื่องการดำเนินคดี ส่วนในเรื่องการขออนุญาตนี้ ในมาตรา ๑๖ เราก็ได้พยายามระบุไว้ว่าบังคับให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกใบอนุญาตให้ ถ้าหากว่าผู้ขอใบอนุญาตมีลักษณะดังต่อไปนี้ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) นะครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องว่าเมื่อเลือกจะให้ นาย ก. หรือ นาย ข. ะไรอย่างพระราชบัญญัติบางอย่าง หรือระเบียบการบางชนิดที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวถึง อันนี้เราได้พยายามผูกไว้ว่า ถ้าผู้ขอใบอนุญาตเขามีลักษณะดังต่อไปนี้ นะครับ ก็จำเป็นจะต้องให้เขา ถ้าเขาขอมาแล้วไม่ให้ เขาก็ต้องอุทธรณ์ขึ้นมา เรื่องก็จะต้องว่าเป็นไปตามลำดับชั้น แต่อย่างไรก็ตามครับ ถ้าหากว่าจะแก้ไขถ้อยคำอะไรให้รัดกุมเข้มงวดยิ่งขึ้นในเรื่องนี้ทางรัฐบาลไม่ขัดข้องหรอกครับ ยินดีต้อนรับข้อเสนอข้อคิดเห็นในเรื่องนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านนั่งครับ

นายสง่า วงศ์บางขวด : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า วงศ์บางขวด ร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมก็เป็นร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช เมื่อที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอประทานโทษ ท่านด็อกเตอร์อุทิศ ซึ่งท่านสงสัยอยู่ ๒-๓ มาตรา เป็นประเด็นที่ าพณา รัฐมนตรีก็ได้ตอบชี้แจงไป กระผมก็รู้สึกว่าจะไม่ค่อยตรงประเด็น มันยังห่าง ก็กลัวว่าท่านสมาชิกบางท่านอาจจะไม่เข้าใจถึงบางส่วน เพราะว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาไว้ก็อาจจะดูแลไม่ทั่วถึง ในมาตรา ๓๓ ในมาตรา ๓๔ นั้นนะครับ คือในหมวด ๔ นั้นนะครับที่ว่าไม่จำกัดความ เพียงพูดแต่พืช คือพืชก็หมายถึงเพียงแค่ว่าเมล็ดอะไรเท่านั้นแหละครับ แต่อย่างนั้นนะครับ ถ้าตามธรรมดาแล้ว ถ้าเราจะหันมาดูถึงในมาตรา ๓๓ นะครับ ในมาตรา ๓ นี้จำกัดความไว้ชัดเจนแหละครับ จำกัดความไว้ชัดเจนมีนิยามไว้ชัดเจนว่า ต้น ตอ หน่อ เถ่า กิ่ง แขนง ตา ราก หัว ดอก ผลหรือเมล็ดนะครับ อันนี้จำกัดความไว้ชัดเจนครับ แล้วในช่วงวรรคที่สามนี้ พันธุ์พืชควบคุม หมายความว่าพันธุ์พืชที่รัฐมนตรีประกาศเป็นพันธุ์พืชที่ควบคุมนะครับ อันนี้มันก็มาจากมาตรา ๓ อันนี้ก็เป็นการจำกัดความไว้ กระผมก็ใครจะขอข้อความเข้าใจอีกนิดในมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ ในหมวดนั้น เพราะเราถูกจำกัดความในมาตรา ๓ นี้แล้วนะครับ กระผมก็ใครจะขอให้สนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย ถ้าหากมีข้อใดบกพร่อง กระผมก็เชื่อว่ากรมวิชาการก็คงจะได้ดูแล และก็ให้มันกลมกลืน แล้วก็ให้มันสอดคล้องต้องกันขึ้น กระผมเองขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดจำเนียรครับ

นายจำเนียร ทองรักษา : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม กำหนดจำเนียร ทองรักษา กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าเรื่องการปลูกพืชต่าง ๆ แม้แต่ข้าว ในชนบททั่วไป เราไม่ได้ความเป็นธรรมจากผู้ขาย เช่นว่าผู้ขายเมล็ดมะละครับ ก็เหมือนอย่างกับเราฝากชีวิตจิตใจหรือว่าเป็นความตายไว้กับหมอตันนั้นละครับเมล็ดพันธุ์ต่าง ๆ ก็เช่นเดียวกัน จะที่ร้อยปีพันปีก็ตามแต่เถอะ เขามานั่งขายเขาอยู่ตลอดเวลาแล้วเราจะไปซื้อพันธุ์พืชเหล่านั้น ความมองอกความเจริญตลอดจนทุกสิ่งทุกอย่างละครับ ไม่ใช่เกิดประโยชน์ให้กับราษฎรหรือว่าผู้ที่กระทำการเกษตรแม้แต่ร้อยละน้อย สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ กระผมก็หวังว่า คณะกรรมการก็คงจะได้แปรญัตติกันแก้ไขกันตามสมควร แต่กระผมขอฝากท่านคณะรัฐบาลไว้ด้วยนะครับว่า เจ้าหน้าที่เกษตรของท่านนะครับ เท่าที่กระผมทราบมา ที่เมืองสิงห์บุรีนี้มีเกษตรจังหวัดทำหน้าที่อยู่เพียง ๔ คน ถ้าเอาเมืองทั้งอำเภอมีเกษตรเพียง ๑ คน เรียกว่าน้อยเหลือเกินแหละครับ ถ้าหากว่าทางกระทรวงของท่านมีเจ้าหน้าที่เหลืออยู่นะครับ ควรจะแจกจ่ายไปช่วยเหลือเกษตรกรให้เพิ่มมากขึ้นกว่าเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ก็จะเกิดประโยชน์สุขกับเกษตรกรโดยทั่วไปด้วย

นายวิรัช กุมุทมาศ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิรัช กุมุทมาศ ไคร่ขอเสนอปิดการอภิปรายครับผม

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้รับรองครบถ้วนแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างไหม

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ผมจะได้ตามมติที่ประชุมว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ... ของรัฐบาลไว้พิจารณาเป็นเอกฉันท์ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญหรือวิสามัญครับ

นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอส่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ถือว่าที่ประชุมลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระต่อไป เป็นร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี เป็นเรื่องด่วนเช่นเดียวกัน คือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่...) พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ

(สำเนา)

รับที่ ๓๖๐๓/๒๕๑๗ วันที่ ๒ ต.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๙๘๓๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑ ตุลาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารในสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๕ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารในสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๕ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๕ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึก
หลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาเป็น
เรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สัญญา ธรรมศักดิ์

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

สุพงษ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงษ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

มณี พิมพ์

Handwritten signature ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยแก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕ เพื่อจัดตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในสำนักนายกรัฐมนตรี และข้อ ๒๒ เพื่อจัดตั้งกรมบังคับคดีและสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการในกระทรวงยุติธรรม

เหตุผล

เนื่องจาก

(๑) ในปัจจุบันยังไม่มีหน่วยราชการที่ทำหน้าที่รับผิดชอบราชการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีโดยเฉพาะ สมควรจัดตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับราชการทางการเมืองของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี

(๒) ปริมาณงานของกองบังคับคดีล้มละลายและกองบังคับคดีแพ่งในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ได้เพิ่มมากขึ้น และงานบางส่วน เช่น งานธุรการของคณะกรรมการตุลาการ ยังมีได้จัดให้เป็นส่วนราชการตามกฎหมาย นอกจากนี้สมควรมีหน่วยงานทำหน้าที่ส่งเสริมงานตุลาการโดยเฉพาะซึ่งช่วยทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาได้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ สมควรปรับปรุงส่วนราชการของกระทรวงยุติธรรมเสียใหม่ให้เหมาะสม โดยยกฐานะกองบังคับคดีล้มละลายและกองบังคับคดีแพ่งขึ้นเป็นกรมบังคับคดี และรวมงานธุรการคณะกรรมการตุลาการและกองการคดีในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ขึ้นเป็นสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ

ในการนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลง
วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งประกาศขอคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ สำนักนายกรัฐมนตรีมีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๒) สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี
- (๓) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (๔) สำนักงบประมาณ
- (๕) สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๗) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๘) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๙) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- (๑๒) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- (๑๓) สำนักงานพลังงานแห่งชาติ
- (๑๔) สำนักงานเขาวงกตแห่งชาติ
- (๑๕) สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- (๑๖) กรมประชาสัมพันธ์
- (๑๗) กรมประมงหลวงกลาง
- (๑๘) กรมวิเทศสหการ"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๒ กระทรวงยุติธรรมมีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมบังคับคดี
- (๔) สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ”

แผนกระเบียบวาระ

๑๘๓๒

กาญจนา พิมพ์

๑๘๓๒, ทาน

นายสมภพ ไทระกิตย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) ทานประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีให้มาเสนอร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕
ต่อสภา ผมขอประทานเสนอหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยแก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ เพื่อจัดตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในสำนัก
นายกรัฐมนตรี และข้อ ๒๒ เพื่อจัดตั้งกรมบังคับคดีและสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ ใน
กระทรวงยุติธรรม

สำหรับเหตุผลของการจัดตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี
นั้น ก็โดยที่รัฐบาลได้คำนึงเห็นว่า ในปัจจุบันยังไม่มีหน่วยราชการที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ
ราชการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีโดยเฉพาะ
สมควรจัดตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่เกี่ยว
กับราชการทางการเมืองของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และที่ปรึกษาของนาย
กรัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีนั้น กระผมขออนุญาต
ท่านประธานที่จะขอกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมบางประการ การที่รัฐบาลได้เสนอจัดตั้งสำนักเลขา
ธิการนายกรัฐมนตรีขึ้นนั้น นอกจากเหตุผลดังที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว ก็มีเหตุผลที่สำคัญ
อีกประการหนึ่งคือรัฐบาลได้ตระหนักว่า ในร่างรัฐธรรมนูญที่กำลังจะเข้าสู่สภาพิจารณาใน
วันพรุ่งนี้ นั้น ก็ได้มีหลักการที่จะแยกข้าราชการการเมืองออกจากข้าราชการประจำ การแยกข้าราชการ
การเมืองออกจากข้าราชการประจำนั้น ก็หมายความว่าข้าราชการประจำนั้นจะไปดำรงตำแหน่งเป็น
ข้าราชการการเมืองอีกตำแหน่งหนึ่งดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ไม่ได้ และรัฐบาลเองก็มีนโยบายที่จะ
แยกข้าราชการประจำออกจากข้าราชการการเมืองอยู่แล้ว ขณะนี้กำลังร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนและร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมืองขึ้นมาเพื่อให้
เป็นสัดส่วนซึ่งกันและกัน ในการอนุมัติตามหลักการที่สภาได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น
รัฐบาลเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงหน่วยราชการให้สอดคล้องกับหลักการที่จะแยก
ข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำออกจากกัน โดยที่ในปัจจุบันนี้มีหน่วยราชการหลาย

หน่วยที่หัวหน้าส่วนราชการนั้นเป็นข้าราชการการเมือง แต่เมื่อได้พิเคราะห์ดูแล้วว่า ถ้าหากจะแยกระบบข้าราชการการเมืองออกจากกันแล้วก็สมควรที่จะมีหน่วยราชการสำหรับข้าราชการการเมืองโดยเฉพาะ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปการปกครองประเทศที่จะดำเนินไปในรูปของระบบพรรคการเมือง พรรคการเมืองฝ่ายข้างมากย่อมได้รับจัดตั้งเป็นรัฐบาลนั้น เมื่อได้เข้ามาเป็นรัฐบาลแล้วก็สมควรที่จะมีหน่วยราชการ มีเครื่องมือที่เหมาะสมผลที่จะได้ดำเนินตามนโยบายของพรรคการเมืองเหล่านั้นได้ หน่วยราชการนี้เองก็คือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีซึ่งจะเป็นแหล่งรวมของข้าราชการการเมืองในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีในด้านต่าง ๆ รวมทั้งโฆษกของนายกรัฐมนตรี รวมทั้งข้าราชการประจำทำเนียบนายกรัฐมนตรีที่รัฐบาลจำเป็นจะต้องมี เพื่อให้มีการกำกับดูแลนโยบายของพรรคการเมือง นี่ก็เป็นเหตุผลที่รัฐบาลได้ตระหนักเห็นว่า เป็นความจำเป็นและรีบด่วนที่ควรจะทำก่อนที่จะได้มีการเลือกตั้งโดยเร็ว ส่วนเหตุผลประการที่สอง ที่จัดตั้งกรมบังคับคดีและสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการในกระทรวงยุติธรรมนั้น กระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานสภา ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ชี้แจงถึงเหตุผลเหล่านี้ด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ เนื่องจากในร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้มีการจัดตั้งกรมบังคับคดี และสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการขึ้นในกระทรวงยุติธรรม โดยเฉพาะปริมาณงานของกองบังคับคดีล้มละลายและกองบังคับคดีแพ่ง ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ได้เพิ่มมากขึ้น และงานบางส่วน เช่นงานธุรการของคณะกรรมการตุลาการยังมีได้จัดให้เป็นส่วนราชการตามกฎหมาย นอกจากนี้สมควรมีหน่วยงานทำหน้าที่ส่งเสริมงานตุลาการโดยเฉพาะ ซึ่งช่วยทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาได้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ สมควรปรับปรุงส่วนราชการของกระทรวงยุติธรรมเสียใหม่ให้เหมาะสม โดยยกฐานะกองบังคับคดีล้มละลายและกองบังคับคดีแพ่งขึ้นเป็นกรมบังคับคดี และรวมงานธุรการคณะกรรมการตุลาการและกองการคดีในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ขึ้นเป็นสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ เนื่องจากกระผมอยากจะขอกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมประกอบหลักการและเหตุผลดังที่ได้กราบเรียน

มาเมื่อสักครู่นี้ว่า สำหรับกระทรวงยุติธรรมนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับส่วนราชการนั้น ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ จนกระทั่งบัดนี้ยังไม่เคยได้มีการปรับปรุงงานส่วนราชการของกระทรวงยุติธรรมเลย คือแต่เดิมเรามีแต่สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีและสำนักงานปลัดกระทรวงเท่านั้น เนื่องจากงานที่กองบังคับคดีฝ่ายแพ่งและกองบังคับคดีล้มละลายมีปริมาณมากขึ้นเพราะฉะนั้นจึงเห็นสมควรที่จะต้องเอากองทั้งสองนี้รวมขึ้นมาเป็นกรม โดยเฉพาะกองบังคับคดีฝ่ายแพ่งนั้นจะแบ่งออกได้เป็น ๓ กอง คือกองยึดทรัพย์และขายทอดตลาดทรัพย์ กองค่าคู่ความและอายัดทรัพย์ กองคำนวณหนี้และเฉลี่ยหนี้ ฝ่ายบังคับคดีล้มละลาย ก็จะแบ่งออกเป็น ๔ กอง คือกองพิทักษ์ทรัพย์กลาง กองพิทักษ์ทรัพย์ส่วนบุคคล กองจัดการกิจการและทรัพย์สิน กองคดีและวิชาการ และนอกจากนั้นจะได้จัดสำนักงานวางทรัพย์ขึ้น ซึ่งเรื่องสำนักงานวางทรัพย์นี้มีบัญญัติอยู่ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มานานแล้ว แต่ยังไม่เคยได้ใช้เลย เนื่องจากว่าไม่ค่อยมีผู้ที่จะได้ทราบว่ามีสำนักงานวางทรัพย์อยู่ที่กระทรวงยุติธรรม และต่อไปในกฎหมายบางฉบับอาจจะมิพบบัญญัติในเรื่องการวางทรัพย์ ก็จะได้ให้กระทรวงยุติธรรมรับภาระหน้าที่ในการนี้ ส่วนงานการส่งเสริมงานตุลาการนั้นเป็นของใหม่ ซึ่งแต่เดิมมายังไม่เคยมี ก็จะทำให้งานนั้นไม่สะดวกร จึงได้จัดเป็นกองงานตุลาการขึ้นสำหรับทำหน้าที่เป็นสำนักงานของเลขาธิการ ก.ต. จัดเตรียมระเบียบวาระการประชุมของการประชุมของ ก.ต. ทำหนังสือแจ้งมติหรือความเห็น ก.ต. ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง จัดทำรายงานการประชุมนของ ก.ต. เพื่อเสนอที่ประชุมรับรอง จัดทำสมุดบัญชีรายชื่อข้าราชการตุลาการและอัตราเงินเดือนประจำปี รวบรวมข้อมูลเสนอ ก.ต. เพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบและแต่งตั้งข้าราชการตุลาการรวบรวมทะเบียนประวัติของข้าราชการตุลาการ เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกผู้ช่วยผู้พิพากษาและเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้ช่วยผู้พิพากษา ปฏิบัติงานอื่นตามที่ประธาน ก.ต. หรือที่ประชุม ก.ต. มอบหมาย มีกองสัมมนาและอบรมข้าราชการ ซึ่งมีหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการอบรมข้าราชการในระดับต่าง ๆ เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการอบรมผู้ช่วยผู้พิพากษาดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ จัดให้มีการสัมมนาข้าราชการระดับต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ จัดทำคู่มือการปฏิบัติราชการของข้าราชการตุลาการและตุลาการ กองวิชาการซึ่งเป็นกองการคดีเดิม ให้ทำหน้าที่เห็นเกี่ยวกับการแก้ไขกฎหมายรวมทั้งการร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กับกระทรวงยุติธรรมและศาลยุติธรรม ค้นคว้าและวิจัยข้อขัดข้องของงานทุกระดับของ กระทรวงยุติธรรมและศาลยุติธรรม วิเคราะห์กระบวนการพิจารณาของศาลเพื่อเสนอแนะ วิธีปรับปรุงการพิจารณาคดีให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ติดต่oprสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง การส่งหมาย ส่งเอกสารและสืบพยานในต่างประเทศ ตลอดจนเรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกันจาก อำนาจอศาลไทย ตรวจสอบและรวบรวมรายงานและสถิติคดีของศาล จัดทำรายงานประจำเดือน รายงานประจำปีและดำเนินการวิจัยสถิติเกี่ยวกับคดี เก็บรักษาสำนวนความของศาลทั่วประเทศ อาณาจักร และสำรวจทำลายสำนวนความตามกฎหมาย เป็นเจ้าหน้าที่จัดทำสารบาญกฎหมายเป็น เจ้าหน้าที่จัดทำนิตยสารดุลพินิจ ของกระทรวงยุติธรรม เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการทอลสมุดกลาง ของกระทรวงและศาลยุติธรรม การปรับปรุงส่วนราชการของกระทรวงยุติธรรมดังกล่าวข้างต้น จะเป็นพื้นฐานให้มีหน่วยงานสำหรับรับผิดชอบราชการศาลยุติธรรมขึ้นตามลักษณะงาน และเป็นการกระจายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของปลัดกระทรวง ให้แก่หัวหน้าส่วน ราชการ ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าอธิบดี ซึ่งมีผลให้ได้ผู้มีความรู้ความสามารถช่วยปลัดกระทรวง บริหารราชการของกระทรวงยุติธรรมให้ก้าวหน้า และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เป็นการผ่อน ภาระปลัดกระทรวงในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมราชการประจำในกระทรวง ทำให้ปลัดกระทรวง สามารถกำกับเร่งรัด ติดตามผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกระทรวงได้ตามนัยของ กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ ขอขอบคุณ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานตั้งข้อสังเกต ต่อสภาและท่านประธานว่า กระผมรู้สึกแปลกใจที่ทางรัฐบาลเอาเรื่อง ๒ เรื่องซึ่งก็อยู่ใน ประภาศของคณะปฏิวัติอย่างเดียวกัน คือการแบ่งหน่วยราชการเข้ามารวมด้วยกันเรื่องหนึ่ง คือเรื่องตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องตั้งกรมบังคับคดี และสำนักงาน ส่งเสริมงานตุลาการมารวมกัน เรื่องนี้ทำให้กระผมเองรู้สึกอึดอัดใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะบางสิ่ง บางอย่างก็อาจจะเห็นด้วย บางสิ่งบางอย่างไม่เห็นด้วยเอามาผูกกันไว้กระผมรู้สึกบางที่ก็ทำให้ ระวังไปว่าคณะรัฐมนตรีนี้ท่านมักจะมีอะไรดี ๆ อยู่เหมือนกัน ท่านผูกอะไรมาแปลก ๆ กระผมกราบเรียนท่านประธานได้เลยว่า สำหรับเรื่องทางด้านกระทรวงยุติธรรมนั้นกระผม ไม่ตั้งใจ และกระผมพร้อมจะสนับสนุน แต่กระผมยังข้องใจในเรื่องการตั้งสำนักงานเลขาธิการ

นายกรัฐมนตรีขึ้น กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ชี้แจงว่า รัฐบาลจะดำเนินการเรื่องนี้ในเรื่องแยกข้าราชการเมืองกับข้าราชการประจำ ซึ่งเป็นหลักการตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราจะพิจารณากันในวันพรุ่งนี้ ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ถูกตั้งแต่กระผมก็ขอประทันทตั้งข้อสังเกตไว้ว่า เรื่องแยกข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำนั้น ไม่ได้ทำที่สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแห่งเดียว มันจะต้องทำหมด ทำทุกแห่งและต้องทำกันอีกมาก แต่ทำไมรัฐบาลจึงรีบร้อนทำเฉพาะสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเท่านั้น คราวนี้อันนี้กระผมรู้สึกสงสัย นอกจากนั้นกระผมใคร่จะขอประทันทกราบเรียนว่า เท่าที่เป็นอยู่ในโครงสร้าง หรือในการแบ่งหน่วยราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี ในปัจจุบันนั้นมีสำนักงานหนึ่งเรียกว่าสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี กระผมเข้าใจว่าสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีมาเป็นเวลา ๑๐ กว่าปีแล้ว เอาเสียอย่างนี้ดีกว่า กระผมเองก็ไม่ทราบประวัติ ก็คงจะตั้งไว้เป็นสำนักงานสำหรับที่จะรับใช้ในทางการเมืองของท่านนายกรัฐมนตรีโดยเฉพาะ ในบัดนี้ตามร่างกฎหมายทั้งหมดที่เสนอมาร ๓-๔ ฉบับในเรื่องนี้นั้น ก็ดูจะหมายความว่า จะแยกตั้งเป็นสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นสำนักงานทางด้านการเมืองของนายกรัฐมนตรี แล้วแยกสำนักทำเนียบไว้เป็นข้าราชการประจำ คล้ายจะเป็นอย่างนั้น แต่กระผมคิดว่าเห็นจะไม่ใช่มากกว่า โดยเอาเรื่องข้าราชการการเมืองแยกจากข้าราชการประจำมาเป็นเครื่อง ซึ่งเราจะมาพูดกันเป็นเอาเหตุผลมาใส่ผลมากกว่า ดูคล้าย ๆ เรากำลังจะขยายอาณาจักรอะไรสักอย่างหนึ่งซึ่งเป็นวิถีชีวิตของระบบราชการไทย คือเพิ่มหน่วยงานให้มันมากขึ้น เพื่อจะได้เพิ่มตำแหน่งกันให้มาก ๆ ขึ้นอีก กระผมเห็นว่าทำไมจึงไม่ให้สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการของนายกรัฐมนตรีด้วย จะเปลี่ยนชื่อกระผมก็ไม่ว่า แต่นี่โปะขึ้นมาอีกเพิ่มขึ้นมาอีกทำไม กระผมไม่เข้าใจข้อนี้ อีกประการหนึ่งใคร่จะประทันทกราบเรียนท่านประธานสภาว่า กระผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า คณะรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ บ้านเมืองก็มีวิกฤตการณ์ต่าง ๆ นานามากมาย มีงานจะต้องทำอีกเยอะแยะ ท่านไม่ทำ ท่านชอบมาทำแบ่งหน่วยราชการอย่างนี้ ทั้ง ๆ ที่ภาระอย่างนี้นั้นไม่ควรจะเป็นของคณะรัฐมนตรีชุดนี้ ควรจะเป็นของคณะรัฐมนตรี ซึ่งจะมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ซึ่งเขาจะมันโยบาย มีการบริหารที่เขาจะเตรียมเนื้อเตรียมตัวมา เหตุไฉนคณะรัฐมนตรีชุดนี้ซึ่งอ้างนักหนาว่าเป็นคณะรัฐมนตรีชั่วคราว จึงกระทำการซึ่งผิดมัดเอาไว้อย่างนี้ โดยรีบจัดแจง โดยอ้างเรื่องแยก

ข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำในเรื่องซึ่งเป็นหลักใหญ่ แต่กระทำไปปลุกย่อยในเรื่องรายเดียวเท่านั้นเอง ซึ่งกระผมแปลกใจในข้อนี้สักประการหนึ่ง ใครที่จะประทานกราบเรียนอยากจะทำความจากท่านประธานก็ดีหรือจากคณะรัฐมนตรีก็ดี ว่ากระผมเองก็ไม่อยากจะทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องกระทรวงยุติธรรมซึ่งกระผมเห็นใจและอยากจะทำสนับสนุน ทำอย่างไรจะให้รัฐบาลถอนไปโดยแยกเอาแต่เรื่องกระทรวงยุติธรรมมา จะไม่ดีกว่าหรือ ซึ่งงานนี้ก็ต้องการให้ความยุติธรรมแก่การบังคับคดีเป็นการดำเนินการของฝ่ายตุลาการ ซึ่งกระผมเห็นความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง และขอสนับสนุนด้วย แต่เรื่องนี้ตัดออกไปเสียจะได้ไหม จะถอนคืนเอาไปเสียเรื่องสำนักทำเนียบฯ อะไรต่างๆ นานา สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เรื่องนี้ก็ไม่ต้องจำเป็นอะไรรับรองนักหนาซึ่งจะต้องทำเป็นเรื่องด่วน นี้กระผมขอประทานตั้งเป็นข้อสังเกตครับ

นายสมภพ ไทตระกิตย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงข้อสงสัยของท่านสมาชิกเกี่ยวกับการจัดตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่รัฐบาลได้เสนอการจัดตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและในขณะเดียวกัน ก็ได้เสนอการจัดตั้งกรมบังคับคดีและสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการในกระทรวงยุติธรรมขึ้นมาในร่างพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันนั้น ก็เพราะเหตุที่ว่าการแบ่งส่วนราชการของกระทรวงต่างๆ นั้น ได้รวมไว้ในกฎหมายเรื่องเดียวกัน คือประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ฉะนั้นเมื่อรัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดตั้งกรมขึ้นในกระทรวง ๒ กระทรวงพร้อมๆ กันเช่นนี้ ก็จำเป็นที่จะต้องแก้กฎหมายที่รวบรวมเกี่ยวกับกระทรวงขึ้นไว้ คือประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ ก็จำเป็นที่จะต้องเสนอมาในคราวเดียวกัน นี่เป็นประการแรกที่ได้เสนอทั้งกระทรวงยุติธรรมและสำนักนายกรัฐมนตรีขึ้นมาสำหรับประเด็นที่สองที่ท่านสมาชิกข้องใจว่า มีความจำเป็นอย่างไรและมีความเร่งด่วนในจึงจำเป็นที่จะต้องเสนอสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขึ้นมาในขณะนี้ กระผมขอกราบเรียนว่าจริงอยู่ในปัจจุบันนี้มีหน่วยราชการที่เรียกว่าสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีนี้ได้อุบัติขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร ๒๕๐๒ ในขณะนั้น ได้มีการปฏิรูประบบราชการต่างๆ โดยถือเอาระบบที่เรียกกันว่าในขณะนั้นเรา

ต้องการจะให้ฝ่ายบริหารเป็นฝ่ายบริหารที่เข้มแข็งขอประทานขออนุญาตใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ สตรอง ไพรม์ มินิสเตอร์ (Strong Prime Minister) ในเรื่องนั้น นายกรัฐมนตรีตามธรรมเนียม การปกครองนั้น ต้องการจะมีอำนาจต่าง ๆ และได้จำลองรูปในการที่จะจัดระบบในสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นทำนองเดียวกับไวท์เฮาส์ของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะงานใน สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีนั้น ถ้าหากวิเคราะห์ถึงการจัดหน่วยราชการและในระดับกองต่าง ๆ ก็จะได้เห็นว่าได้รวมเอาทั้งกองที่มีงานสภาพเกี่ยวกับการเมือง การปฏิบัติตามนโยบาย ของรัฐบาล ไปรวมไว้กับงานประจำซึ่งจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติอยู่ตลอดไปดังจะเห็นได้ว่าอย่างเช่น งานกองงานนายกรัฐมนตรี กองงานนโยบาย กองงานโฆษณา กองงานที่ปรึกษา ก็รวมอยู่ใน สำนักทำเนียบ ฯ แต่ในขณะที่เดียวกันสำนักทำเนียบ ฯ ก็มีงานประจำเช่นกองคลัง งานเกี่ยวกับการ พิธีการ การรักษาสถานที่ โรงพิมพ์ ซึ่งมีทั้งหน้าที่จัดท้าวสดุ้ให้แก่ส่วนราชการต่าง ๆ การ รวมงานที่มีสภาพทั้งทางการเมืองการปฏิบัติตามนโยบายของนายกรัฐมนตรี กับรวมงานที่เป็นงานประจำเอาไว้ในหน่วยเดียวกัน โดยมีผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานนั้น ถึงแม้ว่าจะ เป็นการเมืองเช่นนั้น ก็จะทำให้เห็นได้ว่าถ้าหากจะถือหลักที่ว่า จะห้ามไม่ให้ข้าราชการประจำ ดำรงตำแหน่งการเมืองแล้ว ก็ย่อมจะทำให้เห็นได้ว่างานประจำแท้ ๆ นั้นเองก็มีข้าราชการ การเมืองเข้ามาปกครองบังคับบัญชา และโดยสภาพในขณะนี้เอง กระผมก็อยากจะทราบเรียน ต่อไปว่า จากประสบการณ์ที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมาระยะ หนึ่งนั้น ท่านก็ได้มองเห็นข้อขัดข้องบางประการ และโดยเฉพาะในด้านที่ทำให้เกิดการครหา ได้มีอยู่หลายประการโดยเฉพาะคือในเรื่องเงินราชการลับของนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นหน้าที่ ของกองคลังที่จะต้องดูแลปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน ทั้งนี้ถ้าหากว่ายังเป็นข้าราชการ การเมืองที่รับผิดชอบอันนี้อยู่ ความข้องใจอย่างเช่นที่ท่านสมาชิกเคยข้องใจแล้ว และขจัด ไปไม่ได้เพราะหัวหน้าหน่วยราชการนั้น เป็นข้าราชการการเมืองที่เข้ามาและออกไปพร้อมกับ รัฐบาลแต่ในขณะเดียวกัน การสั่งการของงานเหล่านี้อาจจะผิดระเบียบอะไรต่าง ๆ เมื่อพ้น สภาพความเป็นรัฐบาลไปแล้ว ความรับผิดชอบนั้นจะติดตามได้ยาก นี่เป็นประเด็น ประเด็น หนึ่งที่เห็นว่า ถ้าหากจะมีวิธีการที่สามารถจะแยกการปฏิบัติราชการทำนองนี้ให้เด็ดขาดออก จากกันสมควรหรือไม่ ทางรัฐบาลพิจารณาแล้วเห็นว่าจะมีผลดีมากกว่าที่จะจัดให้มีส่วนราชการ ส่วนหนึ่งที่เรียกว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีเลขาธิการนายกรัฐมนตรีนั่นเองทำ

หน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ ในขณะที่เดียวกันก็ทำหน้าที่เป็นเลขานุการของนายกรัฐมนตรี ทำนองเดียวกับเลขานุการของรัฐมนตรีและก็มีรองเลขานุการนายกรัฐมนตรีทำนองเดียวกับ ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี สำหรับรัฐมนตรีอื่น ๆ แล้วก็ได้แยกงานที่มีสภาพทางการเมือง เช่นงานเกี่ยวกับกองงานที่ปรึกษาเพราะในระดับของการเมืองนั้นที่รัฐบาลมี รัฐบาลจำเป็น ต้องมีที่ปรึกษาอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีมีอยู่ในขณะนี้ ที่ปรึกษานั้นมีอยู่ในระดับต่าง ๆ ในสาขาวิชาการต่าง ๆ เมื่อเช่นนั้นแล้วก็จะจำเป็นต้องมีเครื่องมือ มีข้าราชการที่จะรับใช้ที่ ปรึกษาได้ ก็ต้องมีกองงานที่ปรึกษาในขณะเดียวกันก็อาจจะมียุทธศาสตร์หรือกองงาน นโยบายต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้รัฐบาลที่มาจากพรรคการเมืองนั้นสามารถที่จะนำนโยบายของ พรรคของรัฐบาลนั้นไปปฏิบัติได้โดยมีข้าราชการการเมืองเป็นผู้สอดส่องการปฏิบัติของ ข้าราชการประจำ นี่ก็เป็นเหตุผลอีกประการหนึ่ง คือปัญหาที่ท่านยังข้องใจอยู่ต่อไปว่า มี ความจำเป็นรีบด่วนอย่างไรที่จะต้องมาเสนอในขณะนี้ โดยเหตุที่ว่าที่ท่านอ้างว่าเป็นรัฐบาล ชั่วคราว เรื่องนี้เองรัฐบาลก็ได้พิจารณาอยู่เหมือนกัน ทั้งได้ตระหนักดีว่าอาจจะได้รับการ ตั้งข้อสังเกตจากท่านสมาชิกแต่เมื่อได้ใคร่ครวญถึงหน้าที่ ถึงความจำเป็นในบางประการที่ เป็นภาระที่รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบต่อไป รัฐบาลก็ตระหนักดีอยู่ว่า เป็นรัฐบาลชั่วคราว แต่โดยที่รัฐบาลจะฟื้นสภาพไป เมื่อมีรัฐบาลใหม่เข้ามา เมื่อมีการเลือกตั้งแล้วเท่านั้น รัฐบาล เห็นว่าสิ่งใดที่เป็นข้อบกพร่องสิ่งใดที่จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติ สำหรับที่จะไปให้สอดคล้องกับ หลักการที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญนั้นแล้วก็ขอที่รัฐบาลนี้จะรีบจัดกระทำเสียให้เป็นที่เรียบร้อย เพื่อให้รัฐบาลใหม่สามารถเข้ามาใช้ส่วนราชการนี้ได้โดยทันที่ที่สอดคล้องกับระบบที่ กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ การที่จัดหน่วยงานนี้ก็เปรียบเสมือนได้ว่า เราเป็นเจ้าของบ้านที่อยู่ จะต้องพ้นจากไปก็จำเป็นต้องมองดูว่าสภาพของบ้านเมืองนั้นเป็นอย่างไร มีอะไรบกพร่อง มีอะไรจะปรับปรุงตกแต่งให้เหมาะสมกับสภาพของบุคคลที่จะเข้ามาอยู่ใหม่นั้น จะเป็น อย่างไร ก็จัดทำเท่าที่เห็นว่าเหมาะสม โดยเอาประสบการณ์ที่ได้ผ่านมาแล้วในช่วงระยะเวลา หนึ่งเข้ามาเป็นบรรทัดฐานในการปรับปรุง นอกจากนี้ความจำเป็นอีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่า สภาพการณ์รับหลักการเห็นชอบด้วยกับหลักการนี้มันย่อมมีวิธีการปฏิบัติต่อไปเพราะเหตุว่า มีการจัดตั้งกรมขึ้นใหม่นั้น ก็จะมีการแยกข้าราชการออกมาส่วนหนึ่งจากกรมเดิม ทำหน้าที่ อันนี้ ข้าราชการเหล่านั้นจะได้รับแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ใหม่ โดยขณะนี้เดือนตุลาคมเป็นเดือน

เริ่มต้นของปีงบประมาณ ก็จำเป็นต้องมีการแต่งตั้ง ถ้าหากได้กระทำโดยเร็วก็ย่อมจะเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการที่ได้รับแต่งตั้งให้ทัน เริ่มต้นตั้งแต่ปีงบประมาณเป็นต้นไป นี่ก็เป็นเหตุผลอีกประการหนึ่งที่คิดว่าจำเป็นต้องขอความร่วมมือจากสภาที่จะต้องขอรับเสนาอมาในขณะนี้ นี่ก็เป็นเหตุผลที่กระผมขอกราบเรียนถึงความประสงค์ของการเสนอนี้

นายมารุต บุณนาค : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเห็นด้วยในหลักการทั่วไป ในแง่ของทางด้านกระทรวงยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการยกฐานะกองบังคับคดีล้มละลาย และกองบังคับคดีแพ่งขึ้นเป็นกรม แต่กระผมมีความสงสัยบางประการ เฉพาะเกี่ยวกับสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ จากคำแถลงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในเรื่องงานของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการนั้นเท่าที่ได้ฟังอย่างละเอียด กระผมจำได้ว่าเป็นงานของกองการคดีเดิม ซึ่งขึ้นอยู่กับสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และเป็นงานบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระผมมีความสงสัยว่า ถ้าหากว่าสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการได้ตั้งขึ้นเช่นนั้นแล้ว จะมีความเป็นอิสระแค่ไหน เพียงไร ถ้าหากว่าสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการตั้งขึ้นแล้วยังขึ้นอยู่กับภายใต้บังคับบัญชาของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ก็รู้สึกว่าการประโยชน์อันใดไม่ถ้อยจะได้ เพราะเหตุว่าเท่าที่ปฏิบัติกันอยู่ทุกวันนี้เป็นเรื่องที่ยังมีความข้องใจกันอยู่ในกระบวนการยุติธรรมทุกสาขา เพราะเราฟังกันด้วยความไม่สบายใจที่ในบางครั้งทางสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมเสนอรายชื่อโยกย้ายแต่งตั้ง เลื่อนผู้พิพากษาขึ้นไปก็มักจะมีการขัดแย้งกันในที่ประชุมคณะกรรมการตุลาการเป็นประจำ ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่จะเกิดขึ้นบ่อยนัก กระผมจึงอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าสำนักงานแห่งนี้ตั้งขึ้นแล้ว การบังคับบัญชาสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการนี้จะขึ้นกับใคร จะคงขึ้นอยู่กับกระทรวงยุติธรรมหรือสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมอย่างเต็มหรือไม่ หรือว่าท่านมีนโยบายจะให้ขึ้นอยู่กับบัญชาของคณะกรรมการตุลาการโดยให้มีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง กระผมขอเรียนถามในปัญหานี้ครับ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาที่ว่างานส่งเสริมงานตุลาการนี้จะขึ้นอยู่กับใครนั้น กระผมขอเรียนว่าก็คงจะต้องขึ้นอยู่กับสำนักงานปลัดกระทรวง แต่ว่าเป็นงานที่ทำโดยหลักวิชา เพราะฉะนั้นหลักฐานต่าง ๆ ที่อยู่ในงานของส่วนราชการนี้ก็จะเป็นข้อที่เอาไปใช้อ้างในที่ประชุมคณะกรรมการตุลาการหรือ

ที่เรียกว่า ใน ก.ต. ได้ซึ่งกระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์และดีกว่าที่จะทำอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะเหตุว่าที่ทำอยู่ในปัจจุบันนี้นั้น ส่วนใหญ่ก็อยู่ในสำนักงานปลัดกระทรวง ส่วนกองการคดีนั้นไม่ได้ทำหน้าที่อันนี้ เพราะฉะนั้นถ้าแยกงานอันนี้ออกมาก็เป็นส่วนราชการ มีเลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบ รวบรวมรายงานต่าง ๆ ขึ้นไว้เป็นหลักฐานเพื่อใช้เป็นข้อเท็จจริงที่ไม่อาจจะเขียนได้ ก็จะเป็นประโยชน์แก่ผู้พิพากษาศาลาการทั้งหลาย ในการที่จะแต่งตั้งโยกย้ายหรือว่าให้บำเหน็จความชอบ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าและส่วนที่จะให้ไปขึ้นอยู่กับกรรมการตุลาการนั้น เนื่องจากการกรรมการตุลาการไม่อยู่ในฐานะเป็นสถาบันหรือเป็นส่วนราชการที่จะรับผิดชอบในอันนี้ได้ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องอยู่กับสำนักงานปลัดกระทรวง

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมาแล้ว กระผมมีข้อคิดเห็นและข้อสังเกตใครจะกราบเรียนต่อสภานี้ดังต่อไปนี้

ประการแรก กระผมใคร่จะตั้งข้อสังเกตว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภานี้ที่รัฐบาลเสนอมาเป็นเรื่องตัวนั้น กระผมก็เห็นใจครับว่า บางเรื่องนั้นจะต้องรีบดำเนินการให้ทันต่อความต้องการความจำเป็นของประเทศชาติบ้านเมือง แต่ว่าในระยะที่ผ่านมา มาที่รู้สึกว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติเป็นเรื่องตัวนั้น ไม่ได้เปิดโอกาสให้สมาชิกสภานี้ได้ทำการศึกษาร่างพระราชบัญญัติแต่ละเรื่องนั้นตามสมควรเลย ยกตัวอย่างเมื่อเข้าที่รัฐบาลเสนอร่างเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืชเข้ามา ก็เสนอตอนเช้าก็พิจารณากันตอนเช้า แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติที่ปรากฏอยู่ในสภานี้ก็เช่นเดียวกัน ก็รับเมื่อเช้า เมื่อเช้าเราก็ไม่มีโอกาสที่จะพิจารณาแล้ว ก็เพราะว่ามีเรื่องอื่นที่จะต้องพิจารณาอยู่มาตอนบ่ายนี้ก็มาพิจารณาอย่างนี้ กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติก็คงจะมีความรู้สึกเช่นเดียวกับกระผม ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เข้ามาในสภานี้ควรที่จะเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ศึกษาพิจารณาส่งหน้าในเวลาอันพอสมควร เพราะว่าถ้าหากว่าผ่านไปโดยมีข้อบกพร่องผิดพลาดไปแล้วมันก็จะเกิดความเสียหายแก่ชาติบ้านเมืองไม่น้อย อันนี้กระผมก็ขอตั้งข้อสังเกตไว้ เผื่อว่าถ้าโอกาสหน้าอย่างน้อยก็เปิดโอกาสให้สมาชิกได้มีโอกาสได้มีเวลาศึกษาพอสมควรสัก ๑ สัปดาห์หรืออะไรทำนองนั้น ก็จะเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ปรึกษาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามสมควร สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมจะไม่พิจารณาในรายละเอียดหรือในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะแต่จะขอตั้งข้อสังเกต

โดยทั่ว ๆ ไปว่า การขยายหน่วยราชการก็ดี หรือว่าการตั้งหน่วยราชการเพิ่มเติมก็ตั้นั้น ถ้าหากว่ามันเป็นเรื่องรีบด่วนหรือเรื่องความจำเป็นนั้น มันก็น่าจะสนับสนุน แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่ารัฐบาลเสนอมาท่านก็มีทางที่จะให้เหตุผลว่ามีความจำเป็นอย่างไรนั้นเป็นเรื่องด่วนอย่างไร แต่ว่าถ้าหากว่าเราพิจารณาในระดับชาติหรือในระดับของประเทศแล้วในระดับทุกกระทรวง-ทบวงกรม แล้วเราจะเห็นว่าการที่จะขยายงานก็ดี หรือว่าการที่จะเพิ่มส่วนราชการก็ดีเราก็ควรที่จำค่านึงถึงทรัพยากรที่จำกัด ถ้าหากว่าเราหันไปพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้ว เราจะเห็นว่างบประมาณแต่ละปีนั้น งบประมาณเดือนและงบอื่น ๆ ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลโดยตรงแก่ประชาชนหรือว่าแก่ประเทศชาติส่วนรวม แล้วมันก็มีมาก แน่นนอนครับ ข้าราชการเราก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีส่วนปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการต่าง ๆ แต่ว่าในปัจจุบันนี้เราจะเห็นว่าจำนวนข้าราชการของเรานั้นมันมากมายเหลือเกินนับเป็นจำนวนหลายแสนคน แล้วก็ถ้าหากว่าเราไปดูตามกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ เราจะเห็นว่าข้าราชการที่บรรจุเข้าไปแต่ละปีนั้นนะ มีงานหรือไม่มีงานก็ปรากฏเห็นกันอยู่แล้ว ก็มีงานไม่คุ้มกับเงินภาษีอากรที่ราษฎรเขาได้เสียมา งบประมาณปีหนึ่งเราจะเห็นว่า ถ้ากระผมจำไม่ได้ จะต้องจัดสรรเป็นเงินเดือนไว้ ๖๐-๗๐ เปอร์เซนต์ แล้วส่วนที่เหลือนั้นก็จะไปถึงประชาชนจริง ๆ เหลือจากส่วนที่รั่วไหลไปอีกแล้วมันก็มีเพียงไม่กี่เปอร์เซนต์ แล้วก็ข้าราชการที่มีจำนวนมาก ๆ อย่างนี้ มันก็ส่งผลจะก่อให้เกิดงบประมาณแบบภาระกันต่อไปอีก แบบภาระในเรื่องบำเหน็จบำนาญ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญเดี๋ยวนี้นี้ ก็ยังไม่มีมาตรการแก้ไขเพิ่มเติมให้มันเหมาะสม ถ้าหากว่ารับราชการมานานได้รับเงินเดือนเต็มอย่างไร เมื่อออกจากราชการไปแล้วก็ได้รับเงินเดือนร้อยละร้อยเปอร์เซนต์เต็ม อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งแน่นอนครับ ผู้ที่รับราชการก็หวังที่จะได้รับการตอบแทนบ้างตามสมควร แต่ว่าภาระที่ประชาชนจะต้องแบกนั้นมันมีมาก ถ้าเราดูในงบประมาณแผ่นดินแล้ว เราจะเห็นว่าภาระที่จะต้องแบกเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญนั้นมันเพิ่มขึ้นทุกปี เท่าที่กระผมจำได้เมื่อ ๒-๓ ปีที่แล้ว มีประมาณ ๔๐๐-๕๐๐ ล้านบาท แล้วปีนีดูเหมือนจะเพิ่มขึ้นเกือบ ๑,๐๐๐ ล้านบาท อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความรู้สึกว่าการที่เราจะปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมหรือการที่เราจะเพิ่มหน่วยราชการหรือขยายงานหน่วยราชการนี้ กระผมอยากเห็นว่ารัฐบาลนี้หรือรัฐบาลต่อไป มีโครงการรวมไว้ทุกกระทรวงทบวงกรม ถ้าหากว่าเป็นไปได้แล้ว ก่อนที่จะเพิ่มขยายงานนี้ ควรจะพิจารณาว่ากรมไหนแผนกไหน กระทรวงไหน มีข้าราชการล้นเหลือ ล้นงานแล้ว ก็

ควรที่จะมีการขยายถ้าหากว่ากรมกองไหนที่ไม่มีความจำเป็นหรือเห็นว่าความจำเป็นเกี่ยวกับบ้านเมืองมีน้อยก็ควรจะยุบเลิกไปเสีย ซึ่งกระผมคิดว่ากระทรวงทบวงกรมทั้งหมดที่มีอยู่ปัจจุบันนี้มีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงกันอีกไม่น้อย แล้วก็นอกจากนั้นข้าราชการส่วนกลางกับข้าราชการส่วนภูมิภาคนี้ก็ได้ไม่ได้สมดุลกัน ข้าราชการส่วนภูมิภาคไม่มีโอกาสที่จะได้รับความเสนอภาคในการปฏิบัติงาน ความสะดวกสบายอะไรต่างๆ พวกนี้ก็อยู่ในฐานะเสียเปรียบข้าราชการในส่วนกลาง เพราะฉะนั้นการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการส่วนภูมิภาคมันก็ตกอยู่ในฐานะที่ว่าเมื่อไม่มีอะไรเสนอภาค เมื่อไม่มีความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควรแล้ว ผลงานมันก็ไม่ปรากฏเท่าที่ควร ข้าราชการส่วนภูมิภาคนี้เป็นข้าราชการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เพราะฉะนั้นเมื่อความสมดุลมันไม่มีอย่างนี้แล้ว การปฏิบัติหน้าที่ที่จะก่อให้เกิดผลแก่ประชาชนโดยตรง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอประทานโทษครับ คุณแน่ใจหรือว่าอยู่ในประเด็น

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ครับ กระผมขออภิปรายให้เห็นว่าการที่จะขยายงานนี้ควรที่จะไปถึงผล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมรู้สึกจะไปไกลเหลือเกิน ความจริงมันเรื่องขอเพิ่มในสำนักนายกรัฐมนตรี และในกระทรวงยุติธรรม ๒ แห่งเท่านั้นนะ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาละจะไปเถอะครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : กระผมก็อยากจะให้เห็นว่า การที่จะขยายงานนี้ครับก็ควรที่จะคำนึงถึงส่วนรวมกันในระดับกระทรวงทบวงกรมทุกอย่างด้วย ไม่ใช่ว่าอยากจะขยายงานอะไร ก็มาขยายงานเฉพาะแคบๆ เฉพาะกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ควรที่จะพิจารณาในระดับทุกกระทรวงเพื่อที่จะปรับปรุงให้มันได้สัดส่วนกัน ความมุ่งหมายของกระผม อยากจะตั้งข้อสังเกตอย่างนั้นครับ สำหรับประเด็นอันนี้ กระผมก็อยากจะฝากไว้สำหรับที่คณะรัฐบาลชุดนี้จะได้พิจารณา ขอขอบคุณครับ

นายสมภพ โทตระภักดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงเพื่อคลายความข้องใจของท่านสมาชิกเกี่ยวกับเรื่องปัญหาที่ว่า การตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจะเป็นการเปลี่ยนแปลงงบประมาณหรือไม่ ถ้าหากท่านสมาชิกจะกรุณาดูในระเบียบวาระที่ ๑๐ แล้ว ก็จะเห็นได้ว่า การจัดตั้งสำนักเลขาธิการรัฐมนตรีนั้นมิใช่เป็นการขยายงาน แต่เป็นการแยกหน่วยงานหน่วยงานหนึ่งนั้นออกมาเป็น ๒ หน่วย และโดยถือหลักประหยัด ก็คือโอนกองต่างๆ ที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันนี้รวมทั้งข้าราชการ และทรัพย์สินต่างๆ ของสำนักทำเนียบฯ ที่มีอยู่เดิมนั้นมารวมขึ้นมา และเรียกว่าเป็นสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่ได้มีการตั้งกองต่างๆ ขึ้นใหม่ ส่วนตำแหน่งอัตราเงินเดือนก็มีในอัตราบัญชีเงินเดือนข้าราชการฝ่ายการเมืองอยู่แล้ว ได้กำหนดเอาไว้แล้ว มีงบประมาณแล้ว เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนเพื่อความสบายใจว่าไม่ได้เป็นการขยายงานเท่าใด เป็นแต่เพียงแบ่งงานออกมาเป็น ๒ หน่วย และเรียกหน่วยงานใหม่นั้นเรียกว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

นายอมร จันทรมบูรณ์ : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อสงสัยครับ เรื่องสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และเรื่องกระทรวงยุติธรรม กระผมจะอภิปราย กระผมอยากกราบเรียนตาม ๖ ๗ ๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า ในการปรับปรุงกระทรวงยุติธรรมนั้น เพราะเหตุใดกระทรวงยุติธรรมจึงไม่นำเอากรมอัยการและกรมราชทัณฑ์หรือหน่วยงานอื่นนั้นเข้ามารวมอยู่ในกระทรวงยุติธรรมด้วย กระผมขอกราบเรียนถามก่อนที่กระผมจะอภิปราย

นายกิตติ สิทธิพันธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุที่ไม่ได้รวมเอากรมราชทัณฑ์เข้ามาตั้งที่ท่านสมาชิกท่านข้องใจนั้น ก็เพราะเหตุว่าทั้ง ๒ กรมนั้น เป็นของมหาดไทย กระทรวงยุติธรรมไม่มีอำนาจที่จะไปเอากรมของกระทรวงอื่นมาปรับปรุงในกระทรวงยุติธรรมได้ครับ

นายอมร จันทรมบูรณ์ : ขอขอบคุณครับ ประการแรกนั้น กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านก่อนที่เห็นว่า เพราะเหตุใดนั้น รัฐบาลถึงได้นำเอา ๒ เรื่องนี้มารวมอยู่ในประกาศคณะปฏิวัติฉบับเดียวกัน ความจริงแล้ว รัฐบาลมีทางที่จะแยกออกได้ โดยแยก

ออกเป็น ๒ ฉบับ ฉบับที่ ๑ ก็เป็นเรื่องการแก้ไขเฉพาะสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และอีกฉบับหนึ่งนั้นก็เป็นเรื่องหนึ่งก็คือ กระทรวงยุติธรรม ดังนั้นการที่รัฐบาลได้นำเอา ๒ เรื่องนี้มารวมกันนั้น กระผมก็ไม่ทราบเจตนาที่แน่ชัดว่า ท่านจะเอาเรื่องใดเป็นเรื่องหลัก สำหรับประการแรกนั้น สำหรับเรื่องสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีนั้น กระผมสงสัยเช่นเดียวกับท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติหลายท่านตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กล่าวถึงงานประจำกับงานการเมืองนั้น เป็นความจริงเช่นนั้น แต่ว่าถ้าหากว่าเราสามารถแยกงานประจำออกจากงานการเมืองได้ สำนักทำเนียบนายกฯ นั้นก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นสำนักทำเนียบฯ อีกต่อไป เพราะงานประจำนั้นสามารถที่จะรวมกับสำนักงานปลัดกระทรวงได้ แต่ถ้าหากว่าเราต้องการจะแยกงานการเมือง เราก็ตั้งสำนักงานใหม่ขึ้นมาเป็นสำนักการเมือง ดังนั้นการที่แยกหน่วยงานออกมาโดยไม่จำเป็นแล้ว กระผมคิดว่านับวันข้างหน้าหนี้รายจ่ายของรัฐก็จะจ่ายไปในเรื่องเงินเดือนนั้นมากเกินไป งานประจำนั้นก็ไปรวมกับงานประจำได้ ไม่จำเป็นที่จะต้องแยกออกมาเป็น ๓-๔ อย่าง อันนี้ก็เป็นเรื่องของสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีกับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำหรับเรื่องกระทรวงยุติธรรมนั้น กระผมได้เคยกล่าวไว้หลายครั้งแล้วว่า กระทรวงยุติธรรมนั้นไม่ได้หมายถึงศาลยุติธรรมหรืองานธุรการของศาลยุติธรรม และไม่มีที่ไหนในโลกนั้นที่มีงานธุรการของศาลยุติธรรมพร้อมทั้งมีรัฐมนตรีรับผิดชอบในสภา รัฐมนตรีที่รับผิดชอบในสภานั้น ซึ่งเราเรียกว่ารัฐมนตรียุติธรรมนั้น ความจริงแล้วรับผิดชอบในเรื่องการสอบสวน เมื่อเข้าในเองสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็ได้ขยายอำนาจของพนักงานอัยการในด้านการสอบสวนให้กว้างขวางขึ้น แต่เพราะเหตุใดงานสอบสวนนั้นจึงไม่มีรัฐมนตรีโดยตรงที่จะรับผิดชอบต่อสภานี้ ซึ่งกระผมหมายถึงว่าสภาข้างหน้านั้นก็คือสภาตัวแทนของรัฐ ทั้ง ๒ เรื่องนี้กระผมมีความเห็นเป็นการส่วนตัวว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเสนอมาในระยะนี้เลย เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่า ในการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมนั้น สิ่งที่จะต้องคำนึงถึงในภายหลังก็คือความรับผิดชอบต่อสภานิติบัญญัตินี้ การปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมที่จำเป็นก็คือหน่วยงานหรือรัฐมนตรีที่จะต้องรับผิดชอบต่อสภานี้ แต่ไม่ใช่หน่วยงานขยายงานประจำ กระผมจึงเห็นว่า ถ้าหากว่ากระทรวงยุติธรรมนั้นจะนำเอากรมอัยการ กรมราชทัณฑ์ หรือหน่วยงานอื่นซึ่งเกี่ยวกับกฎหมายนั้นมารวมอยู่กับกระทรวงยุติธรรม ทั้งนี้เพื่อให้มีรัฐมนตรีรับผิดชอบต่อสภานี้ สิ่งนี้จึงจะเป็นสิ่งที่รีบด่วน และสิ่งที่รีบด่วนด้านอื่นนั้นก็มิได้อยู่เป็นอัน

มากเป็นต้นว่า การปรับปรุงกระทรวงเกษตรฯ จะต้องให้มีทบทวนปฏิรูปที่ดินเพื่อที่จะให้มีรัฐมนตรีรับผิดชอบต่อสภานี้ หรือว่าทบทวนพัฒนาชุมชน ซึ่งจะตั้งขึ้นในกระทรวงยุติธรรม เพื่อให้มีรัฐมนตรีรับผิดชอบต่อสภานี้ สิ่งนี้เป็นความจำเป็นรีบด่วน เพราะเป็นโครงสร้างที่จะให้คณะรัฐมนตรีข้างหน้านั้นมีรัฐมนตรีที่รับผิดชอบต่อสภานี้ สิ่งที่รีบด่วนที่เราคิดว่าเห็นอยู่ในร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ความจริงไม่ใช่เรื่องรีบด่วน เพราะว่ามีได้มีบุคคลซึ่งจะต้องตั้งตำแหน่งขึ้นใหม่เพื่อที่จะรับผิดชอบต่อสภานี้' กระผมเห็นว่าถ้าหากว่ากระทรวงยุติธรรมจะรับนโยบายนำเอากระทรวงนั้นเป็นกระทรวงกระบวนการยุติธรรม กระผมไม่เคยเห็นเมืองไหนที่มีรัฐมนตรียุติธรรมรับผิดชอบแต่เฉพาะเรื่องตุลาการของศาล ไม่มีที่ไหนครับ มีเมืองไทยนี้ และกำลังจะขยายงานกว้างขึ้น ๆ อย่างที่ท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติกงท่านได้กล่าวไว้ เรากำลังจะสร้างอาณาจักรทุกกระทรวง สร้างอาณาจักรนครครับ กระผมอยากให้เห็นว่าเป็นการปรับปรุงที่สร้างความรับผิดชอบให้แก่สภานิติบัญญัติแห่งชาติในอนาคตมากกว่าที่จะเป็นการปรับปรุงที่ขยายงานประจำ ขอขอบคุณครับ

นายสุชน ชื่นสมจิตต์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุชน ชื่นสมจิตต์ กระผมมีความเห็นด้วยกับท่านสมาชิก ขอประทานโทษ ขอเรียนถาม คือ พันเอก สมคิด ในแง่ที่ว่าระยะนี้รัฐบาลได้เสนอกฎหมายเข้าสภากระทันหัน แล้วก็สมาชิกไม่ได้พิจารณากันอย่างถ่องแท้ขึ้นบ่อย ๆ อาจจะทำให้เห็นว่าสภานี้พิจารณากฎหมายแล้วก็ผ่านไปได้ง่าย ๆ เพราะฉะนั้นกระผมว่าเราควรจะได้อภิปรายกันให้ละเอียดและให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนจริง ๆ โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมมีความเห็นโดยบริสุทธิ์ใจว่า ยังไม่สมควร กระผมยังมีความคิดเห็นว่า ขณะนี้บ้านเมืองน่าจะได้อภิปรายทำงานทางด้านอื่นให้หนักยิ่งขึ้นมากกว่าที่จะมาร่างอ้ายเรื่องที่ยังไม่จำเป็นในเรื่องเร่งด่วน แล้วกระผมมีความคิดว่าการเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสภานั้น ขอพูดด้วยความเห็นส่วนตัวว่าจะเกี่ยวเนื่องกับเรื่องตำแหน่ง คือรัฐบาลชุดนี้จะออกไปในไม่ช้านี้ ความกระตือรือร้นของรัฐบาลหรือท่านนายกฯ เองก็คงจะไม่มี ความกระตือรือร้นเท่าไรที่จะเสนอกฎหมายฉบับนี้ เพราะมีเรื่องที่ท่านจะต้องเป็นห่วงเป็นใยอยู่อีกมาก กระผมมีความคิดเห็นว่าข้าราชการประจำนั้นแหละเป็นตัวสำคัญที่เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสภาเพราะไม่ช้าคณะรัฐบาลชุดนี้จะออกไป ข้าราชการประจำที่เป็นตัวตั้งตัวตีในการเสนอกฎหมายฉบับนี้จะ

ได้รับตำแหน่งต่างๆ แทน เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่น่าจะต้องพิจารณากันให้ลึกซึ้งพอสมควร การทำงานในระยะนี้กระผมเห็นว่าเราควรจะทำเรื่องเร่งด่วนเสียก่อนจริงอยู่ที่ทางรัฐบาลได้กล่าวไว้ว่าบ้านมันยังไม่เรียบร้อย ก่อนที่จะออกจากบ้านนี้ไปก็ควรที่จะได้ดูแลบ้านให้เรียบร้อย ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ กระผมก็มีความคิดเห็นว่าบ้านขณะนี้ เรื่องนี้มันไม่ใช่เรื่องเร่งด่วนแล้วไม่ใช่เรื่องที่จะต้องทำในขณะนี้ บ้านของท่านที่ว่าไม่เรียบร้อยนั้นมันมีมากเป็นปัญหาที่ยิ่งที่สุด รัฐบาลก็ดำเนินการไม่เป็นไปในทางที่เหมาะสม โจทย์ร้ายชุกชุม ยิ่งกัน จับกันไม่ได้ นี่ทำไม่ไม่ปราบปรามให้เป็นผลจริงจังกันขึ้นมาหรือค่าครองชีพที่ขึ้นสูงหรือความยุ่งเหยิงในการเดินขบวนต่างๆ อะไรต่างๆ เหล่านี้รัฐบาลควรจะต้องรีบทำก่อน เรื่องนี้ยังไม่ใช้เรื่องเร่งด่วน เพราะฉะนั้นกระผมว่ายังไม่สมควรที่จะปรับปรุงในระยะนี้ แล้วตำแหน่งดังกล่าวนี้ที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วว่าน่าที่จะเป็นตำแหน่งทางด้านการเมืองมากกว่าที่จะเป็นตำแหน่งประจำ ตำแหน่งประจำในทำเนียบนายกรัฐมนตรีก็มีแล้ว คือตำแหน่งปลัดสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี แล้วเรื่องอะไรจะต้องไปแต่งตั้งเอาเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรีเป็นประจำอีกกระผมยังไม่เข้าใจ นอกจากจะเข้าใจว่าเป็นการกระทำเพื่อราชการประจำด้วยกันเอง ที่จะเอาตำแหน่งเสียก่อน ก่อนที่ตัวแทนของประชาชนต่อไปจะเข้ามา กระผมคิดว่างานบางอย่างจำเป็นที่จะต้องดำเนินงานทางการเมือง เพราะฉะนั้นตำแหน่งนี้ก็ควรที่จะเป็นทางด้านการเมือง ให้เป็นตำแหน่งทางการเมือง และเห็นว่าสภานี้ไม่น่าที่จะรับกฎหมายฉบับนี้ด้วยเหตุผลดังที่ได้กราบเรียนเอาไว้แล้ว

นายประจวบ ทองอุไร : ท่านประธานสภาที่เคารพ ความจริงกระผมเองก็เพิ่งได้รับร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้เมื่อตอนเช้านี้ก็ไม่รู้จะมีเวลาได้อ่านละเอียดล่อ กระผมก็ได้อาศัยคำอธิบายหรือคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมแต่ว่าเมื่อกระผมมาพลิกดูกฎหมายซึ่งพ่วงกันเข้ามา คือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ซึ่งอยู่ข้างท้ายนี้ ก็เลยทำให้มองเห็นเจตนาของคณะรัฐมนตรีที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาอย่างรีบด่วน ก็เพื่อจะตบตาสมาชิกสภานี้ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านได้ชี้แจงว่าการแบ่งส่วนราชการใหม่นี้ไม่ได้มีการเพิ่มภาระอะไรขึ้นที่เป็นการแยกหน่วยงานซึ่งมีอยู่แล้วมาตั้งขึ้นใหม่ แต่ในขณะเดียวกันท่านก็ไม่ยอมอธิบายว่า การตั้งสำนักนายกรัฐมนตรี

มนตรีขึ้นใหม่นี้ ท่านต้องมีตำแหน่งชั้นพิเศษเพิ่มขึ้นอีก เช่น ตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยให้ถือเป็นตำแหน่งการเมือง แต่ในขณะเดียวกันท่านก็เปลี่ยนแปลงตำแหน่งเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี เป็นตำแหน่งข้าราชการประจำ คือ กระทบรู้สึกว่าคุณคิดหรือเหตุผลของรัฐบาลที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา ถึงแม้ว่าจะอ้างว่าจะทำด้วยเจตนาอันดี จะวางระเบียบแบบแผนไว้ให้รัฐบาลชุดต่อไปโดยอาศัยประสบการณ์หรือข้อบกพร่องในระหว่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่บริหารประเทศ อยู่ในขณะนี้ แต่ในเวลาเดียวกันกระผมก็ใคร่ขอให้สภานี้ได้ระลึกถึงความจริงข้อหนึ่งว่า นายกรัฐมนตรีทุกวันนี้ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีซึ่งบริหารประเทศโดยอาศัยธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรเป็นนายกรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจมาก ท่านจำเป็นต้องมีสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีแบบเดียวกับทำเนียบประธานาธิบดีสหรัฐฯ แต่ว่ากฎหมายที่เราจะแก้ไขนี้จะมีผลใช้บังคับภายหลังเมื่อประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่แล้ว คณะรัฐบาลชุดใหม่หรือนายกรัฐมนตรีคนใหม่จะต้องมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ใช่เป็นนายกรัฐมนตรีที่ราชรถเคยเข้ามา นั่งเก้าอี้อย่างที่แล้วมาอีกท่านไม่จำเป็นต้องมีที่ปรึกษามากมาย เพราะเหตุว่าท่านมาจากประชาชน ท่านมีพรรคการเมืองซึ่งมีเสียงข้างมากในสภาคอยให้คำแนะนำปรึกษา ผิดกับนายกรัฐมนตรีซึ่งดำรงตำแหน่งในปัจจุบันนี้ เพราะเหตุว่าท่านมิได้มาจากประชาชน ท่านก็จำเป็นต้องหาที่ปรึกษามาตั้ง หรือต้องมีสำนักทำเนียบฯ สำหรับให้เป็นเครื่องมือที่ท่านจะได้สั่งงานต่าง ๆ ด้วย เหตุนี้กระผมจึงเห็นว่า การจะเอาข้อบกพร่องหรือความไม่สมบูรณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในคณะรัฐบาลชุดนี้มาเป็นแบบอย่างสร้างไว้สำหรับรัฐบาลชุดต่อไป จึงเป็นสิ่งที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเราได้เตรียมตัวเตรียมใจว่าต่อไปนี้จะปกครองกันด้วยระบอบประชาธิปไตย ซึ่งนายกรัฐมนตรีอยู่ในความควบคุมของสภาผู้แทนราษฎรหรืออยู่ในความควบคุมของประชาชน อำนาจของนายกรัฐมนตรีก็จะมีได้เฉพาะเพียงเท่าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่ให้ความไว้วางใจหรือให้การสนับสนุน จะทำอะไรทุกอย่างอย่างเป็นอยู่เวลานี้ไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น กระผมก็เห็นว่า การที่จะวางระเบียบแบบแผนต่าง ๆ เอาไว้นี้ น่าจะไม่เหมาะสม และกระผมก็อยากจะขอร้องให้รัฐบาลได้ล้มเลิกความคิดนี้เสีย โดยถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กลับคืนไปเสียจะดีกว่าปล่อยให้ตกไป เพราะเหตุว่าเท่าที่กระผมได้ฟังเสียงดูท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ส่วนมาก ก็รู้สึกว่ารัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาด้วยเจตนาอันไม่สุจริตนัก คือต้องการสร้างตำแหน่งไว้ให้ข้าราชการการเมือง ซึ่งอาจจะต้องพ้นไปให้เปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการประจำ ฉะนั้นถ้าหากว่ายังขึ้นนำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกให้บังคับ กระทบผมก็คิดว่าเราจะหวังเห็นรัฐบาลในระบบอบประชาธิปไตยอย่างที่เราคิดเอาไว้คงจะไม่ได้ เพราะว่าเราวางรูปแบบไว้สำหรับรัฐบาลซึ่งไม่ใช่ประชาธิปไตยเสียแล้ว ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมอยากจะขอเตือนท่านสมาชิก เวลาพูดถึงท่านนายกรัฐมนตรีนั้นครับ ราชรถมาเกยบ้างอะไรบ้างนี้ ความจริงท่านแรกอาจจะจริง แต่คนที่สองนี่สภานี้เองเป็นคนส่งผมไปเชิญท่านมาเป็น ฉะนั้นไปว่าท่านราชรถเกยอะไรเกยความจริงผมไปเกยท่านเองแหละ ก็ถ้าเมื่อเดียวท่านโกรธขึ้นมาลาออก เลยเกยไม่อยู่ละก็จะลำบาก

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธานสภานิติบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทำให้สภาเสียเวลาโดยใช้เหตุ และทำให้แลเห็นได้ชัดว่า เหตุใดรัฐบาลชุดนี้จึงไม่สามารถแก้ปัญหาอะไรต่าง ๆ ได้เลย เพราะรัฐมนตรีต้องมานั่งเสียเวลาได้กฎหมายที่ไม่น่าจะต้องเสนอมาต่อสภา ควรจะไปนั่งทำงานของตัวเอง ควรจะไปแก้ไขปัญหาอะไรต่าง ๆ แต่ระยะ ๒-๓ วันที่ผ่านมาได้เห็นอย่างชัดเจนแล้วว่า โฉมหน้านโยบายของรัฐบาลชุดนี้เป็นอย่างไร กระทบผมไม่กล่าวในที่นี้ แต่เพียงจะชี้ให้เห็นว่า กฎหมายฉบับนี้นั้นไม่ควรที่จะได้รับการสนับสนุน กระทบผมจะอธิบายและขอทราบเรียนแต่เพียงสั้น ๆ ที่เกี่ยวกับประเด็นที่กระทบข้องใจ การที่จะแยกสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีออกมาแล้วก็เอามาตั้งเป็นสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ผู้ที่ทราบเรื่องนี้ดีหลายคนตั้งแต่สมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ปฏิวัติ ตำแหน่งของเลขาธิการนายกรัฐมนตรีนั้นมีอยู่ แต่ต่อมาเพื่อที่จะสร้างตำแหน่งนี้ให้มีหลักฐานมั่นคงขึ้น ต้องการจะยกฐานะขึ้นก็ให้เป็นเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แต่ที่นี้ครั้นเมื่อมีความคิดความอ่านมากขึ้น มีปลัดบัญชาการ มีที่ปรึกษาอะไรต่ออะไรเต็มทำเนียบไปหมดก็เลยต้องสร้างฐานะของเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขึ้นเป็นเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นเครื่องที่ชี้ให้เห็นชัดเจนแล้วว่า ผู้ที่มาดำรงตำแหน่งนี้ คือเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและเป็นผู้ที่จะเป็นคอบทวยลูกกระเดือกกับนายกรัฐมนตรีในการที่จะดำเนินนโยบาย ครั้นแล้วรัฐบาลชุดนี้มาสร้างสถานการณ์ สร้างเหตุผลบอกว่าจะเอางานการเมืองมาอยู่กับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กระทบผมอยากจะ

ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งท่านก็อธิบายอย่างคล่องแคล่วว่องไวอยู่เสมอ ๆ ว่า การกระทำเช่นนั้นเหลืออยู่ที่กอง ในสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี เหลืออยู่ ๓-๔ กองเท่านั้น กระจงจะอ่านให้ท่านฟัง เหลือแต่ส่วนการเงิน กองสถานที่ กองโรงพิมพ์ เสร็จแล้วยังมีเลขาคิการทำเนียบนายกรัฐมนตรีซึ่งควบคุม ๓ กองนี้เท่านั้นละครับ แล้วตำแหน่งของเลขาคิการนี้เทียบเท่ากับอะไร ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ เทียบเท่ากับปลัดกระทรวง ปลัดกระทรวงนี้คุม ๓ กองเท่านั้นแล้วเทียบกับปลัดกระทรวงอื่นเขาเป็นอย่างไรบ้าง สิ่งเหล่านี้กระจงไม่อยากจะใช้คำพูดของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ แต่ท่านพูดไว้นั้นเหมาะเจาะ จะไม่ซ้ำ สภาพนี้ก็จะกลายเป็นสภาที่สะดวก เป็นสภาสะดวก เราเคยกล่าวหาคนอื่นเขามากมาแล้ว กระจงอยากจะขอให้สภาพนี้ได้ทำหน้าที่ให้ชัดเจนให้แน่ชัด และให้รัฐบาลท่านได้เห็นเสียที่ว่า การเสนอกฎหมายแบบสะดวก ๆ น้อยๆ ทำอีกเลย ที่หลังอย่าทำขอให้พยายามที่จะใช้เวลาของสภานี้ให้เป็นประโยชน์เรามีเรื่องอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งท่านสมาชิกหลายท่านได้พยายามจะชี้ด้วยความระมัดระวัง ด้วยความสุภาพอ่อนโยนต่อรัฐบาลที่หึงหุ้มแยมใส่อยู่นี้ ว่าท่านควรจะมีเรื่องอื่น ๆ ที่จะทำอีกมากมายหลายประการ แต่เปล่า ท่านเสนอกฎหมายต่าง ๆ เช่นเสนอกฎหมายขนส่งนี้ ซึ่งไม่ได้ศึกษาเลยต้องถอนไปแล้ว เสนอกฎหมายโรงงานนี้มีข้อดีข้อเสียเลยทำให้เราไม่รู้จะทำอย่างไรได้ต้องรับหลักการไป อย่างเมื่อวานนี้เราก็ตกลงยอมรับกฎหมายไปโดยที่ต่อไปนี้สภาต้องรับหลักการหมดละ เพราะรัฐบาลท่านยอมให้แก้หลักการหมด จะไม่มีกฎหมายฉบับไหนเลยที่ไม่ผ่านสภา เพราะว่าเมื่อสภานอกว่าขอหลักการอย่างนี้ รัฐบาลท่านก็แก้ แล้วตกลงรัฐบาลทำอะไรกัน อย่างนี้แหละครับ กระจงอยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพ และอยากจะขอกราบเรียนต่อสภานี้ว่า รัฐบาลนี้ได้ทำหน้าที่โดยเหมาะสมเรื่องเหล่านี้รัฐบาลควร จะยอมรับว่าสำนักเลขาคิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี คือตัวเลขานุการ คือจักรกลของนายกรัฐมนตรี ทีนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็ตามนิสัยของท่าน อ้างบอกว่าต่อไปนี้จะไม่ใช่เป็นคณะรัฐบาลที่ สดรอง เอกเชคคิวิฟ (strong executive) ใช้คำของท่าน จะเปลี่ยนแล้ว การที่แยกสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีมาตั้งขึ้นใหม่ แล้วก็ยังมีเลขาคิการ ทำเนียบนายกรัฐมนตรี แต่มันทำให้นายกฯ หมดอำนาจน้อยลงไปไหม มันลด สดรอง เอกเชคคิวิฟ ออธอริตี (strong executive authority) ลงไปไหม จะมีหน่วยมากขึ้นอีก ทางที่ดีแล้ว ท่านควรจะไปตัดจำนวนที่อยู่ในสำนักปลัดนายกรัฐมนตรี กระจายออกไปให้อยู่กระทรวง

อื่นเขาเสียบ้าง นั้นแหละครับ คือการที่จะลดอำนาจของนายกรัฐมนตรีหรือว่าจะเรียกว่าคือ การ เดลีเกต เพาเวอร์ (delegate power) ของนายกรัฐมนตรี เราก็ใช้กันแต่พร่ำเพรื่ออยู่เสมอว่าจะ สตรอง เอกเซคคิวทิฟ ถ้าจะพูดกันจริงๆ แล้ว ถ้าเราจะพูดถึงหลักการในปัจจุบันนี้โดยไม่ต้องการเผด็จการ นายกรัฐมนตรีควรจะเข้มแข็งนี้ละถึงเวลาที่เราจะต้องมี สตรอง เอกเซคคิวทิฟ แล้วแต่ไม่ใช่ว่ากระผมมาเสนอว่าควรจะต้องมีเผด็จการ เพราะฉะนั้นทางที่เราจะเดินกันนี้เราไม่เดินละครับ เราเดินย้อนลู้อย่นรอยกันอยู่อย่างนี้ แล้วก็มาอภิปรายพร่ำเพรื่อกันอยู่ในสภาเช่นนี้ กระผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่มีอะไรเลยที่เราควรจะรับหลักการได้กระผมเสียตายครับ เสียตายที่ว่ามีเรื่องเกี่ยวกับกระทรวงยุติธรรมอยู่ในนี้ด้วย แล้วก็ เสียตายเช่นเดียวกับเมื่อวานนี้มีหลักการดี ๆ อย่างนั้น กระผมจึงไม่ได้คัดค้านเลย แต่กระผมว่ากฎหมายฉบับนั้นใช้ไม่ได้เลย แต่จะไม่พูดอีกก็จะมียกกฎหมายฉบับไหนที่ให้อำนาจรัฐมนตรีพิจารณาตามที่เห็นสมควร ๕ แห่ง ๑๐ แห่ง มีอยู่ ๒๐ กว่ามาตราเท่านั้น ปล่อยให้รัฐมนตรีมีอำนาจใช้พิจารณาญาณได้ ๕ แห่ง ๑๐ แห่งด้วยกัน แต่เมื่อท่านยอมแก้หลักการทั้งหมด ทำให้พวกเราสามารถแก้ไขให้เหมาะสม กระผมก็ไม่คัดค้าน แต่สำหรับกฎหมายฉบับนี้กระผมเห็นว่าสภาเรานี้ถ้าหากให้ทำหน้าที่โดยเหมาะสมแล้ว หากไปรับหลักการอันนี้นอกจากจะแสดงให้เห็นว่าสภานั้นมีได้ใช้พิจารณาญาณว่าอะไรคือเรื่องด่วน อะไรคือเรื่องที่ต้องทำหรืออะไรที่เหมาะสมแล้วเราจะถูกครหาด้วยประการทั้งปวง

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขออนุญาตรบกวนเวลาของสภาที่จะต้องมาชี้แจง เพราะเหตุว่ามีข้อข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่าน ที่จริงรัฐบาลได้ตระหนักดีว่าการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินั้น ก็ย่อมจะแน่นอนละว่าหากเป็นเรื่องเร่งด่วนท่านสมาชิกก็อาจจะเห็นว่ายังไม่มีความจำเป็นหรืออะไรต่าง ๆ ซึ่งกระผมก็ได้กราบเรียนถึงเหตุผลไปแล้ว และที่ท่านสมาชิกคนสุดท้ายบอกว่าเสียเวลา กระผมก็งั้นใจ เพราะเหตุว่าท่านเองก็อภิปรายใช้เวลาพอสมควรสำหรับในเรื่องของเหตุผลประการแรก กระผมอยากจะกราบเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจคือเท่าที่ได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกรู้สึกว่าคุณจะไปบนหลักการอยู่ ๒ ประการ หลักการที่กระผมกำลังกราบเรียนต่อท่านอยู่ขณะนี้ นั้น เป็นหลักการที่

แยกกรม ๆ เดียวออกมาเป็น ๒ กรม โดยเดิมนั้นกรมเด็ยวั้นนั้นะในปัจจุบันนี้เรียกว่าสำนัก
 ทำเนียบฯ มีงานทั้งที่เป็นงานการเมืองและงานประจำรวมอยู่ในกรมเดียวกัน งานการเมือง
 นั้นก็ได้แก่กองงานที่ปรึกษา กองงานนโยบาย กองงานนายกรัฐมนตรีกองงานปลัดบัญชาการ
 ส่วนงานประจำนั้นก็มียกบางส่วนของ กณพาหนะ กองงานโรงพิมพ์ ซึ่งเป็นงานที่ใหญ่มาก
 เพราะเราได้รับพิมพ์เอกสารจากราชการต่าง ๆ แล้วยกกองพิทักษ์ คือการจะรับทูตรับอะไรต่าง ๆ
 นั้นเองก็มีพิธีการอยู่มาก ในลักษณะที่มีงานประจำและการเมืองอยู่ในส่วนราชการเดียวกันนั้น
 รัฐบาลได้พิจารณาแล้วจากระยะเวลาที่ผ่านมา สภาพความเหมาะสมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
 ก็เห็นว่าควรจะได้จัดระเบียบให้แก่วัฒนบาลชุดใหม่ที่จะมาใน ๓-๔ เดือนข้างหน้าเสีย จึงได้
 แยกออกมาเป็น ๒ กรม เรียกว่าสำนักทำเนียบฯ ที่เป็นปัจจุบันอยู่โดยเหลือเฉพาะงานประจำ
 จริง ๆ ส่วนงานที่เป็นการเมืองนั้น ก็มาอยู่ในสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการ
 นายกรัฐมนตรีนั้นก็มีอยู่แล้วในสมัยก่อนก่อนมีการปฏิบัติเมื่อ ๒๕๐๒ ในสมัยก่อนที่จอมพล
 สฤษดิ์ ธนะรัชต์ จะขึ้นมาปรับปรุงงานในสำนักนายกรัฐมนตรี เลขานุการของนายกา นั้น
 เรียกเลขาธิการนายกรัฐมนตรีส่วนเลขานุการของคณะรัฐมนตรีนั้นเรียกว่า "เลขานุการรัฐมนตรี"
 และเรียกว่า "สำนักเลขานุการรัฐมนตรี" นี้ทุกกระทรวงก็มีสำนักเลขานุการรัฐมนตรี และสำ
 นัคนายกา นั้นเองก็มีสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีอยู่แล้ว แต่ต่อมาก็ได้ยุบ แล้วมาเปลี่ยน
 เป็นสำนักบริหารนายกรัฐมนตรี สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี สำนักงบประมาณก็ได้เกิดขึ้น
 อะไรต่าง ๆ โดยให้ตัวข้าราชการเป็นการเมืองทั้งสิ้น ที่นี้ในปัจจุบันได้พิจารณาเห็นว่าที่ท่าน
 สมาชิกข้อมใจว่ารัฐบาลเสนอนี้อาจจะแอบแฝงมาเพื่อที่จะช่วยข้าราชการบางท่านซึ่งในปัจจุบันนี้
 ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองอยู่แล้วจะให้ไปเป็นข้าราชการประจำจึงได้มาเสนอตั้งกรม
 นี้ แต่ความจริงไม่ใช่เช่นนั้น เป็นคนละหลักการ หลักการนี้ต้องการแยกแต่เพียงแยกงานของ
 กรมเด็ยวออกมาเป็น ๒ กรม เพื่อให้มีกรมสำหรับข้าราชการการเมือง ข้าราชการการเมือง
 นั้นคือผู้ที่เข้ามาพร้อมกับรัฐบาลและออกพร้อมกับรัฐบาลเป็นเครื่องมือของรัฐบาล ของพรรค
 การเมืองที่ได้เป็นรัฐบาลเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากหลักการนี้มีความถูกต้องแล้ว ปัญหา
 จะโยงไปสู่ข้อสงสัยของท่านสมาชิกคือตามระเบียบวาระที่ ๔ ที่ได้ขอปรับปรุงตำแหน่งบาง
 ตำแหน่งเช่น เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ซึ่งในปัจจุบันนี้เป็นข้าราชการการเมือง เลขาธิการทำ
 เนียบนายกรัฐมนตรีซึ่งปัจจุบันนี้เป็นข้าราชการการเมืองและเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่ง

ชาติ ซึ่งปัจจุบันนี้เป็นข้าราชการการเมือง ๓ ตำแหน่งนี้ ตามระเบียบวาระที่ ๔ ก็ได้ขอแก้ไขออกมาให้เป็นข้าราชการประจำเสียความจริงกระผมอยากจะทราบเรื่องถึงเหตุผลของการที่ได้เปลี่ยนตำแหน่ง ๓ ตำแหน่งนั้นเป็นข้าราชการประจำ เมื่อถึงระเบียบวาระนั้น แต่เมื่อท่านสมาชิกมีความข้องใจและกลับเห็นว่าการเปลี่ยนตำแหน่ง ๓ ตำแหน่งนั้นเองเป็นเหตุผลที่แท้จริง แต่การแยกกรมหรือการตั้งกรมออกมานี้เป็นเหตุผลที่เอามาบังหน้า ด้วยเหตุนี้เองกระผมจึงต้องขออนุญาตท่านประธานขอชี้แจงถึงระเบียบวาระที่ ๔ ไปเสียเลย สำหรับตำแหน่ง ๓ ตำแหน่งที่เป็นข้าราชการการเมืองอยู่ในปัจจุบันนี้ คือเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติที่เป็นข้าราชการการเมืองนั้น เท่าที่กระผมได้ยกร่างกฎหมายมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๒ ดังได้แก้ไขอยู่ในบางตำแหน่ง อาจจะทราบเรียนได้ว่า เป็นการเปลี่ยนตำแหน่งนั้นเพื่อบุคคล เพราะเหตุที่ว่าในรูปการปกครองของประเทศไทยนั้น เป็นรูปการปกครองระบบรัฐสภา ไม่ใช่ระบบประธานาธิบดีแบบสหรัฐอเมริกา เราจะใช้ระบบนั้นไม่ได้ที่จะเอาระบบข้าราชการต่าง ๆ ตามแผนผังของสำนักทำเนียบประธานาธิบดีนั้นไม่ได้เพราะเหตุที่ว่า ประเทศไทยมีคณะรัฐมนตรี จำเป็นต้องมีเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มีนายกรัฐมนตรี มีรองนายกรัฐมนตรี จำเป็นที่จะต้องมีสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เพื่อให้มีเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แต่โดยที่ภายหลังการปฏิวัติ พ.ศ. ๒๕๐๒ และผู้ทำการปฏิวัติในขณะนั้นต้องการที่จะเป็นรัฐบาลที่เข้มแข็ง จึงขอประทานเรียกว่า สตรอง เอกเซคคิวทีฟ (strong executive) ฉะนั้นจึงได้ปรับปรุงกลไกของสำนักนายกรัฐมนตรีออกมาในรูปของสำนักทำเนียบประธานาธิบดี ฉะนั้นตำแหน่งเดิมที่เป็นข้าราชการประจำ อย่างเช่นเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เดิมเป็นข้าราชการประจำมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ก็มาเปลี่ยนเป็นข้าราชการการเมืองเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๒ เลขาธิการนายกรัฐมนตรีนั้นเดิมาก็เปลี่ยนมา กลายเป็นสำนักทำเนียบ แต่ทว่าโครงสร้างหรือขอบเขตของงานของสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีนั้นไม่ได้ทำเฉพาะในด้านของทางการเมืองเท่านั้น ไม่เหมือนกับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีของกระทรวงทั้งหลาย สำนักเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรีในปัจจุบัน งานประจำมีครั้งต่อครั้งกับงานการเมืองและงานประจำที่สำคัญ กระผมได้ทราบเรียนแล้วว่าเป็นเรื่องงานพิธีการ เพราะเหตุว่านายกรัฐมนตรีนั้นเองจำเป็นที่จะต้องต้อนรับแขกเมืองต่าง ๆ ในการที่ต้อนรับแล้วมีภารกิจมากมายงานโรงพิมพ์สำนักทำเนียบฯ ซึ่งเป็นแหล่งพิมพ์เอกสารของราชการ

ทั้งหมด รวมทั้งการจัดหาวัสดุให้แก่ส่วนราชการทั้งหมดอีกด้วย นอกจากนี้กองการบำรุงรักษา
 สถานที่และยานพาหนะ ยานพาหนะปัจจุบันก็มีร้อยละกว่าครึ่งที่จะต้องดูแล สถานที่ที่อยู่ ณ
 หลาย ๆ จังหวัด ลักษณะงานเช่นนี้ประกอบกับมีงานบางส่วนที่เป็นงานนโยบายอย่างเช่นงาน
 นโยบายของนายกรัฐมนตรี กองนโยบายภายในภายนอก กองงานปลัดบัญชาการ กองงาน
 คณะที่ปรึกษา ก็เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว รัฐบาลจึงเห็นว่าควรที่จะแยกออกเป็น ๒ กรม ส่วน
 ตำแหน่งที่เป็นข้าราชการการเมืองนั้นก็ได้มาพิจารณาอย่างเช่นเลขาธิการคณะรัฐมนตรี คือ
 กระผมได้ทราบเรียนแล้วว่า เดิมนั้นเป็นตำแหน่งประจำมีเทียบเท่าปลัดกระทรวง คณะรัฐบาล
 ปัจจุบันก็ได้พิจารณาว่า การที่รัฐบาลสมัยหนึ่งเปลี่ยนตำแหน่งเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจาก
 ข้าราชการประจำมาเป็นข้าราชการการเมืองนั้น เป็นการเหมาะสมหรือไม่ ก็ได้มาวิเคราะห์ดูแล้ว
 คณะรัฐมนตรีส่วนข้างมากก็เห็นว่าการที่มีเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นข้าราชการการเมือง
 นั้น มีผลเสียมากกว่าผลดี เพราะเหตุที่ว่าเลขาธิการคณะรัฐมนตรีนั้นเป็นผู้ที่จัดระเบียบวาระ
 สำหรับคณะรัฐมนตรีพิจารณาตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี จดมติคณะรัฐมนตรีเพื่อส่งไป
 ยิงกระทรวงต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติตามมตินั้น ๆ และโดยเฉพาะในการที่จะต้องรายงานผลการติด
 ตามการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีให้แก่คณะรัฐมนตรีได้ทราบ ว่าได้ปฏิบัติตามมติดังไร
 และโดยเฉพาะในการกำหนดระเบียบวาระให้แก่คณะรัฐมนตรีนั้น เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 นั้นเองจำเป็นต้องรู้ความเป็นมาของแต่ละเรื่อง เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มีมติไปแล้วเมื่อ ๔-๕ ปี
 นั้นหรือ ๒-๓ ปีนั้นมีความต่อเนื่องกัน เลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะต้องรายงานให้คณะ
 รัฐมนตรีได้รู้ว่าเรื่องนั้น ๆ ได้เคยมีมติไว้อย่างไร ผลปฏิบัติของกระทรวงที่เกี่ยวข้องนั้นได้ออก
 ไปในรูปใด มีผลดีผลเสียอย่างไร ลักษณะการเช่นนี้ที่เลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ปฏิบัตินั้นก็มอง
 กันเห็นแล้ว เป็นงานประจำเป็นงานที่ควรจะได้มีบุคคลนั้นเองอยู่ประจำหน่วยนี้มา เพราะ
 จะเป็นการสะดวกและเป็นประโยชน์แก่รัฐบาลที่เข้ามาใหม่มากกว่าที่รัฐบาลนั้นเองจะเอาพวก
 ของตัวเข้ามาเป็นเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ซึ่งอาจจะทำให้การปฏิบัติงานในด้านของการเป็น
 เลขาธิการคณะรัฐมนตรีนั้นไม่เหมาะสมไม่เหมือนกับการเป็นข้าราชการประจำดังเช่นสมัย
 ก่อน ด้วยเหตุนี้เองจากที่มีประสบการณ์ ในบางครั้งที่มีข้าราชการการเมืองเป็นเลขาธิการ
 คณะรัฐมนตรี ก็ทำให้เกิดมีบางอย่างที่ทำให้กลายเป็นนักการเมืองไปมากกว่าจะทำหน้าที่เป็น

ผู้รับผิดชอบในหน่วยงานนั้น ระบบการที่ให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นข้าราชการประจำนี้ เป็นระบบที่ประเทศต่างๆ ที่เขามีคณะรัฐมนตรีนั้น เขาก็ถือเป็นหลักว่าจะต้องเป็นข้าราชการประจำเป็นตัวยืนที่จะรับใช้รัฐบาลทุกคณะที่เข้ามาบริหารประเทศในอันที่จะให้ข้อมูลข้อเท็จจริงต่างๆ เกี่ยวกับผลงานที่ได้ปฏิบัติมาแล้วของรัฐบาลชุดต่างๆ นี่เป็นเหตุผลประการหนึ่งสำหรับเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรีที่ขอเปลี่ยนเป็นข้าราชการประจำจากตำแหน่งการเมืองเป็นตำแหน่งประจำ ก็ดังที่กระผมได้กราบเรียนไว้ว่าเมื่อได้แยกสำนักเลขาธิการทำเนียบฯ ออกมาเป็นสำนักงานเลขาธิการนายกฯ หรือนัยหนึ่งก็เลขาธิการนายกฯ นั้นเอง ก็เป็นข้าราชการการเมือง งานที่เกี่ยวกับการเมืองทั้งหลายก็มอบไปรวมไว้ในสำนักเลขาธิการนายกฯ ส่วนงานประจำที่แท้จริงก็ควรจะเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาที่เป็นข้าราชการประจำที่เป็นตัวยืนอยู่สำหรับรัฐบาล รับใช้รัฐบาลทุกสมัยที่จะเข้ามา เพราะเหตุว่าเป็นงานเกี่ยวกับสถานที่ เกี่ยวกับอะไรต่างๆ เพราะเหตุนั้นก็ชอบที่จะเป็นข้าราชการประจำส่วนปัญหาที่สมาชิกบางท่านเห็นว่าควร จะรวมกับสำนักปลัดนายกรัฐมนตรีนั้น รัฐบาลเองก็ได้พิจารณาเห็นว่าขณะนี้สำนักปลัดฯ ก็มีงานมากอยู่ แต่ขณะนี้เมื่อความเป็นไปการปฏิบัติมาเป็นระยะเวลาถึง ๑๕ ปี มีหน่วยงานนี้ อยู่ในนามของสำนักทำเนียบฯ ก็ชอบที่จะให้คงอยู่ต่อไปอีกระยะเวลาหนึ่ง จะเหมาะสมประการใดก็คอยดูกันต่อไป ท่านอาจจะเอาไปรวมกับสำนักปลัดฯ ก็ได้ซึ่งถ้าหากว่าคณะรัฐบาลที่จะเข้ามาใหม่มีนโยบายที่จะปรับปรุงระเบียบบริหารราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้นก็จะพิจารณาคราวเดียวกัน แต่ในขณะนี้ดังที่กระผมกราบเรียนแล้วว่า เพื่อที่จะให้มีหน่วยงานแยกออกไปเท่านั้น ส่วนเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองนั้น เดิมก็เป็นข้าราชการประจำ แต่ในบางครั้งเมื่อประมาณ ๕-๖ ปีนี้มีความจำเป็นที่รัฐบาลอยากจะได้ท่านผู้หนึ่งซึ่งท่านเกษียณแล้วเข้ามาเป็นหัวหน้าหน่วยราชการนี้ จึงได้แก้กฎหมายมาเป็นข้าราชการการเมือง เพื่อให้สามารถแต่งตั้งท่านได้ เพื่อให้ท่านมาช่วยในฐานะเลขาธิการสภาความมั่นคงได้ ฉะนั้นเมื่อบัดนี้ตัวท่านผู้นั้นก็ได้พ้นราชการไปแล้ว ก็ควรที่จะได้ปรับปรุงตำแหน่งเลขาธิการสภาความมั่นคงให้กลับมาเป็นข้าราชการประจำอยู่ดังเดิม นี่เป็นข้อมูลความจริงที่อยากจะกราบเรียนท่านสมาชิก ซึ่งจะเห็นได้ว่าไม่ได้เกี่ยวกับหลักการของการที่จะให้ข้าราชการที่เคยเป็นการเมืองอยู่แล้วกลับมาเป็นข้าราชการประจำนั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับส่วนราชการนี้ นี่เป็นความมุ่งหมายที่จะเตรียมไว้ในลักษณะที่พอสมควรควรสำหรับรับรัฐบาลชุดหน้า อีกประการหนึ่งกระผม

ขอกราบเรียน เพราะเหตุว่ามีท่านสมาชิกข้องใจอยู่คนหนึ่ง คือเกี่ยวเรื่องกระทรวงยุติธรรม ว่ากระทรวงยุติธรรมนั้นมีความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องมาตั้งกรมขึ้นอีก ๒ กรมในขณะนี้ แล้วเมื่อคิดจะปรับปรุงกรม ๒ กรมนี้แล้ว ทำไมถึงไม่เอากรมอัยการหรือกรมราชทัณฑ์เข้ามารวมด้วย แล้วท่านเห็นว่ากรณีเช่นนี้ควรจะทำถ้าหากแต่เพียง ๒ กรมนี้ไม่ควรจะทำในขณะนี้ กระผมก็อยากจะเรียนชี้แจง กระผมในฐานะที่ไม่ใช่ผู้พิพากษาเป็นคนนอก เป็นข้าราชการ ท่านทั้งหลายก็ทราบอยู่แล้วว่าตำแหน่งประจำกระผมเป็นอะไรที่กระทรวงยุติธรรมมีนโยบาย ในขณะนี้ที่ขอตั้งกรมบังคับคดีและสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการนั้น โดยเฉพาะงานกรมบังคับคดีนั้นก็เพราะเหตุที่มองเห็นแล้วว่ากองบังคับคดีล้มละลายในปัจจุบันและกองบังคับคดีแพ่งนั้น ปริมาณงานเพิ่มมาก เพราะเหตุว่าเป็นงานที่ครอบคลุมทั่วราชอาณาจักร ปริมาณงานมาก ข้าราชการก็มาก การที่มอบหมายให้แต่เพียงผู้อำนวยการกองรับผิดชอบงานล้มละลายซึ่งนับวันคดีล้มละลายก็มีทุนทรัพย์มากมายเป็นจำนวนหลาย ๆ ล้านบาท ในรอบปีหนึ่ง เป็นภาระอันหนักแก่ปลัดกระทรวงที่จะรับผิดชอบทั้ง ๒ กอง จึงเห็นว่าเมื่อปริมาณของงานนั้นเองมีมากมายเช่นนี้ ก็ควรจะรวมเสีย แล้วเรียกว่ากรมบังคับคดี มีอธิบดีเป็นผู้รับผิดชอบ นี่เป็นเหตุผลประการแรกที่จัดตั้งกรมบังคับคดี เพราะโดยถือลักษณะ ปริมาณงานที่มีมากเกินกว่าความรับผิดชอบของระดับผู้อำนวยการกอง มาถึงสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ งานของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการนี้กระผมเองก็อยากจะขอกราบเรียนว่า การที่ท่านทั้งหลายก็ได้ตระหนักแล้วมักจะพร่ำพูด แม้แต่ท่านสมาชิกที่อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง การเสนอให้มีการโอนกรมอัยการและกรมราชทัณฑ์มา ท่านก็เคยกล่าวในสภานอกว่า ศาลนั้น สกปรก สำนักงานปลัดกระทรวงไม่ได้ดูแลอะไรต่าง ๆ ทำไมศาลจึงเป็นเช่นนี้ในสายตาของท่าน ในสายตาของคนอื่น ก็เพราะเหตุว่าขาดหน่วยงานที่จะคอยดูแล ด้วยเหตุนี้เองนอกจาก จะในด้านของทางด้านวัตถุที่ยังมีความไม่เหมาะสม แม้แต่ในด้านกาปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาเองก็ควรจะได้รับการปรับปรุง และการปรับปรุงนั้นจะให้ผู้พิพากษาแต่ละศาลทำการนั้นเอง ท่านก็มีภาระขอบเขตรับผิดชอบอยู่มาก เพราะท่านมีหน้าที่รับผิดชอบในการพิจารณาพิพากษา อรรถคดีอยู่แล้ว และด้วยเหตุนี้เองกระทรวงยุติธรรมจึงเห็นว่าถ้าจะสร้างหน่วยงานขึ้นมา หน่วยหนึ่งที่เรียกว่าสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ โดยมีงานที่จะรับผิดชอบในด้านของการ จัดทำงานของ ก.ต. คือคณะกรรมการตุลาการ ซึ่งเทียบได้กับ ก.พ. ให้เป็นกิจจะลักษณะก็

ย่อมจะมีประโยชน์ เพราะในขณะนั้นนั้นละ คณะกรรมการ ก.ต. นั้นเองไม่มีหน่วยงานของ
 สำนักงานเลขาธิการสำหรับกรรมการ ก.ต. ได้อาศัยข้าราชการบางคนประมาณ ๕-๖ คนทำงาน
 ให้ ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นกองอย่างแท้จริง ไม่เคยมีเครื่องมือของตนเอง แล้วในการที่จะป้อนข้อ
 มูลต่าง ๆ ให้กรรมการตุลาการได้พิจารณานั้นเองก็อาจจะบกพร่องไป ทำให้ดีให้เหมาะสมเท่า
 ที่เป็นอยู่ไม่ได้ ส่วนในด้านของการจะเพิ่มพูนประสิทธิภาพให้แก่ผู้พิพากษาก็เช่นเดียวกัน ขาด
 หน่วยงานที่จะป้อนข้อมูลต่าง ๆ การจะอบรมผู้พิพากษานั้นเองก็ขาดเจ้าหน้าที่ที่จะค้นหาการ
 อบรมอะไรต่าง ๆ หรือจัดระบบการอบรม ด้วยเหตุนี้เองเมื่อมองเห็นว่าระบบกฎหมายต่าง ๆ ก้าว
 หน้าไปมาก ระบบอะไรต่าง ๆ การปกครองก็เปลี่ยนแปลงไป สมควรที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้
 ผู้พิพากษา ก็คิดกันว่าถ้าหากมีหน่วยงานหนึ่งที่เรียกว่า กองอบรมสัมมนา จัดให้มีการอบรม
 ผู้พิพากษาในบางระดับ บางกลุ่มทุก ๆ ปี เข้าทำนองเดียวกับกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งวิทยาลัย
 การปกครองสำหรับข้าราชการ ก็ย่อมจะเป็นผลดี นอกจากนั้นก็ยังมีกองวิชาการสำหรับที่จะ
 จัดทำระเบียบคู่มือปฏิบัติสำหรับผู้พิพากษา อะไรต่าง ๆ ก็ย่อมจะเป็นประโยชน์ การที่จัดตั้ง
 ๒ กรมขึ้นมา นี้ รัฐบาลนี้หรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็มองเห็นในความรับ
 ผิดชอบที่ท่านได้รับแต่งตั้งเข้ามาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม สิ่งใดยังบกพร่องใน
 กระทรวงยุติธรรม ท่านชอบที่จะแก้ไขเพราะฉะนั้นในการแก้ไขนี้เองก็หมายความว่า เป็นการ
 เสริมสร้างข้อบกพร่องที่มีอยู่ในกระทรวงยุติธรรมในขณะนี้ให้สมบูรณ์ดียิ่งขึ้น นี่เป็นหลักการ
 ที่ท่านได้เสนอ จึงเสนอ ๒ กรมนี้ขึ้นมาเพราะฉะนั้นสำหรับ ๒ กรมที่ท่านสมาชิกขอเสนอ
 ว่า ทำไมถึงไม่เอากรมนี้กรมนี้มา ท่านอ้างถึงว่ากลไกกระบวนการยุติธรรมจะต้องมี กรม
 ราชทัณฑ์ กรมอัยการ เข้ามาร่วมอยู่ด้วย ท่านเห็นว่าเป็นกรมที่ควรจะต้องทำ กระผมก็อยาก
 จะขอทราบเรียนว่า กรมราชทัณฑ์ก็ดี กรมอัยการก็ดี ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ย่อมจะทราบ
 อยู่แล้วว่าเวลานี้สังกัดกระทรวงใด สังกัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม ชอบหรือไม่
 เหมาะหรือไม่ ที่จะไปคิดเอากรมของกระทรวงมหาดไทยเข้ามาไว้ในขณะนี้ โดยเหตุที่ว่าต้อง
 ปรีกษากระทรวงมหาดไทยผู้รับผิดชอบเสียก่อน กระทรวงมหาดไทยเองก็ยังไม่ได้เคยแสดง
 ออกมา สิ่งที่อยู่กับท่านเวลานี้มันมีข้อเสียอย่างไรในทางปฏิบัติ นอกจากจะเป็นในทางวิชาการ
 ที่ว่าควรจะต้องรวมอยู่ในกระทรวงยุติธรรม ก็เมื่อลักษณะเป็นเช่นนี้ การที่จะโอนกรมราชทัณฑ์
 หรือกรมอัยการมาอยู่กระทรวงยุติธรรมนั้น รัฐบาลนี้ก็กลับมองเห็นว่าควรจะมอบให้รัฐบาล

ในอนาคต เพราะเหตุว่าเป็นงานใหญ่ ไปดึงกรมใหญ่ ๆ ของกระทรวงมหาดไทยเขาออกมา เช่นนั้น ก็ควรจะมอบให้เป็นนโยบายของรัฐบาล ไม่จำเป็นต้องเร่งด่วนทำในขณะนี้ เพราะเท่าที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน ผลงานปัจจุบันของกรมราชทัณฑ์แล้วก็กรมอัยการก็ไม่ได้บกพร่องอะไร นอกจากมันขัดแย้งในทางวิชาการไม่เหมาะสมเหมือนกับนานาอารยประเทศเท่านั้น จริงอยู่ อาจจะมีข้อบกพร่อง แต่ข้อบกพร่องนั้นเป็นเรื่องของการปฏิบัติของข้าราชการในกรมนั้น ๆ ก็ชอบที่จะแก้ไขได้ในอนาคต เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้จึงเห็นว่าควรที่จะมอบหมายให้รัฐบาลที่จะมาในภายหน้าพิจารณาปรับปรุงซึ่งอาจจะปรับปรุงโดยการรวมสำนักทำเนียบฯ เข้าไปรวมกับสำนักงานปลัดฯ หรือจะรวมกับกรมอื่นอย่างไร มีทบวงเกษตรอย่างที่ท่านต้องการ ก็ควรจะ เป็นในขณะหน้า ในขณะนี้รัฐบาลขอแก้สิ่งที่บกพร่องอยู่ให้ดีขึ้น แล้วสิ่งอะไรที่คิดว่าเป็นการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมสำหรับรัฐบาลหน้า รัฐบาลนี้จึงขอทำลายเสียในขณะนี้

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นชอบด้วยในหลักการ ของเรื่องที่เราพูดกันอยู่ แล้วก็เหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านได้ชี้แจง นั้น ก็เป็นเหตุผลที่หนักแน่นรับฟังได้ แต่กระผมก็ยังอดที่จะคิดไม่ได้ว่า ในเรื่องเช่นนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องซึ่งเกี่ยวกับสำนักนายกรัฐมนตรีที่จะให้แยกงานการเมืองออกจากงานประจำ เป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลนี้ท่านคิดว่าควรจะเป็น แล้วก็อยากจะทำเพื่อจะเตรียมไว้ให้กับ รัฐบาลต่อไป กระผมไม่แน่ใจว่าควรหรือเปล่าที่จะไปทำดังนั้น ถึงแม้ว่ากระผมจะเห็นด้วยใน หลักการตั้งที่ท่านรัฐมนตรีท่านว่าก็ตาม ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเมื่อรัฐบาลใหม่มีขึ้นมาแล้ว ซึ่งเป็น รัฐบาลที่ได้รับเลือกมาจากประชาชน ท่านอาจจะเห็นอีกอย่างหนึ่งแล้วก็ถ้าหากว่าความเห็น ตรงกันข้ามก็อาจจะมีการแก้ไขปรับปรุงอีก กระผมคิดว่าปัญหานี้ น่าจะทิ้งไว้ให้กับรัฐบาลใหม่ ได้มีโอกาสพิจารณาจะดีกว่า รัฐบาลนี้ก็คงจะอยู่ไปชั่วถึงอย่างมากที่สุดก็เมื่อมีการเลือกตั้งเสร็จ ซึ่งก็คงจะเป็นระยะเวลาอีกไม่นานนัก ในเมื่อถ้าหากว่าได้อยู่มาโดยมีส่วนราชการดังกล่าวจน กระทั่งถึงบัดนี้แล้ว ถ้าหากว่าจะรอต่อไปก็อาจจะเป็นการดีเพื่อว่ารัฐบาลข้างหน้าจะได้ใช้ดุลพินิจ ได้เต็มที่ และอาจจะถือโอกาสนั้นทำการพิจารณาปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ซึ่งขณะนี้ ก็ดูจะสับสน มีงานซ้อนงาน ซ้ำซ้อนอยู่มิใช่เล่นได้ถือโอกาสนั้นปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม เสียคราวเดียวกัน โดยมีคณะกรรมการซึ่งไม่ใช่จะพิจารณาจากในแง่การเมือง แต่ในแง่ทาง

วิชาการ แล้วก็ตั้งบุคคลผู้ซึ่งสันหัดในกรณีเหล่านี้มาร่วมกันพิจารณา ถ้าจะรอถึงโอกาสนั้นก็ เป็นโอกาสที่อาจจะเหมาะสม ในส่วนราชการของบางเรื่อง อย่างกระทรวงยุติธรรม การที่จะตั้ง ส่วนงานทั้ง ๒ ขึ้นมานั้น ก็มีเหตุผลซึ่งมีลักษณะในทางเทคนิค ก็คงจะไม่มีปัญหาอะไรมากนัก แต่กระผมเห็นว่าการที่จะปรับปรุงสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นเรื่องซึ่งอาจจะไม่เป็นที่ต้อง กับความเห็นของรัฐบาลในอนาคตก็เป็นได้ ฉะนั้นทั้ง ๆ ที่กระผมเองเห็นด้วยกับเหตุผล แล้วก็ในหลักการที่รัฐมนตรีได้ชี้แจงมานั้นกระผมก็ยังอยากจะขอตีงว่า เรื่องเหล่านี้ถ้าหากว่า เราจะปล่อยให้รัฐบาลในอนาคตเป็นผู้พิจารณาก็อาจจะดีกว่า ขอพระคุณครับ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอสั้น ๆ นิดเดียวแต่ละครั้งคือ ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมที่รักและนับถือของผม อภิปรายมายาวเหยียดทีเดียวนะครับ ผมเห็นว่าท่านยิ่งพูดมันก็ยิ่งละเอียดครับ เพราะว่าขั้นแรกทีเดียวท่าน บอกว่าแต่เดิมก็มีมาแล้ว สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีนี้ พอมาถึง พ.ศ. ๒๕๐๒ นายกรัฐมนตรีต้องการอำนาจก็เลยเปลี่ยนเป็นสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี ให้มันคล้าย ๆ กับ ทำเนียบประธานาธิบดี แล้วท่านบอกว่าเวลานี้เหตุการณ์มันไม่ได้เป็นอย่างนั้นแล้ว ก็อยากจะ ขอคืนกลับเป็นสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เอา ถ้าจะคืนก็คืนไปผมก็ไม่ว่า ก็ล้มทำเนียบเสียซิ ก็ไหน ๆ มันก็ตั้งมาไม่ถูกแล้วนี่ ก็เลิกจากทำเนียบเปลี่ยนเป็นสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ผมก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่นี่กลับจะมาเป็น ๒ กรม โดยให้กรมหนึ่งว่าเรื่องการเมือง ให้กรมหนึ่งว่าเรื่องการบ้าน ก็เรื่องการบ้านนะ สมาชิกผู้มีเกียรติคนหนึ่งก็บอกแล้วว่า เหลือ ๓ กอง แกรมโรงพิมพ์อีกโรงหนึ่ง ท่านมาอ้างว่าโรงพิมพ์นี้ใหญ่ต้องควบคุมโดยเลขาธิการทำเนียบฯ พุทธิ โรงพิมพ์นี้เขาใหญ่โตมหาศาล เขามีผู้จัดการคนเดียวเท่านั้นแหละครับ ไม่ต้องเห็นมี เลขาธิการควบคุมอะไร ก็ถ้าหากว่ากองที่วัดด้วยธุรการนะ มันเหลือ ๓ กอง เอา อยากจะแยก ก็แยก ผมขอต่อรองให้ลดตำแหน่งเลขาธิการทำเนียบฯ เป็นผู้อำนวยการสำนักงานธุรการ สำนักนายกรัฐมนตรีได้ไหมล่ะ ถ้าอย่างนั้นก็เอาไปครับ แต่ว่างานเหลือเล็กน้อยเช่นนี้จะมา เทียบเท่ากับตำแหน่งปลัดกระทรวงเช่นนี้ ไม่สมควรเป็นอย่างยิ่งนะครับ แล้วก็เรื่องนี้ผม เห็นด้วยกับท่านผู้อภิปรายเมื่อตะกี้ ก็มันเป็นเรื่องของรัฐบาลใหม่ของเขาที่ควรที่จะจัดการ ไปในรูปใดที่มันเหมาะสมไม่ใช่เราไปจัดตอนเขาไว้ ถ้าเราไปจัดตอนเขาไว้แล้ว เขาไม่พอใจ

จะเป็นอย่างไร เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่รัฐบาลนี้ควรทำ มีเรื่องอื่นที่จะต้องทำตั้งเยอะแยะ เราไปทำให้เขาทำไหม เท่าที่ทำมาทุกวันนี้มันก็ได้อยู่แล้วสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีก็มีฝ่ายบริหารมีฝ่ายการเมือง ท่านว่าเลขาธิการจะต้องติดตามเรื่องการเมือง ติดตามเรื่องระเบียบวาระ ติดตามเรื่องอะไรต่ออะไร งานของนายกรัฐมนตรีเวลานี้ก็มีอยู่แล้ว ฝ่ายบริหารก็ทำธุรการไป ฝ่ายการเมืองก็ทำเรื่องการเมืองไป แล้วก็ถ้าหากว่ารองฯ ฝ่ายการเมืองไม่ติดตามไม่อะไร จนนายกรัฐมนตรีถามอะไรก็ไม่ได้แล้ว หัวหน้ากองงานนายกรัฐมนตรีมีไว้ทำไม รองเลขาธิการฝ่ายการเมืองมีไว้ทำไม เลขาธิการเมืองมีไว้ทำไม ก็ไม่มีประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้นละครับ แล้วผมรู้สึกว่าการที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ตอบถึงแม้จะคล่องแคล่วดี แต่ก็อ้อมแอ้มก็คงจะรู้สึกได้ว่าด้วยความเกรงใจผู้ใดผู้หนึ่งใช้ให้มาตอบ ก็พยายามหาอะไรต่ออะไรกล่อมแก้มกลืนไปให้มันสำเร็จๆ ไปวันหนึ่งๆ เท่านั้นสำหรับอันนั้นะ เรื่องอื่นนะผมเคารพนับถือท่านหรอก แต่ว่าเรื่องนี้ทำอย่างไรๆ ก็ยอมไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเสนอให้ผ่านเรื่องนี้ไปเสียด้วยซ้ำ หยิบเรื่องอื่นพิจารณา แต่ว่าเอาเถอะครับ ไม่เป็นไปหรอกครับ ผมขอพูดสั้นๆ แค่นี้ส่วนตอนท้ายนั้นก็เอาไว้ให้ผู้ที่เขาเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้พูดกันโดยตรงครับ ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ ผมนี่จะเป็นฝ่ายค้านหรือสนับสนุน ผมก็ไม่ค่อยทราบ แต่ว่าบางอย่างนั้นผมค้าน แต่บางอย่างนั้นผมสนับสนุน เพื่อนสมาชิกที่พูดในสภานี้ในวันนั้นนั้น ก็ฟังจากรัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ ว่าถึงความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย ผมคิดว่าท่านประธานห้ามผมหลายทีแล้ว อย่มาอ้างครับ ผมต้องอ้างอีกแล้ว เมื่อเราเป็นรัฐมนตรีด้วยกันนั้นนะ ในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีมีหัวหน้าแผนกอยู่ ๒ แผนกเท่านั้น ไม่ได้มีถึงขนาดปลัดกระทรวง แต่เราก็ทำงานกันมาได้ ไม่ได้บกพร่อง...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาเถอะก็ทำได้ไม่กี่เดือนหรอกครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ก็เจริญก้าวหน้ามาจนถึงบัดนี้แล้ว จะตั้งกรมตั้งอะไรนั้นนะ มันก็อีกเรื่องหนึ่ง ผมก็อยากเรียนว่า ไม่ใช่เราไม่รู้อ่างานในสำนักเลขาธิการรัฐมนตรีจะเป็นนายกหรือรัฐมนตรี แต่ละครกระทรวงนั้นเราพอรู้ รู้ว่ามีแค่นั้น แล้วทำอะไรกันบ้าง เมื่อแต่งตั้งกันมาแล้ว ปัญหามันก็มีอยู่ว่า รัฐบาลจะให้ตั้งต่อไปนี้ สมาชิกก็บอกว่าไม่ควรจะตั้ง ควรจะให้รัฐบาลใหม่เขาตั้ง เพราะอยู่กันอีกไม่ถึง ๕ - ๖ เดือนหรอก อันนี้ก็แล้วแต่สภาจะคิด แต่ผม

คิดว่าอย่างนี้ครับ การแยกราชการส่วนบริหารหรือข้าราชการพลเรือนประจำกับการเมืองนี้มีความจำเป็นเสียแล้วขณะนี้ เพราะเห็นความจำเป็น ผมจึงจำเป็นต้องเสนอกฎหมายข้าราชการพลเรือน และข้าราชการการเมืองเข้ามาสู่สภาฯนี้ เมื่อกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนั้นเข้ามาสู่สภาฯแล้ว เหตุผลก็คงจะกระจ่างแจ้วว่าทำไมเราจึงต้องแยก เหตุที่ต้องแยกก็ไม่ใช่แน่นอนหรอกว่า ประชาชนต้องการอย่างนั้น แต่เราคาดหมายเอาไว้ ถ้าแยกได้มันจะดีอย่างไร ข้าราชการประจำกับข้าราชการฝ่ายการเมืองนั้น ผมก็คิดว่าเราในสภานี้คงจะไม่คิดลอกหรือเลียนแบบจากนานาประเทศมาจนไม่คำนึงถึงบ้านเมืองเรา ในทำเนียบขามมีอยู่ ๔๒ ตำแหน่ง เปลี่ยนประธานาธิบดีก็เปลี่ยนแปลงหมดทั้งชุด แต่ถ้าบ้านเราทำอย่างนั้นผมคิดว่าก็อาจจะไม่สะดวก เพราะว่าคนที่เป็อันริยะบุคคลอย่างในสหรัฐนั้น ผมคิดว่าเรายังสู้เขาไม่ได้อย่างน้อยก็ควรจะมีเยื่อใยข้าราชการประจำอย่างที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่าไว้บ้าง ว่าความสืบทอดที่มันเป็นมาตั้งแต่ต้นนั้นมันมีอะไรเกี่ยวข้องกันอย่างไร คนที่เป็นรัฐมนตรีมาจากราษฎรเลือกตั้งนั้น ก็เป็นแต่คนที่ไว้วางใจของราษฎรแล้วเป็นคนที่มีนโยบายสอดคล้องกับความต้องการของราษฎรเท่านั้น แต่ที่จจะรู้ความเป็นมาเรื่องเก่า ๆ นั้น บางคนก็เก่งบางคนก็ไม่เก่ง และบางคนไม่ได้ความเลย จึงปรากฏว่ารัฐมนตรีหลายท่านถามอะไรก็บอกกำลังศึกษาอยู่ ซึ่งไม่ควรจะเป็นรัฐมนตรีเลยควรจะศึกษามาแล้วทั้งสิ้น ถ้าหากเกิดว่าราษฎรไว้วางใจคนที่กำลังจะศึกษาอยู่ แล้วไปบริหารราชการแผ่นดินแล้ว ข้าราชการประจำนี้ยังมีประโยชน์ เพราะได้อาศัยเขาได้ว่าความเป็นมาอันมันมาอย่างไร ๆ ถ้าหากเอาขงกันเข้าไปทางพรรคการเมือง อย่างทำเนียบขาม ๔๒ ตำแหน่ง ไม่รู้อะไรเลยครับ อัยยนี้ก็คือเหตุผลที่ผมอยากจะสนับสนุนรัฐบาลในประเด็นนี้ แต่จะใหญ่โตหรือจะเล็กจะน้อยนั้นก็แล้วแต่เรา ผมก็คิดว่ารัฐบาลจะมาเรียกร้องเอาจากเราทุกประการนั้นคงจะไม่ได้ แต่ผมสนับสนุนเหตุผลว่าความสืบทอดมันมีข้าราชการประจำเท่านั้น ซึ่งผมก็ไม่ค่อยชอบทำไรหรอก มีเหตุผลที่จะชี้แจงเราโดยข้อเท็จจริงค้นคว้าเก็บเอกสารและหาหลักฐานมาให้เราเพราะพรรคการเมืองเราในเมืองไทยนี้จะไปเทียบกับสำนักราชการในขณะนี้หรือจะต่อไปอีกสัก ๔ ปีจะยังไม่สมบูรณ์ เพราะไม่สามารถที่จะมีเอกสารหลักฐานหรือเหตุผลที่จะบริหารราชการไปได้อย่างถูกต้องหรือไม่ขัดแย้งกับสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว นี่ที่ผมรักที่อยากจะให้มีข้าราชการประจำอยู่ในตำแหน่งใด ๆ หรือสำนักใด ๆ บ้าง แต่จะมากจะน้อยก็แล้วแต่สภานี้จะวินิจฉัย แต่ที่ผมไม่เห็นด้วยกับร่างที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมกล่าว เพราะจะตั้งกรมสักกรมหนึ่งในกระทรวง

ยุติธรรม แต่ปฏิเสธกรมอีก ๒ - ๓ กรมที่เพื่อนสมาชิกต้องการ อัยนี่ที่ผมไม่เห็นด้วยอย่างรุนแรง เหตุที่ไม่เห็นด้วยก็คือว่า ถ้าหากว่าเราจะให้ศาลเป็นอิสระ ให้ศาลเป็นยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมก็ควรจะดำเนินการตามแบบอย่างซึ่งเขามีกระบวนการยุติธรรมเป็นพิเศษ คือสอบสวนคดี ฟ้องร้องคดี แล้วก็เอาคนที่ต้องคดีหรือถูกศาลจำคุกขัง มันจึงควรจะรวมกรมอัยการ กรมสอบสวน และกรมราชทัณฑ์ไว้อันเดียวกัน ไหน ๆ จะตั้ง ทำไมจะไปตั้งเป็นกรมบังคับคดี นี่มันเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ถ้าจะตั้งกรมบังคับคดี ก็อย่าตั้งมันเลยสักกรมหนึ่งดีกว่า ถ้าอยากจะต้องกรมเพื่อมีกระบวนการยุติธรรมที่ทันสมัย หรือหลักวิชาหรืออะไรก็ตามใจเถอะ ก็ตั้งมา กรมสอบสวนตั้งขึ้นมาเป็นกรมหนึ่งเพราะกระบวนการยุติธรรมเหมือนกัน กรมราชทัณฑ์ตั้งมาแล้วเอาคนที่ถูกจำคุกไปดูแลรักษา กรมอัยการที่จะฟ้องไม่ฟ้องคนก็เอามาและไปขึ้นกระทรวงยุติธรรม อย่างนี้ผมคิดว่าถูกต้อง ก็บอกว่าไม่สามารถจะทำ และรอไว้ ก็เรื่องอื่น ๆ ทำไม่ไมรอ อัยนี่ต้องรอ นี่เป็นเรื่องสำคัญและคอขาดบาดตายของบ้านเมืองจะรอแต่บังคับคดี ผมไม่เห็นมันสำคัญอะไรนี้ ใครล้มละลายก็ตามไปยึดทรัพย์เอา มันก็หมดเรื่อง ก็บอกว่ามันมากก็มาก แล้วนี้ไม่มากหรือที่ผมว่านี่ก็มาก นี่ผมไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนท่านประธานไว้แต่ต้นว่า ผมนี่จะเป็นคนค้านหรือสนับสนุนไม่ทราบ เฉพาะเรื่องข้าราชการสามัญที่จะอยู่คู่กับข้าราชการเมืองนี้ ผมเห็นว่ามีความจำเป็นที่จำเป็นก็อย่างที่ทราบเรียนมาแล้วว่า ความสืบทอด พวกนักการเมืองนี่มันไม่ต่อกันหรอกครับ เป็นมาเดี๋ยวก็ออกไป เพราะปฏิวัติบ้าง ราษฎรเขาไม่เลือกมาบ้างหรือว่าจะไปเอาพวกเขาฟ้องไว้บ้าง ไม่ได้ฝึกฝน ศึกษา เพราะการปฏิบัติราชการนะ ไม่ใช่จับใครโยนเข้าไปได้ ทำได้ ทำไม่ได้หรือ เมื่อทำไม่ได้ ตั้งเข้าไปก็ต้องไปอาศัยข้าราชการเล็ก ๆ แล้วข้าราชการใหญ่ ๆ ที่อาศัยข้าราชการเล็ก ๆ หรือรัฐมนตรีซึ่งต้องอาศัยข้าราชการประจำโดยไม่มีนโยบายของตัวเอง นี่คืออุปสรรคที่จะไม่ให้ชาติบ้านเมืองดำเนินไปโดยนโยบายที่ตัวประกาศไว้แก่ประชาชน เป็นอันตราย นี่ผมเรียนท่านี่ละครับ เพื่อให้เพื่อนสมาชิกได้ตัดสินใจ ว่าเราจะรับอะไรบ้างหรือเปล่า หรือไม่รับเลยก็แล้วแต่ท่านสมาชิกจะให้เห็น ผมทราบเรียนท่านประธานท่านี่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ชั้นแรกนี้รับครึ่งฉบับ เห็นจะไม่ได้หรอกครับ

นายชานาญ พงนา : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมก็ไม่อยากจะอภิปรายอะไรยืดยาว แต่กระผมอยากจะเรียนถามทางรัฐบาลว่า โดยปกติแล้วการแบ่งส่วนราชการใหม่นั้น จะต้องมีการวิเคราะห์โดยเฉพาะทาง ก.พ. จะต้องมีส่วนเข้ามาร่วมกระผมไม่ทราบว่าการแบ่งส่วนราชการครั้งนี้ถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยผ่านทาง ก.พ. วิเคราะห์หรือยัง เพราะว่าหน่วยราชการอื่นๆ โดยเฉพาะส่วนราชการในภูมิภาคนั้น มีหัวหน้าส่วนราชการที่จำเป็นอีกมากมายเหลือเกินกว่าจะขออัตราได้ นี่เป็นเรื่องที่ยากแสนเข็ญ ประการที่สองงานประจำของสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีนั้น ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านพูดมาหนึ่ง แต่ยังไม่แจ่มแจ้งนัก ว่างานในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมันมีอะไรยุ่งๆ หรือสับสนอยู่ ความจริงนั้นในข้อ ๔ (๗) ของประกาศคณะปฏิวัติ คือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น ถ้าจะพูดไปแล้วก็เทียบกับสำนักงานปลัดกระทรวงของกระทรวงต่างๆ ที่ทำงานประจำของกระทรวง ควรจะขึ้นมาอยู่ในลำดับหนึ่งด้วยซ้ำไป ส่วนงานของสำนักทำเนียบฯ คือในลำดับ ๒ นั้น ก็ทำงานทางด้านการเมืองไป ซึ่งกระผมก็เห็นว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีนั้น ไม่ทราบว่าจะตั้งซ้ำซ้อนขึ้นมา เพราะอะไรกัน ส่วนงานที่เห็นว่าเร่งด่วนนั้น ควรจะได้รับทำก็คือกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งทราบว่าขณะนี้ก็อยู่ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่จะต้องเร่งด่วนกว่าเรื่องนี้ด้วยซ้ำไป เพราะเกี่ยวข้องกับสถานะของข้าราชการประจำ นอกจากนั้นกระผมก็เห็นว่าที่มีผู้อภิปราย ๒ ท่านบอกว่า งานของรัฐบาลนี้มีมากมายที่จะกระทำ กระผมเห็นว่าการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมนั้น ในขณะนี้ท่านคณะรัฐมนตรีก็ดี สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภานี้ก็ดี เต็มไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งนั้น ควรที่จะได้รับกระทำในขณะนี้ ไม่ใช่ถือว่าปล่อยให้รัฐบาลใหม่ รัฐบาลชั่วคราวก็อ้างว่าชั่วคราว จะไม่ทำอะไร ซึ่งความจริงภาระของรัฐบาลนี้ท่านก็หนักอยู่แล้ว แต่กระผมเห็นว่าการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมนั้น โดยเหตุที่คณะรัฐบาลนี้ก็ดี สมาชิกแห่งสภานี้ส่วนใหญ่ก็ตาม ไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองใดๆ การที่จะปรับปรุงงานประจำในขณะนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญและควรจะทำ ไม่ควรจะโยนภาระไปให้รัฐบาลใหม่ กระผมจึงขอเรียนถามให้กระจ่างชัดก่อนที่จะลงมติว่า จะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนที่แจ่งท่านสมาชิกว่า สำหรับในประเด็นข้อแรกที่ท่านถามว่าการจัดตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และกรมบังคับคดี และสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการนั้น ได้ผ่านคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารหรือไม่ เพราะเหตุที่ว่าในทางปฏิบัตินั้น เมื่อกระทรวงทบวงกรมใดจะจัดตั้งอะไรขึ้นมา ก็ต้องผ่านคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหาร กระผมขอกราบเรียนว่า ในเรื่องนี้ถือเป็นระดับนโยบาย ไม่ได้ผ่านคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหาร เพราะเหตุที่ว่าเมื่อสมควรที่จะตั้งกรมอะไรแล้ว ถือว่าเป็นระดับนโยบาย แต่เมื่อสภานี้ได้อนุมัติให้ตั้งกรมไปแล้ว กรมนั้นจะมีกองอะไรบ้างนั้น ต้องส่งคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหาร การที่จะโอนกองอะไรไปต่าง ๆ ก็จะได้นำเข้าสู่คณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารต่อไปอีก ดังเช่นในเรื่องของกระทรวงสาธารณสุขที่ปรับปรุง เพราะเหตุว่าในรายละเอียดนั้นก็จะได้เสนอคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารต่อไป สำหรับสำนักงานปลัด ๆ ที่ท่านสมาชิกสงสัยนั้นว่ามีงานอะไรบ้าง กระผมก็ได้กราบเรียนแล้วว่า มีกองอยู่ ๔ กอง สำนักปลัด ๆ แต่ทว่าที่มีอยู่ในอันดับ ๗ อันดับ ๘ นั้นก็เพราะเหตุที่ว่า การปฏิบัติงานในสำนักนายก ฯ ในปัจจุบันนี้ มีส่วนราชการมีกรมที่ไม่ผ่านสำนักงานปลัด ๆ อยู่ ๔ - ๕ กรม อันนี้เป็นมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นกรมที่หัวหน้าส่วนราชการนั้นขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีเลย อย่างเช่นสำนักทำเนียบ ฯ สำนักงบประมาณ สำนักเลขาธิการสภาความมั่นคง ฯ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอันนี้ขึ้นตรงไปเลย และยังมีกรมอื่น ๆ อีกประมาณ ๑๐ กว่ากรม อย่างเช่น ก.พ. คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักส่งเสริมการอบรม ฯ ก็ก็จะขึ้นกับสำนักปลัด ฯ ผ่านสำนักปลัด ฯ ด้วยเหตุนี้เองในเรื่องที่ว่าสำนักทำเนียบ ฯ จะควรไปรวมสำนักปลัด ฯ หรือไม่ กระผมได้กราบเรียนไปแล้วว่าลักษณะงานมันเป็นอยู่เช่นนี้ ก็จึงได้คงไว้เช่นนี้ก่อน

นายวิรัช กุมุทมาศ : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายวิรัช กุมุทมาศ กระผมมีความรู้สึก ว่า คำว่ารัฐบาลชั่วคราวนี้จะใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง ถ้าหากว่าอย่างใดที่ท่านไม่อยากจะทำ ท่านก็บอกว่าข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลชั่วคราว ก็ปล่อยไปสำหรับรัฐบาลสมัยหน้า ถ้าหากสิ่งใดท่านอยากจะรีบทำท่านก็บอกว่าเป็นรัฐบาลชั่วคราว จำเป็นจะต้องรีบทำเพื่อปูพื้นฐานสำหรับรัฐบาลสมัยหน้า ก็แปลคดีเหมือนกันนะครับ แล้วก็รู้สึกว่าคุณ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมก็รู้สึกสู้ไม่ถอยในวันนี้ กระทบเองก็เป็นห่วง เพราะว่ารู้สึกว่สภานี้หลายท่านจะไม่ผ่านเสียด้วยนะครับ เพราะว่ารู้สึกว่ามีอยู่ ๓ ประการด้วยกันที่เกรงว่าจะไม่ผ่านคือประการแรกมีความสงสัยว่าทำไมถึงพ่วง ๒ อันนี้มาด้วยกัน ซึ่งมีหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้และประการที่ ๒ มีความรู้สึกว่าจะทำขึ้นเพื่อต้องการตำแหน่งหน้าที่สำหรับบุคคลบางคน นี่กระทบห่วงมากนะครับ แล้วก็ประการที่ ๓ ก็คิดว่าสภานี้เป็นสภาที่ไปได้สะดวกเหลือเกิน หรือเป็นสะพานคอนกรีตที่จะเดินได้โดยสะดวก กระทบก็มีความเป็นห่วงว่าจะไม่ผ่านใน ๒ เรื่อง ความไม่สัมพันธ์กันถึงแม้จะอยู่ในประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ ด้วยกัน แต่ว่าการแบ่งส่วนของสำนักนายกรัฐมนตรีและของกระทรวงยุติธรรมไม่ได้สัมพันธ์กัน มันก็เป็นอวัยวะของร่างกายเหมือนกัน และก็เปรียบเทียบผมและหมวดจะโกนผมจะไว้หมวดอะไรต่าง ๆ ก็ไม่สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แล้วมันก็ห่างกันเหลือเกินครับ ข้อ ๔ กับข้อ ๒๒ แล้วข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ไปไหน ทำไมไม่เอามาพร้อมกัน ซึ่งอยู่ในประกาศคณะปฏิวัติเช่นเดียวกัน กระทบมีความห่วงกังวลอย่างนี้ครับ เกรงว่าอันหนึ่งคนเห็นด้วยแล้วอีกอันหนึ่งคนจะไม่เห็นด้วย รู้สึกเท่าที่ฟังอยู่คนจะเห็นด้วยในกระทรวงยุติธรรม ซึ่งก็เป็นกระทรวงของท่านรัฐมนตรีช่วย ๆ เหมือนกัน จะเห็นด้วยอาจจะผ่านไป แต่ดูรู้สึกจะไม่เห็นด้วยในการแบ่งส่วนราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อกี๊กระทบก็ได้ฟังท่านประธานสภาที่เคารพว่าจะรับครั้งเดียวก็ไม่ได้ เพราะว่ามาพร้อมกัน กระทบก็ไม่ทราบข้อบังคับโดยละเอียด อยากจะใคร่ขอต่อรองประนีประนอม ถูกแล้ว เสนอมาพร้อมกัน แต่ว่าหลักการมัน ๒ หลักการ และในเหตุผลนั้นนะครับ เหตุผลแบ่งออกเป็น ๒ ข้อครับ แยกออกจากกันเด็ดขาดนะครับ เหตุผลข้อที่ ๑ พูดถึงเรื่องของนายกรัฐมนตรี พูดถึงเรื่องสำนักนายกรัฐมนตรี และเหตุผลข้อที่ ๒ พูดถึงเรื่องของกระทรวงยุติธรรม เมื่อแยกเหตุผลออก ๒ ข้ออย่างนี้พอจะมีการต่อรองหรือแบ่งออกได้ไหมครับ หรือว่ามีการลงมติ ๒ ครั้งได้ไหมครับว่าเมื่อจะเอาอันใดหรือเอาอันหนึ่ง หรือว่าจะเอาทั้ง ๒ อันได้ไหมครับเพื่อที่จะกระทบไม่อยากจะให้ของดี ๆ ต้องเสียไป เนื่องจากควบบันมา ท่านประธานสภาจะลองปรึกษากับท่านรัฐมนตรีและสมาชิกเป็นอย่างไรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ได้หรอกครับ รับหลักการร่างพระราชบัญญัติ ต้องรับหลักการทั้งร่าง จะไปแบ่งรับนิดรับหน่อยไม่เคยมีธรรมเนียม ถ้าไม่ชอบก็ไม่รับ ชอบ

ก็รับ คราวก่อนนี้ผมเตือนรัฐบาลในเรื่องกฎหมายขนส่งน้ำมันไม่ใช่เรื่องผลประโยชน์ของรัฐบาล หรือเรื่องของใครคือผมเห็นแล้วรู้สึกฎาฎหมายขัดกัน ถ้าผ่านสภานี้ไปแล้วจะก่อให้เกิดความลำบากแก่คนจำนวนมากมายเหลือเกิน คือ รถสองแถว ผมจึงได้ขอให้รัฐบาลถอนไปก่อน แต่เรื่องนี้ผมไม่มีความเห็นอะไรหรอกครับ ชี้แจงได้แต่ว่า หลักการ ถ้ารับต้องรับทั้งร่าง ไม่รับก็ไม่รับ

นายวิรัช กฤษฎาภาศ : ถ้ากระนั้นทางรัฐบาลจะกรุณาถอนไปก่อนได้ไหมครับที่เสนอมาเพราะว่าจะทำให้สภานี้รู้สึก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็แล้วแต่ท่านครับ

นายวิรัช กฤษฎาภาศ : กระผมขอกราบเรียนถามรัฐบาลครับ

นายสมภาพ ไทตระกิตย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอกราบเรียนด้วยความจริงใจว่า ในเรื่องการจะเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาที่ รัฐบาลก็ได้พิจารณากันแล้วกันอีก ที่จริงควรเสนอมาเร็วกว่านี้ แต่โดยเหตุที่ว่าถ้าเสนอมาแยกเป็น ๒ พระราชบัญญัติก็เหตุว่ามันอยู่ในพระราชบัญญัติเดียวกันที่ท่านอ้างว่าข้อ ๔ ข้อ ๒๒ นั้นมันห่างไกลกันเหลือเกิน เฉพาะในเรื่องของกระทรวงต่างๆ นี้จะมีกรมอะไรบ้าง มันอยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกันครับ มันเริ่มในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ นี้เริ่มต้นก็สำนักงานนายกฯ แล้วก็มีกรมต่างๆ ขึ้นมา มีทบวงมหาวิทยาลัย มีกระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงยุติธรรม อะไรต่างๆ ที่นี้เมื่อจำเป็นต้องแก้ ๒ กระทรวงก็ต้องมีอยู่ ๒ หลักการ เพราะมันคนละกระทรวงกัน กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว ถ้าหากจะกราบเรียนอีกก็อาจจะเป็นการรบกวนกระผมจึงขอเรียนว่า รัฐบาลก็ได้คิดแล้วว่าทั้งหมดนี้ในเรื่องของประจำกับการเมืองนี้ น่าที่จะได้กระทำอะไรบางอย่างเพื่อเป็นการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในเร็ว ๆ นี้ความจริงก็อยากจะทำมาก แต่ได้ใคร่ครวญว่าทำที่เพียงเหมาะสมกับสภาพการณ์เสียก่อนครับ เพราะการที่จะรื้อฟื้นทุกกระทรวงทุกกรม มันมีเหตุที่จะรื้อมาก ถ้าจะดึงความรู้สึกของบุคคลทั่วไป แม้แต่ผู้รับผิดชอบในกรมในกระทรวงนี้ แต่มันเป็นเรื่องใหญ่ในขณะนี้ตามที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่ง กระผมขอเอ่ยนาม คุณใหญ่ ก็กำลังเสนอร่าง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนและพระราชบัญญัติข้าราชการการเมือง และขณะนี้ทางคณะกรรมการกฤษฎีกาก็กำลังพิจารณาอยู่ ความจริงพิจารณาเสร็จแล้ว แต่มันมีปัญหาบางข้อก็เมื่อเห็นว่ายังมีกฎหมายที่จะแยกข้าราชการประจำกับข้าราชการการเมืองออกเช่นนี้แล้วหน่วยงานมันก็ควรจะสัมพันธ์กัน หัวหน้าผู้รับผิดชอบหน่วยงานนั้นเองก็ควรจะให้ไปสอดคล้องกับหลักการนี้ทั้งในด้านของรัฐธรรมนูญที่ห้ามไม่ให้สมาชิกเป็นข้าราชการและก็ห้ามไม่ให้รัฐมนตรีเป็นข้าราชการ และขณะเดียวกันร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนก็จะบอกว่า ข้าราชการประจำจะเป็นข้าราชการการเมืองในขณะเดียวกันไม่ได้ ถ้าไปห้ามเช่นนี้แล้วไม่รับจัดหน่วยงานให้เหมาะสม ความเป็นอยู่ในสภาพของงานก็ยิ่งจะเกิดขัดแย้งกันอยู่ ด้วยความเกรงใจและด้วยความเคารพต่อท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอกราบเรียน รัฐบาลได้คิดอย่างรอบคอบแล้วครับ แต่การจะควรประการใดก็สุดแล้วแต่ท่านสมาชิก

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธานสภานิติบัญญัติ กระผมอยากจะกล่าวแต่เพียงสั้น ๆ เป็น ๒ ประเด็น เพื่อทำความเข้าใจแก่ท่านสมาชิกที่มีความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องการสืบเนื่องในการปฏิบัติงานประการหนึ่ง เรื่องที่เกี่ยวกับการแยกการเมือง พนักงานการเมืองจากเจ้าหน้าที่ประจำประการหนึ่ง สำหรับประเด็นแรกขอกล่าวแต่เพียงสั้น ๆ การสืบเนื่องของสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีมีอยู่แล้ว เพราะมีรองเลขาธิการ ฯ ถึง ๒ นาย รองเลขาธิการคนหนึ่งเป็นรองเลขาธิการฝ่ายประจำ อีกหนึ่งเป็นฝ่ายการเมืองแม้กระทั่งธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งใหญ่โตมหึมาศาลก็มีรอง ๆ เดียว และรองนั้นก็จะเป็นผู้ทำหน้าที่ให้งานสืบเนื่องกันไป เมื่อผู้ว่าราชการเมืองต้องออกไปโดยเหตุผลทางการเมืองหรือโดยเหตุผลในความไม่สมัครใจในนโยบายของรัฐบาล เพราะฉะนั้นความสืบเนื่องของสำนักทำเนียบ ฯ นี้มีอยู่แล้ว ประการที่สองเกี่ยวกับว่าที่เราควรจะต้องการแยกเจ้าหน้าที่ประจำออกจากเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการทางการเมือง ซึ่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม ก็อธิบายเป็นคั่งเป็นแควอยู่ตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ทางด้านงานทางการเมืองหรือที่เรียกว่าเสนอนโยบายทางการเมืองก็คือพนักงานประจำ ข้าราชการประจำนั่นเอง และที่คุณใหญ่บอกว่าไม่เหมือนกับที่ทำเนียบขาว ถ้าหากว่าจะออกก็ออกไปทั้งกะบิ๋นนี้แหละครับ มันไม่เหมือนกัน เพราะเรามีความสืบเนื่องกัน

อยู่แล้ว ทำเนียบขานั้นเมื่อเขาออกเขาออกไปทั้งกระบิ แต่ในขณะที่เดียวกันเขามีอีกส่วนหนึ่งซึ่งดูแล ตัดหญ้าตัดอะไรต่าง ๆ ซึ่งเขาก็ไม่ได้ตั้งให้เป็นปลัดกระทรวง แต่สิ่งเหล่านั้นเราแยกเราพูดกัน ไปง่าย ๆ ว่าจะแยกงานจากการเมือง และแยกงานจากประจำ แต่คนที่ทำคือพนักงานประจำ ทั้งนั้น เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในระเบียบวินัยของ ก.พ. ทั้งนั้น เหตุที่ได้เอาหัวหน้าหน่วยงาน คือ เลขาธิการทำเนียบ ฯ เป็นการเมืองนั้น ก็เพื่อจะได้ให้เป็นผู้ที่รับนโยบายจากนายฯ เพราะมันมี เรื่องที่เกี่ยวกับนโยบาย เกี่ยวกับวิธีงานอะไรต่าง ๆ ทางด้านการเมืองอยู่ กองต่าง ๆ ในทางด้านนั้น ส่วนที่เกี่ยวกับทางปฏิบัติการมีอยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้นแล้ว ก็มีรองเลขาธิการ ฯ ดูแลอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นหลักการในเรื่องที่ว่าควรจะต้องแยกกรมออกมาเพื่อที่จะให้มาทำงานด้านการเมือง นั้น และกรมออกมาดูทางด้านงานประจำรับฟังไม่ขึ้นฟังไม่ได้ เพราะว่าเจ้าหน้าที่ก็ยังเป็น เจ้าหน้าที่ฝ่ายประจำอยู่นั่นเอง แล้วก็ยังเป็นเจ้าหน้าที่คนเดิมอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นกระผม จึงเห็นว่าไม่น่าที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เลย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อกี้นี้จะรับผมขออนุญาตอ่านข้อบังคับ ข้อ ๕๔ ให้ฟัง ข้อ ๕๔ บอกว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณา และลงมติว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้นหรือไม่ นั้นเป็นวาระหนึ่ง วาระสอง บอกว่า เพื่อประโยชน์แห่งการวินิจฉัยดังกล่าวในวาระหนึ่ง สภาจะให้คณะกรรมการพิจารณา หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือปัญหาใด ๆ เสียก่อนก็ได้

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมฟังดูว่าอภิปรายกัน มามาก และก็มีการอ้างทำเนียบขาว ที่นั่นมันสำคัญกว่าทำเนียบขาวครับ กระผมขอเสนอปิด อภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณารับรองด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาเถอะ เรื่องทำเนียบขานั้นไม่ถือว่าเป็นการ อภิปรายหรอก คุณใหญ่ครับ เชิญ จะเปิดอภิปรายให้ไหม

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ไม่ใช่หรอกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อ้าวไม่ใช่ก็อย่าพูดซิ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ผมอยากจะเสนอญัตติซ้อนญัตติ ว่าขอให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ถ้าใครเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดี่ยว เมื่อกี้ให้มันปิดอภิปรายเสียก่อนได้ไหม มันซ้อนกันแบบนี้เดี๋ยวมันจะยุ่ง เดี่ยวพรุ่งนี้เองละ คุณจะมาท้วงว่ามันผิดระเบียบหมด ปิดอภิปรายแล้วเสนอก็ได้ครับ ญัตตินั้นครับ ยังไม่ต้องลงมติ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นผมก็ถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายได้ ที่นี้คุณใหญ่เสนอญัตติ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ผมคิดว่าถ้าหากว่าจะให้เรียบร้อย และก็ไม่มีเสียหายและไม่แตกแยกระหว่างรัฐบาลกับสภานี้ จึงขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาก่อนรับหลักการท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้รับรองครบถ้วน ก็ไม่มีท่านผู้ใดแสดงความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาก่อนรับหลักการจะให้ตั้งกรรมาธิการอะไรครับ วิสามัญก็คนอย่างไรว่ามาเลย

นายใหญ่ ศวิตชาติ : เกิน ๗ คนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แล้วก็จะให้รัฐบาลตั้งด้วยไหม

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ไม่ขัดข้องครับ รัฐบาลตั้งทั้งหมดก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดี่ยวซิ กรรมาธิการวิสามัญ ๗ คนนะครับ รัฐบาลจะต้องการสัก ๓ คนใหม่ครับ กรุณาตั้งเลยครับ

นายสมภาพ โทตระกิตย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอ
๑. พันเอก จินดา ณ สงขลา ๒. นายบุญธรรม ทองไข่มุกต์ ๓. นายสมภาพ โทตระกิตย์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่นี้ก็เหลือสำหรับท่านสมาชิกที่จะเสนอได้อีก
๔ คน

นายสมภาพ โทตระกิตย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระทบขอ
เปลี่ยนใหม่ครับ คือ ๑. พันเอก จินดา ณ สงขลา ๒. นายกิตติ สีหนนท์ ๓. นายสมภาพ
โทตระกิตย์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ ท่านสมาชิกที่จะเสนอ ๔ คนนะครับ
นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา : กระทบขอเสนอ นายชำนาญ พงษา ท่านผู้ใด
เห็นด้วย ขอให้โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : กระทบขอเสนอ นายปรีดี เกษมทรัพย์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
ขอให้โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายถาวร ชะกะภัย : กระทบขอเสนอ นายอมร จันทรสมบูรณ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
ขอให้โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : กระทบขอเสนอ นายใหญ่ ศวิตชาติ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
ขอให้โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบ ๔ คนแล้วครับ

นายไพฑูรย์ โทตระไวศยะ : ท่านประธานที่เคารพ กระทบขอเสนอปิดการเสนอชื่อ
ท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณารับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายเฉลิมชัย วสีนนท์ : กระผมขอหารือเกี่ยวกับข้อบังคับน้อยเออะครับ คือในการตั้งกรรมาธิการพิจารณาหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะต้องขอความเห็นที่ประชุมก่อนหรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็มีคุณใหญ่เสนอแล้วที่ประชุมอนุมัติคุณใหญ่เสนอเป็นญัตติ

นายเฉลิมชัย วสีนนท์ : ที่นี้ที่ประชุมยังไม่ได้อนุมัติ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ไม่มีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่นผมก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ไม่มีใครยกมือค้าน ไม่มีใครพูดอภิปรายอะไร ก็คอยมองอยู่

นายเฉลิมชัย วสีนนท์ : ในความเห็นของกระผมว่าน่าจะต้องมีการขอมติด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ได้ครับ ขอเสียเดี๋ยวนี้ก็ได้

นายเฉลิมชัย วสีนนท์ : ขอบพระคุณครับ

นายทองหยด จิตตวีระ : กระผมว่าท่านประธานทำถูกแล้วครับ เพราะว่าเมื่อกี้นี้ได้ถามไปแล้วว่า มีใครเสนอเป็นอย่างอื่นไหม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ใช่ ผมพูดอย่างไร

นายทองหยด จิตตวีระ : เมื่อไม่มีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองครับ จะมาขอมติอะไรอีก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมก็อยากจะทำตามใจทุกท่านให้สบายใจด้วยกัน คุณทองหยดครับ ความรักผมมันมาก เอาละครับขอมติก็มติ

ท่านผู้ใดเห็นควรให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อนรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น คือก็อยากให้อใจด้วยกันทุกฝ่าย จะหาว่าประธานโลเลก็ยอมละ อีกไม่กี่วันเท่านั้นละ

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๑๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าเป็นมติของที่ประชุมนี้ให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญไปพิจารณาก่อนการรับหลักการ ทั้งนี้จะขอมติสำหรับกำหนดไพฑูริย์ที่เสนอญัตติเมื่อก็มีผู้รับรองครบถ้วน ให้ปิดการเสนอชื่อกรรมการที่จะไปพิจารณาร่างนี้ก่อนรับหลักการ

ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับญัตติของท่านกำหนดไพฑูริย์ ขอได้โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ปิดการเสนอชื่อได้กรุณาโปรดอ่านชื่อกรรมการ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. คือ ๑. พันเอก. จินดา ณ สงขลา ๒. นายกิตติ สีหนนท์ ๓. นายสมภพ โหดระกิตย ๔. นายชำนาญ พจนา ๕. นายปรีดี เกษมทรัพย์ ๖. นายอมร จันทรสมบูรณ์ ๗. นายใหญ่ ศวิตชาติ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอขอบคุณครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ ผมขอประทานกราบเรียนเตือนอีกครั้ง พຽງนี้ขอได้โปรดมาประชุมให้พร้อมเพียงกันให้มากที่สุดที่จะมากได้ ท่านป่วยใช้อย่างไรนิดๆ หน่อยๆ ก็ขอให้มาเถอะ ทางสภาจะจัดการปฐมพยาบาลไว้ให้ ไม่ให้เดือดร้อนอะไร ขอขอบคุณครับ และขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๒๐ นาฬิกา

